

สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี 29 มิถุนายน 2553

วันนี้ (วันอังคารที่ 29 มิถุนายน 2553) เมื่อเวลา 09.00 น. ณ ห้องประชุมคณะรัฐมนตรี ชั้น 2 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตราอากรและยกเว้นอากรศุลกากรตามมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ ..) (การปรับปรุงโครงสร้างภาษีศุลกากรวัตถุดิบ และปัจจัยการผลิตที่นำมาใช้สำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์)
2. เรื่อง ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.
3. เรื่อง ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิรูป พ.ศ.
4. เรื่อง ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
5. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ.
6. เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. 2553

เศรษฐกิจ

7. เรื่อง ความคืบหน้าการดำเนินการโครงการช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการธุรกิจโลจิสติกส์ไทย
8. เรื่อง การประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปี 2553/54
9. เรื่อง เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จังหวัดลพบุรีขอใช้สิทธิประกันรายได้
10. เรื่อง โครงการสินเชื่อส่งเสริมผู้ประกอบการอาชีพให้บริการสาธารณะในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้
11. เรื่อง ขอขยายระยะเวลาดำเนินการมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชน
12. เรื่อง กรอบยุทธศาสตร์การระบายข้าวสารตามโครงการแทรกแซงของรัฐบาล

13. [เรื่อง ขออนุมัติใช้เงินจากงบกลางเงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นประจำปี 2553 และขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2554 สำหรับโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี 2552](#)
14. [เรื่อง การขยายมาตรการบรรเทาผลกระทบด้านพลังงานต่อไปอีก 6 เดือน](#)
15. [เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ครั้งที่ 5/2553](#)
16. [เรื่อง รายงานการนำเข้าสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร](#)
17. [เรื่อง การขอความเห็นชอบร่างบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มประเทศผู้ใช้งานเครื่องบิน](#)
18. [เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ ครั้งที่ 1 /2553 Gripen 39](#)
19. [เรื่อง สรุปผลการเจรจาและการแก้ไขปัญหานี้ออกระบบในภารกิจของกระทรวงมหาดไทย](#)

สังคม

20. [เรื่อง การกำหนดให้ปี พ.ศ. 2554 - 2563 เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน \(Decade of Action for Road Safety\)](#)
21. [เรื่อง แผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ปี 2553 - 2555](#)
22. [เรื่อง แนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสมทบงบประมาณแก้กองทุนสวัสดิการชุมชน](#)
23. [เรื่อง ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม พ.ศ. 2553](#)
24. [เรื่อง โครงการพัฒนารามาธิบดีสู่คณะแพทยศาสตร์ชั้นนำในเอเชีย คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล](#)
25. [เรื่อง การพิจารณาบำเหน็จความชอบกรณีพิเศษให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด](#)
26. [เรื่อง รายงานผลความก้าวหน้าการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่องแนวทางแก้ไขปัญหาดินทำกินเกษตรกรสภาพประชาชน 4 ภาค](#)
27. [เรื่อง โครงการถวายพระพรออนไลน์ 12 สิงหาคม และ 5 ธันวาคม 2553](#)
28. [เรื่อง การดำเนินโครงการศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนเพื่อพ่อหลวง](#)

ต่างประเทศ

29. [เรื่อง การจัดทำบันทึกความเข้าใจเรื่องความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลธุรกรรมทางการเงินกับหน่วยข่าวกรองทางการเงินประเทศเนปาล หน่วยข่าวกรองทางการเงินประเทศบังกลาเทศ และหน่วยงานตำรวจประเทศออสเตรเลีย](#)

30. [เรื่อง การจัดทำโครงการ Linking communities in Southeast Asia to forestry-related voluntary carbon markets](#)
31. [เรื่อง รายงานผลการประชุมผู้เชี่ยวชาญด้านมรดกโลก \(Expert Working Group Meeting\)](#)

เรื่องที่คณะรัฐมนตรีรับทราบเพื่อเป็นข้อมูล

32. [เรื่อง สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เดือนมีนาคม พ.ศ. 2553](#)
33. [เรื่อง รายงานดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและดัชนีราคาผู้บริโภค พื้นฐานของประเทศเดือนพฤษภาคม 2553](#)
34. [เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ครั้งที่ 19](#)
35. [เรื่อง โครงการ "ยุทธศาสตร์ 5-5-5 สิมอดาซาร์ อำเภอหาดสำราญและ อำเภอเสนาะบุรี" ของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ \(นาย อลงกรณ์ พลบุตร\)](#)
36. [เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วงและการให้ความช่วยเหลือ \(ข้อมูล ณ วันที่ 28 มิถุนายน 2553\)](#)
37. [เรื่อง ผลการเดินทางเยือนเขตปกครองพิเศษมาเก๊า ประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ \(นางพรทิวานาคาศัย\)](#)

แต่งตั้ง

38. [เรื่อง แต่งตั้ง](#)
 1. การแต่งตั้งข้าราชการ (สำนักนายกรัฐมนตรี)
 2. การแต่งตั้งผู้แทนรัฐบาลไทยเข้าร่วมการประชุมคณะมนตรีความร่วมมือประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสและการชำระค่าใช้จ่ายสมทบในสำนักงานธุรการประจำปีของสำนักเลขาธิการองค์การระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส
 3. การเปิดสถานกงสุลและแต่งตั้งกงสุลกิตติมศักดิ์ประจำกรุงพอร์ต-ออฟ-สเปน สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก
 4. การปรับเขตกงสุลของสถานกงสุลใหญ่ไทยประจำสาธารณรัฐอินเดีย
 5. แต่งตั้งข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี)
 6. การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงการคลัง)
 7. การแต่งตั้งผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (ปคร.)
 8. การแต่งตั้งผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (ปคร.)

9. การแต่งตั้งผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (ปคร.) กระทรวงอุตสาหกรรม
10. แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการองค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
11. การแต่งตั้งผู้ที่จะดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (สำนักนายกรัฐมนตรี)
12. แต่งตั้งข้าราชการการเมือง (กระทรวงศึกษาธิการ)
13. การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ ด้านประสานกิจการต่างประเทศ (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนระดับทรงคุณวุฒิ)
14. แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
15. แต่งตั้งข้าราชการการเมือง (กระทรวงการคลัง)

กรุณาตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตราอากรและยกเว้นอากรศุลกากรตามมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ ..) (การปรับปรุงโครงสร้างภาษีศุลกากรวัตถุดิบ และปัจจัยการผลิตที่นำมาใช้สำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์)

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบหลักการร่างประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตราอากรและยกเว้นอากรศุลกากรตามมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ ..) (การปรับปรุงโครงสร้างภาษีศุลกากรวัตถุดิบ และปัจจัยการผลิตที่นำมาใช้สำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์) และให้ส่งร่างประกาศฯ ให้คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรีตรวจพิจารณา แล้วดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

กระทรวงการคลังเสนอว่า

1. ได้ดำเนินการปรับลดอัตราอากรขาเข้าที่จัดเก็บเป็นการทั่วไปสำหรับ วัตถุดิบและปัจจัยการผลิต เพื่อให้เข้าสู่อัตราอากรตามขั้นตอนการผลิต 3 อัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด คือ ร้อยละ 1 สำหรับวัตถุดิบ ร้อยละ 5 สำหรับสินค้าสำเร็จรูป และร้อยละ 10 สำหรับสินค้าสำเร็จรูป ส่วน วัตถุดิบและปัจจัยการผลิตที่ไม่มีผลิตในประเทศไทยได้รับการยกเว้นอากรขาเข้า เนื่องจากมีวัตถุดิบและปัจจัยการผลิตที่มีคุณลักษณะพิเศษสำหรับ ที่นำมาใช้เป็นการเฉพาะสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ และปัจจุบันยังไม่สามารถผลิตได้ในประเทศ แต่ยังคงมีอัตราอากรขาเท่ากับ ร้อยละ 5 และร้อยละ 10 ดังนั้น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจึง ขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างพิกัดอัตราศุลกากร สำหรับวัตถุดิบและปัจจัยการผลิตดังกล่าว ซึ่งมีจำนวน ทั้งสิ้น 63 ประเภท ย่อย
2. กระทรวงการคลังได้พิจารณารายการวัตถุดิบและปัจจัยการผลิตจำนวน 63 ประเภทย่อยดังกล่าว โดยได้ร่วมพิจารณาหารือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชน คือ กระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม) และ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นกลุ่มประกอบอุตสาหกรรมที่ เกี่ยวข้อง โดยผลของการหารือมีความเห็นร่วมกันว่าปัจจุบันรถยนต์ สำเร็จรูปและชิ้นส่วนยานยนต์สำเร็จรูปที่นำเข้ามาจากประเทศสมาชิก อาเซียน มีอัตราอากรขาเข้าเท่ากับร้อยละ 5 และตามข้อตกลงจะต้องปรับ ลดอัตราอากรขาเข้าลงเหลือร้อยละ 0 ในปี 2553 ดังนั้น หาก ผู้ประกอบการผลิตในประเทศยังคงมีภาระภาษีนำเข้าในส่วนของวัตถุดิบ และปัจจัยการผลิตที่สูงก็จะเป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขัน

สาระสำคัญของร่างประกาศ

1. ยกเว้นอากรขาเข้าเป็นการเฉพาะสำหรับวัตถุดิบและปัจจัยการผลิตที่นำเข้ามาเพื่อใช้ผลิตหรือประกอบเป็นส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ประกอบของ รถยนต์หรือยานยนต์ตามประเภท 87.01 ถึงประเภท 87.06 จำนวน 15 ประเภทย่อย โดยสินค้าในกลุ่มเหล็กตอนที่ 72 จำนวน 2 ประเภทย่อย คือ ประเภทย่อย 7228.30.10 และประเภทย่อย 7228.30.90 เสนอให้ยกเว้น อากรขาเข้าเป็นการชั่วคราวเป็นเวลา 5 ปี นับตั้งแต่วันที่มิผลบังคับใช้ทาง กฎหมาย ส่วนเหล็กในประเภทย่อย 7214.99.90 เสนอให้ยกเว้นอากรขา เข้าเป็นระยะเวลา 2 ปี นับตั้งแต่วันที่มิผลบังคับใช้ทางกฎหมาย สำหรับ เหล็กชั้นคุณภาพมาตรฐานญี่ปุ่น JIS G 4051 และให้ยกเว้นอากรขาเข้า เป็นระยะเวลา 3 ปี นับตั้งแต่วันที่มิผลบังคับใช้ทางกฎหมาย สำหรับเหล็ก ชั้นคุณภาพมาตรฐานญี่ปุ่น JIS G 4052 เนื่องจากผู้ประกอบการผลิต เหล็กในประเทศมีแผนที่จะศึกษาและพัฒนาการผลิตเหล็กที่มีคุณลักษณะ ตามประเภทดังกล่าวในอนาคต

2. ยกเว้นอากรขาเข้าเป็นการเฉพาะสำหรับเหล็กและของที่ทำด้วยเหล็กกล้า ที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ จำนวน 20 ประเภทย่อย เป็นระยะเวลา 5 ปี นับตั้งแต่วันที่มียกเลิกใช้ทางกฎหมาย ยกเว้นเหล็กแผ่นเคลือบประเภทกัลวานีล จำนวน 3 ประเภทย่อย คือ ประเภทย่อย 7210.49.10 ประเภทย่อย 7210.49.20 และประเภทย่อย 7210.49.90 ซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหล็กในประเทศมีแผนที่จะดำเนินการลงทุนผลิตเหล็กประเภทดังกล่าว เป็นระยะเวลา 3 ปี จึงเสนอให้ยกเว้นอากรขาเข้าเหล็กทั้ง 3 ประเภทย่อยดังกล่าว เป็นระยะเวลา 3 ปี นับตั้งแต่วันที่มียกเลิกใช้ทางกฎหมาย
3. ยกเว้นอากรขาเข้าเป็นการเฉพาะสำหรับเหล็กและของที่ทำด้วยเหล็กกล้า ที่นำเข้ามาเพื่อใช้ผลิตหรือประกอบเป็นส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ประกอบของรถยนต์หรือยานยนต์ตามประเภท 87.01 ถึงประเภท 87.06 และที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์จำนวน 5 ประเภทย่อย เป็นระยะเวลา 5 ปี นับตั้งแต่วันที่มียกเลิกใช้ทางกฎหมาย ยกเว้นลวดเหล็กกล้าไร้สนิมและลวดที่ทำด้วยเหล็กกล้าเจืออื่น ๆ ชนิดตันตลอดความยาว ตามประเภทย่อย 7223.00.90 และ 7229.90.00 ซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหล็กในประเทศมีแผนที่จะศึกษาและพัฒนาเพื่อผลิตเหล็กประเภทดังกล่าวในอนาคต จึงเสนอให้ยกเว้นอากรขาเข้าเหล็กทั้ง 2 ประเภทย่อย ที่มีคุณลักษณะดังกล่าวเป็นระยะเวลา 3 ปี นับตั้งแต่วันที่มียกเลิกใช้ทางกฎหมาย
4. ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบและปัจจัยผลิตตามประเภทย่อย 5806.32.10 และประเภทย่อย 5806.32.90 ที่นำเข้ามาเพื่อใช้ผลิตหรือประกอบเป็นเข็มขัดนิรภัยตามประเภทย่อย 8708.21.10 และประเภทย่อย 8708.21.90 หรือถุงลมนิรภัยตามประเภทย่อย 8708.95.10
5. ปรับลดอัตราอากรขาเข้าเป็นการเฉพาะลงเหลือร้อยละ 5 สำหรับวัตถุดิบและปัจจัยการผลิตในกลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์ประเภท 87.08 ที่นำเข้าเพื่อใช้ผลิตหรือประกอบเป็นส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ประกอบของรถยนต์หรือยานยนต์ตามประเภท 87.01 ถึงประเภท 87.06 จำนวน 21 ประเภทย่อย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการผลิตรถแทรกเตอร์ในประเทศ และแก้ไขปัญหาความล้าสมัยของโครงสร้างภาชนะนำเขาระหว่างสินค้าที่เป็นวัตถุดิบและสินค้าสำเร็จรูป เนื่องจากรถแทรกเตอร์สำเร็จรูป อัตราอากรขาเข้าปัจจุบันเท่ากับร้อยละ 5 ในขณะที่ชิ้นส่วนที่นำเข้ามาเพื่อผลิตรถยนต์ประเภทดังกล่าวในประเทศ อัตราอากรขาเข้าที่ปรับลดเป็นการเฉพาะปัจจุบันเท่ากับร้อยละ 10

2. เรื่อง ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาระบบการเงินการคลัง ด้านสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการตามที่สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติเสนอ ทั้ง 4 ข้อ ดังนี้

1. ร่างข้อเสนอจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
2. ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.
3. ให้สำนักงานประมาณจัดสรรงบประมาณ หมวดอุดหนุนทั่วไปเพื่อดำเนินงานของสำนักงานพัฒนาระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพแห่งชาติ ตลอดระยะเวลาการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพแห่งชาติ
4. มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการตามมติที่เกี่ยวข้องต่อไป

และให้ส่งร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ พ.ศ. ไปเพื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติรายงานว่

1. ประเทศไทยมีระบบประกันสุขภาพหลัก 3 ระบบ ได้แก่ ระบบประกันสังคม เป็นระบบที่รัฐ นายจ้าง และลูกจ้างร่วมกันสมทบแ่แรงงานในระบบ มีผู้ใช้สิทธิ 9.84 ล้านคน ระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ เป็นสวัสดิการที่รัฐจัดให้แก่ข้าราชการ รวมถึงบิดา มารดา บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะไม่เกินสามคน มีผู้ใช้สิทธิ 5 ล้านคน โดยได้รับเงินจากงบประมาณรัฐ และระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เป็นสวัสดิการที่รัฐจัดให้ประชาชนในกลุ่มอื่นที่เหลือ มีผู้ใช้สิทธิประมาณ 47 ล้านคน ซึ่งระบบประกันทั้งสามระบบมีการออกแบบระบบที่แตกต่างกันในหลายประเด็น เช่น แหล่งเงิน ที่ใช้สิทธิประโยชน์ ผู้ให้บริการ และระบบการจ่ายเงิน ทำให้เกิดความแตกต่างและไม่เป็นธรรม
2. ได้มีการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงระบบประกันสุขภาพ โดยได้มีการจัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายครั้ง และได้ร่วมกันจัดตั้งคณะกรรมการประสานความร่วมมือสามกองทุน เพื่อให้การดำเนินงานหลักประกันสุขภาพเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่การควบคุมกำกับและตรวจสอบคุณภาพบริการยังไม่มีความร่วมมือที่เป็นรูปธรรม รวมถึงสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำของระบบประกันสุขภาพทั้งสามระบบ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ร่างข้อเสนอจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ กำหนดให้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพแห่งชาติ โดยอาศัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีและให้มีสำนักเลขาธิการ โดยจัดตั้งขึ้นในหน่วยงานของรัฐที่มีอยู่แล้ว โดยให้คณะกรรมการฯ มีอายุ 3 ปี กำหนดภารกิจคณะกรรมการฯ องค์กรประกอบคณะกรรมการฯ
 2. ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้
 - 2.1 กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพแห่งชาติ ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นรองประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่งกรรมการที่เป็นผู้แทนในด้านต่าง ๆ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกิน 8 คน โดยให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนด (ร่างข้อ 4 และร่างข้อ 8)
 - 2.2 กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดองค์ประชุมคณะกรรมการ และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการและคณะทำงาน (ร่างข้อ 5 ร่างข้อ 6 ร่างข้อ 7 และร่างข้อ 9)
 - 2.3 ให้จัดตั้งสำนักงานพัฒนาระบบการเงินการคลังแห่งชาติเป็นหน่วยงานภายใต้สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข และกำหนดอำนาจหน้าที่ (ร่างข้อ 10 และร่างข้อ 11)
 - 2.4 ให้คณะกรรมการและสำนักงานมีอายุการทำงานไม่เกินสามปี ตั้งแต่วันที่นายกรัฐมนตรีลงนามในคำสั่งแต่งตั้ง (ร่างข้อ 12)
 - 2.5 ให้นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ หรือสำนักงานอาจขอให้คณะรัฐมนตรีให้พนักงานหรือลูกจ้างรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐไปช่วยปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานได้ (ร่างข้อ 13)
 - 2.6 ให้คณะกรรมการอื่นที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงาน (ร่างข้อ 14)
 - 2.7 ให้นำบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขระเบียบข้อบังคับ และมติคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมาใช้โดยอนุโลมกับการบริหารสำนักงาน (ร่างข้อ 15)
-

3. เรื่อง ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิรูป พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการตามที่สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติเสนอ ทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

1. ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิรูป พ.ศ.
2. ให้คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติจัดตั้งสำนักงานปฏิรูป สำหรับทำหน้าที่เป็นหน่วยงานเลขานุการตามระเบียบข้อ 1
3. สำหรับการดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อการปฏิรูป ปีละประมาณ 200 ล้านบาท ให้เบิกจ่ายผ่านสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

ข้อเท็จจริง

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติเสนอว่า

1. สืบเนื่องจากวิกฤตของสังคมไทยในปัจจุบัน อันมีรากฐานมาจากปัญหาโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรม เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างยั่งยืน นายกรัฐมนตรีจึงได้เชิญชวนพี่น้องประชาชนทุกกลุ่มเข้ามาช่วยกันแก้ไขให้กับบ้านเมืองโดยการเสนอกระบวนการปรองดองขึ้นมา ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญหนึ่งในองค์ประกอบคือ การปฏิรูปประเทศที่ให้มีการดึงเอาทุกภาคส่วนในสังคมเข้ามาดำเนินการในการที่จะแก้ไขปัญหา โดยมีมาตรการที่เป็นรูปธรรมอย่างเป็นระบบ ทั้งในเรื่องสวัสดิการ ทั้งในเรื่องโอกาส และมีเป้าหมายที่ชัดเจนว่าจะสามารถยกระดับรายได้ให้กับพี่น้องประชาชนที่สามารถประเมินผลได้ และเป็นเรื่องที่จะต้องให้ทุกรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นใคร ในยุคใดต้องเข้ามาดำเนินการเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมอย่างชัดเจน
2. คณะรัฐมนตรีได้มีมติ (11 พฤษภาคม 2553) เห็นชอบให้มูลนิธิพัฒนาไท เป็นแกนกลางในการจัดให้มีเวทีสาธารณะในระดับต่าง ๆ ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องดำเนินการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมระดมความคิดจากทุกภาคส่วนเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ โดยให้เริ่มดำเนินการตั้งแต่มิถุนายน พ.ศ. 2553 - กันยายน 2553 ต่อมาเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2553 ได้มีการประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางการปฏิรูปประเทศไทย โดยมีข้อเสนอที่สำคัญคือ เสนอให้รัฐจัดให้มีกลไกที่เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายอย่างจริงจัง โดยรัฐบาลทำหน้าที่สนับสนุน รวมทั้งเสนอแนะให้

นายกรัฐมนตรีเชิญผู้ใหญ่ในบ้านเมืองมาช่วยคิด ช่วยดูแลการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศไทย

3. ในการประชุมคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2553 ที่ประชุมได้รับทราบกระบวนการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมระดมความคิด แก้ไขปัญหาโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อสร้างความปรองดองแห่งชาติ และนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติเป็นแกนปรึกษาหารือกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ เพื่อจัดตั้งกลไกขับเคลื่อนงานปฏิรูปประเทศไทย เสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อให้สามารถระดมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมกัน โดยรัฐบาลเป็นฝ่ายสนับสนุน ใช้เวลาทำงานต่อเนื่องประมาณ 3 ปี
4. สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ได้ปรึกษาหารือกับผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เกี่ยวข้องและยกร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิรูป พ.ศ. ตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย โดยใช้แนวทางของการจัดตั้งสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2543

4. เรื่อง ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 2 ที่ได้เสนอผลการพิจารณาร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และให้คณะกรรมการฯ ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขร่างระเบียบในเรื่องนี้ ต่อไป

ข้อเท็จจริง

1. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารโครงการตาม แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไปเพื่อคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 2 ตรวจสอบพิจารณา ตามมติคณะรัฐมนตรี (22 มิถุนายน 2553)
2. คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 2 ได้ประชุมเพื่อพิจารณาร่างระเบียบดังกล่าว เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2553 ซึ่งประกอบด้วย นายวัฒนา รตนวิจิตรประธานกรรมการ นายกมลชัย รตนสกาวงศ์ รองประธานกรรมการ และกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนสำนักงาน ก.พ.ร.(นายพงษ์อจ ดรีกิกจิวริยะกุล) ผู้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นายสงขลา วิชัยชัทคะ) ผู้แทน
กระทรวงการคลัง (นางสาวอัมพวัน ฉันทราภิรมย์สุข) และผู้แทนสำนัก
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี (นายศิริ เลิศธรรมเทวี) โดยมีผู้แทน
กระทรวงการคลัง (สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะและกรมบัญชีกลาง) และ
สำนักงานประมาณ เข้าร่วมชี้แจงรายละเอียด

3. คณะกรรมการ ฯ ได้พิจารณาร่างระเบียบดังกล่าว และมติคณะรัฐมนตรี (22 มิถุนายน 2553) ประกอบคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงการคลังและสำนักงานประมาณแล้วมีความเห็น ดังนี้

- 3.1 ปัจจุบันมีโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ที่ คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติพร้อมทั้ง จัดสรรวงเงินไปเรียบร้อยแล้วและ อยู่ระหว่างดำเนินโครงการซึ่งกว่าจะเสร็จต้องใช้เวลาประมาณ 1 หรือ 2 ปีหรือมากกว่านี้ โดยปัจจุบันมีวงเงินคงเหลือประมาณ 10,768.53 ล้านบาท และมีวงเงินเหลือจ่ายจากโครงการดังกล่าว อยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่ไม่มากนัก โดยวงเงินเหลือจ่าย ดังกล่าวส่วนหนึ่งต้องจัดเก็บไว้จ่ายชดเชยค่างานก่อสร้างที่ได้ทำ สัญญาแบบปรับราคาได้ (ค่า K) ก่อน (ตามระเบียบฯ ข้อ 27) และ หากมีเงินเหลืออยู่จำนวนเท่าใดจึงจะนำมาจัดสรรให้กับโครงการ ใหม่ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว
- 3.2 เมื่อพิจารณาจากวงเงินคงเหลือและเหลือจ่ายตามข้อ 3.1 ซึ่งมี จำนวนไม่มากนัก หากนำมาจัดสรรใหม่ให้กับโครงการต่าง ๆ ตาม มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ซึ่งอาจจะมีจำนวนมากและเป็นโครงการ ขนาดใหญ่ ก็จะไม่สามารถจัดสรรให้แต่ละโครงการได้อย่างเต็มเม็ด เต็มหน่วย อาจทำให้การดำเนินโครงการไม่บรรลุผลสัมฤทธิ์ตาม นโยบายของรัฐบาลและอาจเกิดผลกระทบกับโครงการใหม่ที่ไม่ได้ รับการอนุมัติเนื่องจากวงเงินจัดสรรไม่เพียงพอ
- 3.3 การนำเงินคงเหลือและเหลือจ่ายมาจัดสรรใหม่ให้แก่กระทรวง หรือหน่วยงานซึ่งมิใช่เจ้าของโครงการเดิมตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่ง ถือว่าโครงการเหล่านี้เป็นโครงการใหม่ จะต้องเริ่มดำเนินการตามที่ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ กำหนดตั้งแต่เริ่มต้นโดยเริ่มตั้งแต่การ เสนอโครงการ การพิจารณากลับกรองโครงการและการอนุมัติ โครงการ (ตามหมวด 3 ของระเบียบฯ) แต่หากคณะรัฐมนตรีจะ กำหนดให้นำเงินคงเหลือและเหลือจ่ายมาจัดสรรให้แก่กระทรวง หรือหน่วยงานอื่นที่มีโครงการซึ่งได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ไปแล้วและยังไม่ได้มีการจัดสรรวงเงินก็จะทำให้โครงการเหล่านั้น สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องเริ่มต้น กระบวนการใหม่
- 3.4 โดยที่ข้อ 25 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ กำหนดให้เมื่อ หน่วยงานเจ้าของโครงการได้รับการจัดสรรเงินกู้ตามข้อ 17 (2) สำหรับโครงการที่จะดำเนินงานในพื้นที่พิเศษ 5 จังหวัดชายแดน

ภาคใต้ ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการดำเนินการใช้จ่ายเงินกู้ตามโครงการที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้เงินเหลือจ่ายจากโครงการที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีพัฒนาพื้นที่พิเศษ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้พิจารณาอนุมัติ ดังนั้น การนำเงินคงเหลือและเหลือจ่ายมาจัดสรรใหม่ สมควรดำเนินการภายใต้หลักการเดียวกับข้อ 25 ของระเบียบฯ โดยให้นำโครงการที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วแต่ยังไม่ได้รับการจัดสรรวงเงิน เสนอคณะกรรมการกลั่นกรองและบริหารโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 พิจารณาอนุมัติ ซึ่งจะเป็นการ ดำเนินโครงการภายใต้หลักการและมาตรฐานทำนองเดียวกัน ไม่ก่อให้เกิดข้อโต้แย้งในภายหลัง

- 3.5 คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมาย ฯ คณะที่ 2 จึงเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ทบทวนหลักการของเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง โดยสมควรกำหนดให้นำเงินคงเหลือและเหลือจ่ายมาจัดสรรให้แก่กระทรวงหรือหน่วยงานอื่นที่คณะรัฐมนตรีได้เคยอนุมัติโครงการไปแล้วแต่ยังไม่ได้รับการจัดสรรวงเงิน จะทำให้การดำเนินโครงการที่อยู่ภายใต้หลักการและมาตรฐานทำนองเดียวกัน ไม่ก่อให้เกิดความสับสนและข้อโต้แย้งในภายหลัง ซึ่งหากคณะรัฐมนตรี เห็นชอบคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายฯ คณะที่ 2 จะได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระเบียบในเรื่องนี้ให้สอดคล้องกันต่อไป

5. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีรับทราบความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาทบทวนร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา และคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแล้ว ดังนี้

1. ขอให้คงช่องทางการเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยการจัดของคณะกรรมการการเลือกตั้งไว้เช่นเดิม
2. กำหนดให้มีตัวแทนของผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายเป็นผู้ชี้แจงหลักการเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติ
3. ให้สำนักงานประสานงานจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้คณะกรรมการการเลือกตั้งสำหรับจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย (ขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ได้รับการบรรจุอยู่ในระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วนเรื่องที่ 5 ในสมัยประชุมสามัญทั่วไปครั้งที่แล้ว) และให้ส่งความเห็นของ

สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้งให้คณะกรรมการประสานงานด้านนิติบัญญัติทราบต่อไป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา มีสาระสำคัญดังนี้

1. วิธีการเข้าชื่อ

- 1.1 กำหนดให้ผู้มีสิทธิเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญต้องเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยู่ในวันที่ยื่นคำร้องขอต่อประธานรัฐสภา กรณีการเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติต้องมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อรวมกันไม่น้อยกว่า 10,000 คน และกรณีการเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญต้องมีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เข้าชื่อรวมกันไม่น้อยกว่า 50,000 คน (ร่างมาตรา 5)
- 1.2 การเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญต่อประธานรัฐสภา ต้องมีผู้ริเริ่มซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่า 20 คน โดยแจ้งให้ประธานรัฐสภาทราบเป็นหนังสือพร้อมด้วยร่างพระราชบัญญัติและบันทึกประกอบร่างพระราชบัญญัติ หรือร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมและบันทึกประกอบร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และรายชื่อของผู้ริเริ่มพร้อมด้วยเอกสารประกอบเมื่อได้แจ้งให้ประธานรัฐสภาทราบเกี่ยวกับการเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแล้ว หากผู้ริเริ่มประสงค์ที่จะแก้ไขร่างพระราชบัญญัติหรือร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว ก็สามารถกระทำได้จนกระทั่งก่อนที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงลายมือชื่อเข้าร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติหรือร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ผู้ริเริ่มต้องจัดส่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมและบันทึกประกอบที่แก้ไขใหม่นั้นแก่ประธานรัฐสภาพร้อมหนังสือแจ้งด้วย (ร่างมาตรา 6)
- คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) ตัดกรณีคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมรายชื่อของผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกเนื่องจากมาตรา 163 ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้จำนวนราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะเข้าชื่อเสนอกฎหมายได้นั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคน ทำให้การรวบรวมรายชื่อเพื่อเสนอกฎหมายสามารถทำได้โดยไม่ยุ่งยากประกอบกับโดยที่คณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญซึ่งโดยอำนาจหน้าที่สมควรที่จะปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นกลาง และต้องมีความโปร่งใส ไม่ดำเนินการหรือปฏิบัติภารกิจใด ๆ ในลักษณะที่จะเข้าไปมีส่วนทางการเมือง จึงตัดกรณีที่ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมรายชื่อของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยคงไว้เฉพาะกรณีให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมกันเข้าชื่อเสนอกฎหมายกันเอง

2. การรวบรวมรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

- 2.1 ผู้ริเริ่มสามารถดำเนินการชักชวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติหรือร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวได้และเอกสารการลงลายมือชื่อของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกแผ่นต้องปรากฏข้อความให้ผู้ลงลายมือชื่อได้ทราบว่า เป็นการลงลายมือชื่อเพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติใดหรือญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในเรื่องใด สถานที่ในการตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติหรือร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ลงลายมือชื่อ (ร่างมาตรา 7)
- ตามร่างมิได้กำหนดให้มีตัวแทนของผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายเพื่อเป็นผู้ชี้แจงหลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติ แต่กำหนดให้เอกสารการลงลายมือชื่อของผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องปรากฏข้อความว่าเป็นการลงลายมือชื่อเพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติใดและสถานที่ตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
- 2.2 ในกรณีที่มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมกันเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติได้จำนวนไม่น้อยกว่า 10,000 คน หรือกรณีการเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญจำนวนไม่น้อยกว่า 50,000 คน ให้ผู้ริเริ่มยื่นคำร้องขอต่อประธานรัฐสภาพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานตามที่กำหนด (ร่างมาตรา 9)

3. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ กำหนดให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากการเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญของผู้มีสิทธิเลือกตั้งการตรวจสอบการเข้าชื่อเสนอกฎหมายเป็นกระบวนการทางนิติบัญญัติ (ร่างมาตรา 15)

6. เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. 2553

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. 2553 (ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2553 เป็นต้นไป) ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ และให้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย ต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอว่า บัดนี้ ใกล้จะถึงกำหนดวันเริ่มประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ (1 สิงหาคม) แล้ว จึงได้ยกร่างพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. 2553 ขึ้น เพื่อให้มีการเรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2553 เป็นต้นไป

เศรษฐกิจ

7. เรื่อง ความคืบหน้าการดำเนินการโครงการช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการธุรกิจโลจิสติกส์ไทย

คณะรัฐมนตรีรับทราบความคืบหน้าการดำเนินการโครงการช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการธุรกิจโลจิสติกส์ไทย ตามที่กระทรวงพาณิชย์ (พณ.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

พณ. รายงานว่า คณะกรรมการบริหารโครงการช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการธุรกิจโลจิสติกส์ไทย ได้สรุปความคืบหน้าในการดำเนินโครงการดังกล่าว ระหว่างเดือนมกราคม - เมษายน 2553 ดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์โครงการ

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ได้เข้าร่วมชี้แจงหลักเกณฑ์สินเชื่อและกระบวนการขอสินเชื่อ ซึ่งจัดโดย 12 สมาคม ให้แก่สมาชิกที่เกี่ยวข้องของระหว่างเดือนมกราคม - 30 เมษายน 2553 จำนวน 6 ครั้ง รวม 1,460 ราย

2. การจัดกิจกรรมการตลาด

ธพว. ได้จัดกิจกรรมทางการตลาดในระดับภูมิภาคเพื่อประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ พร้อมทั้งบริการรับคำขอกู้ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน 2553 จำนวน 8 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมงานทั้งสิ้น 1,905 ราย

3. การอนุมัติสินเชื่อ

ธพว. ได้รับคำขอสินเชื่อตามโครงการดังกล่าวเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 มกราคม 2553 เป็นต้นมา สรุปผลการดำเนินงานได้ดังนี้

1. ผู้ยื่นขอกู้ จำนวน 224 ราย วงเงิน 780.70 ล้านบาท
2. ได้รับอนุมัติสินเชื่อจำนวน 125 ราย วงเงิน 373.75 ล้านบาท
3. การเบิกจ่ายเงินกู้ จำนวน 42 ราย เป็นเงิน 116.90 ล้านบาท

8. เรื่อง การประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปี 2553/54

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ดำเนินมาตรการแทรกแซงตลาดข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ปี 2553/54 โดยวิธีการประกันรายได้เกษตรกรตามหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินโครงการประกันรายได้

เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปี 2553/54 รวมทั้งงบประมาณดำเนินการ ตามที่ คณะกรรมการนโยบายข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เสนอ ดังนี้

1. หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินโครงการ

- **1.1 พื้นที่ดำเนินการ** จังหวัดที่เป็นแหล่งผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปี 2553 / 54 ทั่วประเทศที่มีการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปี 2553/54 กับกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- **1.2 ปริมาณเป้าหมาย** ให้เกษตรกรรายครัวเรือนใช้สิทธิขอรับเงินส่วนต่างระหว่างราคาประกันกับเกณฑ์กลางอ้างอิงตามปริมาณที่ผลิตได้จริงแต่ไม่เกินครัวเรือนละ 20 ตัน โดยคำนวณจากพื้นที่ปลูกของเกษตรกร ประมาณ 25 -30 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 657 กก. (ข้าวโพดเมล็ดความชื้น 14.5%) และต้องเป็นผลผลิตที่เกษตรกรแจ้งขึ้นทะเบียนไว้กับกรมส่งเสริมการเกษตร โดยให้ใช้เกณฑ์ผลผลิตเฉลี่ยรายจังหวัดเป็นข้อมูลในการคำนวณปริมาณผลผลิตที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ สำหรับจังหวัดที่มีได้กำหนดผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ระดับจังหวัดไว้ ให้ใช้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของระดับภาค หากระดับภาคไม่ได้ระบุไว้ให้อนุโลมใช้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของระดับประเทศ
- **1.3 ราคาประกัน** กำหนดราคาประกัน ข้าวโพดเมล็ดความชื้น 14.5% กก.ละ 7.14 บาท โดยใช้เกณฑ์ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยทั้งประเทศ (กก.ละ 5.46) บวกค่าขนส่ง (กก.ละ 0.25 บาท) และผลตอบแทนให้เกษตรกรร้อยละ 25 (กก.ละ 1.43 บาท) โดยการซื้อขายให้เป็นไปตามการค้าปกติ
- **1.4 การกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิง** คณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นผู้กำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างราคาระหว่างราคาประกันกับเกณฑ์กลางอ้างอิงให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ โดยกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงเท่ากันทุกจังหวัดแหล่งผลิต และนำเสนอประธานคณะกรรมการนโยบายข้าวโพดเลี้ยงสัตว์พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน คณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงฯ ประกาศราคาฯ ต่อไป
- **1.5 ระยะเวลาดำเนินการ 1) การขึ้นทะเบียนเกษตรกร** ระยะเวลาขึ้นทะเบียนตั้งแต่วันที่ 15 พ.ค. - 31 ต.ค. 2553 โดยกรมส่งเสริมการเกษตร และจัดประชุมประชาคมเพื่อรับรองการขึ้นทะเบียนเกษตรกร ตั้งแต่ 1 มิ.ย. - 30 พ.ย. 2553 โดยต้องเป็นข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ฤดูกาลเพาะปลูกปี 2553/54 (หลักการคือ เกษตรกรต้องมีข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ยืนต้นอยู่ในแปลงปลูก ณ วันทำประชาคม) ทั้งนี้ เกษตรกรรายครัวเรือนสามารถใช้สิทธิ 1 ครั้งในรอบปีการผลิต โดยให้กรมส่งเสริมการเกษตรพิจารณาปรับหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปี 2553/54 ให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2553 ในเรื่องการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง ปี 2553/54 ที่ให้ใช้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังปี

2552/53 ที่มีอยู่แล้วมาเป็นฐานข้อมูลในการดำเนินการ โดยเปิดให้ขึ้นทะเบียนเฉพาะเกษตรกรรายใหม่ที่มีพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มกว่าที่เคยจดทะเบียนไว้เท่านั้น และให้มีมาตรการเพื่อดำเนินการคุ้มครองความถูกต้องของการเพาะปลูกของเกษตรกรเป็นกรณี ๆ ไปตามความเหมาะสมและจำเป็น **2) การออกใบรับรองเกษตรกร** กรมส่งเสริมการเกษตรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนเกษตรกรที่ผ่านการประชาคมแล้ว ตั้งแต่ 15 มิ.ย. - 15 ธ.ค.2553 **3) การทำสัญญาประกันรายได้ ธ.ก.ส.** ทำสัญญากับเกษตรกร ตั้งแต่ 15 มิ.ย. - 30 ธ.ค.2553 โดยเกษตรกรสามารถระบุวันใช้สิทธิในวันที่ทำสัญญาได้ **4) ระยะเวลาใช้สิทธิประกัน** เกษตรกรใช้สิทธิประกันได้ทันทีตั้งแต่วันเก็บเกี่ยวที่ระบุในหนังสือรับรอง โดยให้เลือกใช้สิทธิด้วยตนเองและเปิดโอกาสให้มีการเปลี่ยนแปลงวันใช้สิทธิได้แต่จะต้องแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 3 วันทำการก่อนถึงวันใช้สิทธิที่กำหนดไว้เดิม และต้องไม่เกิน วันที่ 28 ก.พ.2554 **5) การประชาสัมพันธ์โครงการฯ** เดือน พ.ค.2553 - ก.พ.2554 **6) การกำหนดและประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิง** คณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นผู้กำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงของโครงการฯ และประกาศให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทุก 15 วัน ตั้งแต่วันที่ 1 ก.ค.2553 - 28 ก.พ.2554 **7) ระยะเวลาโครงการ** เดือนพ.ค.2553 - เม.ย.2554

- **1.6 เกษตรกรผู้มีสิทธิทำสัญญา** เป็นเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ปี 2553/54 กับกรมส่งเสริมการเกษตรและนำหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนไปทำสัญญาประกันรายได้กับ ธ.ก.ส.
- **1.7 การขอใช้สิทธิรับเงินชดเชยส่วนต่างราคา** เกษตรกรรายครัวเรือนที่ทำสัญญาสามารถขอใช้สิทธิรับเงินส่วนต่างราคาตามโครงการฯ ตามที่ได้ทำสัญญากับ ธ.ก.ส. ไม่เกินครัวเรือนละ 20 ต้น/ครั้ง/ปีการผลิต จาก ธ.ก.ส. สาขาที่ทำสัญญาภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยไม่ต้องมีการส่งมอบข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

2. งบประมาณดำเนินโครงการฯ ประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปี 2553/54 ของหน่วยงานดำเนินโครงการฯ ได้แก่ ธ.ก.ส. กรมส่งเสริมการเกษตร และกรมการค้าภายใน โดยพิจารณาจากข้อมูลการจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างราคาในปี 2552/53 คาดว่าจะใช้งบประมาณดำเนินการรวม **6,221.465 ล้านบาท** ดังนี้

- **2.1 ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร** วงเงินรวม **6,169.040 ล้านบาท** จำแนกเป็น 1) เงินจ่ายชดเชยรายได้ให้เกษตรกร 6,000 ล้านบาท (คำนวณจากอัตราชดเชยปี 2552/53 ซึ่งเฉลี่ยต้นละ 1,290 บาท X จำนวนเกษตรกร 401,002 ราย X 11.60 ต้น/ไร่) 2) ค่าบริหารโครงการเหมาจ่าย 140 ล้านบาท (เหมาจ่ายคนละ 200 บาท/คน X จำนวนเกษตรกร 401,002 คน) 3) ค่าชดเชยต้นทุนเงิน 29.040 ล้าน

- บาท (กรณีใช้เงินทุน ธ.ก.ส. คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1.98 ของวงเงิน
ขีดเขยรายได้ 6,000 ล้านบาท ระยะเวลา 5 เดือน) ทั้งนี้ ให้ ธ.ก.ส. ใช้
เงินทุน ธ.ก.ส. สรรองจ่ายขีดเขยส่วนต่างให้แก่เกษตรกรระหว่างที่ยัง
ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณ และค่าบริหารโครงการเหมาจ่าย ค่าขีดเขย
ต้นทุนเงิน ให้ ธ.ก.ส. ทำความตกลงในรายละเอียดกับสำนักงานประมาณ
- **2.2 กรมส่งเสริมการเกษตร** วงเงิน **50.425** ล้านบาท เป็นค่าใช้จ่ายใน
การดำเนินการขึ้นทะเบียนเกษตรกร การติดตามความก้าวหน้า การประสาน
ตรวจสอบ/แก้ไขข้อมูล ค่าบริหารจัดการ และการตรวจสอบข้อมูลในพื้นที่
 - **2.3 กรมการค้าภายใน** วงเงิน **2.0** ล้านบาท เป็นค่าใช้จ่ายในการจัด
ประชุมคณะกรรมการนโยบายข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ คณะอนุกรรมการ การ
กำกับดูแล ติดตาม ตรวจสอบโครงการ และอื่น ๆ

ทั้งนี้ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการดำเนินการได้ตั้งแต่วัน
เริ่มต้นโครงการ (เดือน พ.ค.2553)

9. เรื่อง เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จังหวัดลพบุรีขอใช้สิทธิประกันรายได้

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ความช่วยเหลือเกษตรกร ผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จังหวัด
ลพบุรีและจังหวัดอื่น (ถ้ามี) ที่เพาะปลูกข้าวโพดในเดือนเมษายน 2552 ที่ได้ขึ้น
ทะเบียนเกษตรกรและผ่านการประกาศภายในเดือนกันยายน 2552 ได้รับสิทธิเข้าร่วม
โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ปี 2552/53 โดยให้ใช้สิทธิรับ
เงินขีดเขยส่วนต่างราคาตามประกาศคณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิง
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในช่วงวันที่ 1- 15 ธันวาคม 2552 กก.ละ 0.58 บาท (ช่วงที่มีราคา
ส่วนต่างช่วงสุดท้าย) เพื่อให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากมาตรการประกันรายได้ตาม
เจตนารมณ์ของรัฐบาล ตามที่รองนายกรัฐมนตรี (นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี) ประธาน
กรรมการนโยบายข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เสนอ

1. เรื่องเดิม

- 1.1 มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2552 เห็นชอบหลักเกณฑ์และ
วิธีดำเนินการโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ปี
2552/53 โดยให้เกษตรกรขึ้นทะเบียนเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2552
ทำสัญญากับ ธ.ก.ส. เดือนสิงหาคม-พฤศจิกายน 2552 และให้เกษตรกร
ใช้สิทธิได้หลังจากวันทำสัญญา 15 วัน แต่ไม่เกิน 3 เดือน นับถัดจากวัน
ทำสัญญาและต้องไม่เกินวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2553
- 1.2 มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2552 ให้ขยายระยะเวลาการทำ
สัญญาประกันรายได้ ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 30 ธันวาคม 2552

- 1.3 มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2553 เห็นชอบกรอบแนวทางการให้ความช่วยเหลือ

เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์กรณีที่ทำสัญญากับ ธ.ก.ส. หลังวันที่ 30 พฤศจิกายน 2552 อนุโลมให้สามารถใช้สิทธิรับเงินชดเชยส่วนต่างราคาตามประกาศ คณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในช่วงวันที่ 1-15 ธันวาคม 2552 ซึ่งเป็นช่วงที่มีส่วนต่างราคาช่วงสุดท้าย

2. ขัอร้องเรียน

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ได้มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรี ขอให้ความช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ จังหวัดลพบุรี จำนวน 456 ราย ที่ได้รับการขึ้นทะเบียน ผ่านการประชาคมและทำสัญญากับ ธ.ก.ส.แล้ว แต่ไม่ได้รับสิทธิเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ เนื่องจากเกษตรกรกลุ่มดังกล่าวปลูกข้าวโพดในช่วงเดือนเมษายนซึ่งเป็นช่วงต้นฤดูฝน ในขณะที่กรมส่งเสริมการเกษตรกำหนดแนวทางปฏิบัติให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ในระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม-30 กันยายน 2552 เป็นผู้มีสิทธิในการขึ้นทะเบียนเกษตรกร ตามโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ปี 2552/53 จึงขอความช่วยเหลือเกษตรกรให้ใช้สิทธิเข้าร่วมโครงการได้ โดยขอให้ 1) กรมส่งเสริมการเกษตร ทบทวนกำหนดระยะเวลาการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในฤดูปลูกที่ผ่านมาเป็นระหว่างวันที่ 1 เมษายน-30 กันยายน 2552 2) ช่วยเหลือเกษตรกรให้ได้รับเงินชดเชยส่วนต่างโดยให้ใช้สิทธิย้อนหลังไปถึงช่วงสุดท้ายที่เกณฑ์กลางอ้างอิงต่ำกว่าราคาประกัน (อ้างถึง 4)

3. การพิจารณาขัอร้องเรียน

- 3.1 รองนายกรัฐมนตรี (นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี) ประธานกรรมการนโยบายข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ได้มอบหมายให้ คณะอนุกรรมการศึกษาข้อเท็จจริงการใช้สิทธิของเกษตรกรตามโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ปี 2552/53 (นายโอฬาร พิทักษ์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน) ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณี ดังกล่าว สรุปได้ดังนี้
 - 3.1.1 กรมส่งเสริมการเกษตรกำหนดให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม - 30 กันยายน 2552 เป็นผู้มีสิทธิในการขึ้นทะเบียนเกษตรกรตามโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูก ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ปี 2552/53 ซึ่งการกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ดำเนินการตามประกาศกำหนดฤดูกาลปลูกข้าวโพด เลี้ยงสัตว์ที่สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเป็นผู้กำหนด
 - 3.1.2 ในจังหวัดลพบุรีมีเกษตรกรจำนวนหนึ่งปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในเดือนมีนาคมและเมษายนจริง ซึ่งเกษตรกรกลุ่มดังกล่าวได้ขึ้นทะเบียนเกษตรกรและผ่านการประชาคมภายในเดือนกันยายน 2552

ตามระยะเวลาการขึ้นทะเบียนที่กำหนด แต่จังหวัดยังไม่ได้ ออกใบรับรองให้เกษตรกร เนื่องจากระยะเวลาการปลูกไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่กำหนด

- 3.1.3 จังหวัดลพบุรีได้มีหนังสือ ที่ 0009/14040 ลงวันที่ 18 กันยายน 2552 ถึงกรมส่งเสริมการเกษตร ขอให้พิจารณาให้การช่วยเหลือเกษตรกรโดยปรับช่วงเวลาการเพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จากระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม - 30 กันยายน 2552 เป็นระหว่างวันที่ 1 เมษายน - 30 กันยายน 2552
- 3.1.4 กรมส่งเสริมการเกษตรมีหนังสือที่ กษ 1012/14404 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2552 หรือสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เรื่อง การกำหนดเกณฑ์วันเพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรได้มีหนังสือที่ กษ 1303/228 ลงวันที่ 22 มกราคม 2553 อนุมัติให้ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่เกษตรกรเพาะปลูกในเดือนเมษายน ให้ถือว่าเป็นข้าวโพดเลี้ยงสัตว์รุ่น (ฤดูฝน) ด้วย
- 3.1.5 กรมส่งเสริมการเกษตรได้มีหนังสือที่ 1012/1487 ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2553 แจ้งให้จังหวัดลพบุรีทราบและออกใบรับรองให้เกษตรกร แต่เนื่องจากการออกใบรับรองให้เกษตรกรล่วงเลยกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดการทำสัญญาตามโครงการ (30 ธ.ค.52) ดังนั้น เกษตรกรแม้จะได้รับใบรับรองและ ธ.ก.ส. ทำสัญญาให้แล้ว แต่ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการขอใช้สิทธิรับเงินชดเชยส่วนต่างได้
- 3.1.6 คณะอนุกรรมการศึกษาข้อเท็จจริงการใช้สิทธิของเกษตรกรฯ มีความเห็นว่า เนื่องจากการกำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาปลูกพืชของทางราชการไม่สอดคล้องกับการผลิตของเกษตรกรในบางพื้นที่ ประกอบกับผลการพิจารณาแก้ไขปัญหาดังกล่าวล่าช้า ทำให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เสียสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับ จึงเห็นควรให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ในเดือนเมษายน 2552 ที่ได้ขึ้นทะเบียนเกษตรกรและผ่านการประกาศมภายในเดือนกันยายน 2552 ได้รับสิทธิเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ปี 2552/53 โดยให้ใช้สิทธิรับเงินชดเชยส่วนต่างราคาตามประกาศคณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในช่วงวันที่ 1- 15 ธันวาคม 2552 กก.ละ 0.58 บาท (ช่วงที่มีราคาส่วนต่างช่วงสุดท้าย) ซึ่งสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2553 ที่เห็นชอบให้เกษตรกรที่ทำสัญญากับ ธ.ก.ส. หลังวันที่ 30 พฤศจิกายน 2552 อนุมัติให้สามารถนำสิทธิรับเงินชดเชยส่วนต่างราคาในช่วงวันที่ 1-15 ธันวาคม 2552 โดยอนุมัติให้ ธ.ก.ส. ดำเนินการจัดทำสัญญาประกันรายได้ให้แก่เกษตรกรให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 31 พฤษภาคม 2553

- 3.2 คณะกรรมการนโยบายข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ได้ประชุมเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2553 พิจารณาข้อเท็จจริงกรณีข้อร้องเรียนของเกษตรกรจังหวัดลพบุรี มีมติเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการศึกษาข้อเท็จจริงการใช้สิทธิของเกษตรกรฯ โดยปรับระยะเวลาดำเนินการทำสัญญา ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 15 กรกฎาคม 2553 เพื่อให้เกษตรกรอื่นที่เสียสิทธิการขอรับเงินชดเชยส่วนต่างราคาตั้งเช่นเกษตรกรจังหวัดลพบุรีนี้ ได้มีโอกาสได้รับสิทธิเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ เกษตรกรจังหวัดลพบุรี ที่ขอรับเงินชดเชยส่วนต่างมีประมาณ 456 ราย ปริมาณข้าวโพด 4,626.776 ตัน รวมเป็นเงินชดเชยส่วนต่างราคาประมาณ 2.68 ล้านบาท

10. เรื่อง โครงการสินเชื่อส่งเสริมผู้ประกอบการอาชีพให้บริการสาธารณะในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบหลักเกณฑ์การดำเนินโครงการสินเชื่อส่งเสริมผู้ประกอบการอาชีพให้บริการสาธารณะในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เห็นชอบให้ชดเชยส่วนต่างอัตรากำไรให้ ธอท. ตามโครงการระยะ 7 ปี โดยคำนวณจากอัตรากำไร SPRL เฉลี่ย - 2.87 % - 1% คูณกับเงินต้นคงเหลือ เป็นวงเงินรวมประมาณ 515 ล้านบาท ทั้งนี้ ให้ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย (ธอท.) เบิกจ่ายตามที่เกิดขึ้นจริง โดยให้ ธอท. ประสานกับสำนักงานประมาณเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณชดเชยส่วนต่างอัตรากำไรต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2553 เห็นชอบในหลักการให้รัฐบาลสนับสนุนธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย (ธอท.) ปลดปล่อยสินเชื่อภายใต้โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการอาชีพให้บริการสาธารณะ โดยชดเชย ส่วนต่างระหว่างต้นทุนเงินกับอัตราผลตอบแทนที่ ธอท. จะได้รับจากการปล่อยสินเชื่อ โดยมีขอบหมายให้ ธอท. หรือกระทรวงการคลัง เพื่อพิจารณาวงเงินชดเชยส่วนต่างระหว่างต้นทุนเงินกับอัตราผลตอบแทนภายใน 1 สัปดาห์ และนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป นั้น กระทรวงการคลังได้หารือกับ ธอท. แล้ว สรุปผลหลักเกณฑ์การดำเนินโครงการและการชดเชย ส่วนต่างระหว่างต้นทุนเงินและอัตราผลตอบแทนที่ ธอท. จะได้รับจากการปล่อยสินเชื่อ ดังนี้

1. หลักเกณฑ์การดำเนินโครงการ

- 1.1 วงเงินสินเชื่อรวมของโครงการ : 5,000 ล้านบาท

- 1.2 ระยะเวลารับคำขอกู้ยืม : 1 ปี
- 1.3 ระยะเวลาการให้กู้ยืม : ไม่เกิน 7 ปี
- 1.4 ผู้มีสิทธิขอสินเชื่อ : ผู้ประกอบอาชีพให้บริการรถสาธารณะในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ยะลา นราธิวาส ปัตตานี สงขลา และสตูล
- 1.5 อัตราค่าใ้ : ให้คิดอัตราค่าใ้กับผู้ขอสินเชื่อร้อยละ 1.50 (อัตราคงที่) หรือเท่ากับอัตราค่าใ้ ลดต้นลดดอกที่ร้อยละ 2.87 โดยให้รัฐบาล สนับสนุนงบประมาณรายปีเพื่อชดเชยส่วนต่างอัตราค่าใ้ตามรายละเอียด ในข้อ 2.

2. การชดเชยส่วนต่างระหว่างต้นทุนเงินกับอัตราผลตอบแทนที่ ธอท. จะได้รับจากการปล่อยสินเชื่อ

เนื่องจากโครงการนี้มีลักษณะในทำนองเดียวกันกับโครงการ SMEs เพื่อผู้ประกอบการ ท่องเที่ยวของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) โดยเป็นโครงการที่ทั้ง ธอท. และ ธพว. จะต้องระดมทุนเพื่อปล่อยกู้ด้วยเงินของธนาคารเอง ดังนั้น เพื่อให้การชดเชยการดำเนินโครงการรัฐของสถาบันการเงิน เฉพาะกิจเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน จึงเห็นควรกำหนดการชดเชยส่วนต่างของอัตราค่าใ้ในลักษณะเดียวกันกับการดำเนินโครงการ SMEs เพื่อผู้ประกอบการท่องเที่ยว ซึ่งธนาคารผู้ให้สินเชื่อจะรับภาระส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี ดังนี้

- 2.1 ให้ใช้อัตราค่าใ้มาตรฐานสำหรับลูกค้าชั้นดีของ ธอท. (Standard Profit Rate Long Term) เป็นอัตราค่าใ้ที่ใช้คำนวณการชดเชยส่วนต่างดอกเบี้ยในการดำเนินงาน ซึ่งอัตราค่าใ้ดังกล่าวจะมีการเปลี่ยนแปลง ขึ้นหรือลงได้ตามภาวะตลาดเงิน โดย ธอท. จะประกาศเปลี่ยนแปลงอัตราของ SPRL เป็นระยะ
- 2.2 ให้ชดเชยส่วนต่างระหว่างอัตราค่าใ้ SPRL เฉลี่ยของ ธอท. ในปีที่ขอชดเชยและอัตราค่าใ้แบบลดต้นลดดอกที่เรียกเก็บจากผู้ขอสินเชื่อร้อยละ 2.87 ต่อปีของเงินต้นคงเหลือ โดยให้ ธอท. รับภาระส่วนต่างร้อยละ 1 ต่อปี ส่วนต่างอัตราค่าใ้ที่เหลือทั้งหมดให้รัฐบาลเป็นผู้รับภาระ

ทั้งนี้ เพื่อประมาณการภาระงบประมาณในเบื้องต้นที่รัฐบาลต้องใช้ในการชดเชยภายใต้โครงการนี้ จึงใช้อัตรา SPRL ณ เดือนมิถุนายน 2553 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 6.75 ในการประมาณการ ซึ่งในกรณีนี้รัฐบาลจะต้องชดเชยในปีแรกประมาณ 133.84 ล้านบาท และเมื่อรวมการชดเชยเป็นระยะเวลา 7 ปีแล้วจะเป็นวงเงินรวมประมาณ 515 ล้านบาท เนื่องจากเป็นการคิดแบบลดต้นลดดอก ทำให้วงเงินที่รัฐบาลต้องชดเชยลดลง โดยให้เบิกจ่ายส่วนต่างตามที่เกิดขึ้นจริง และให้ ธอท. ทำความตกลงกับสำนักงบประมาณเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณชดเชยส่วนต่างอัตราค่าใ้ต่อไป

11. เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาดำเนินการมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชน

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการขยายระยะเวลาการดำเนินการมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชนต่อไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2553 โดยให้ยึดหลักการดำเนินมาตรการฯ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบดำเนินการฯ ได้แก่ การไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) องค์การขนส่งมวลชน (ขสมก.) และการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) กู้เงินเพื่อชดเชยรายได้จากการดำเนินการตามมาตรการฯ ในช่วงขยายระยะเวลา ดังกล่าว และให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อชำระคืนเงินต้น ดอกเบี้ยเงินกู้ และ ค่าใช้จ่ายในการกู้เงินให้กับรัฐวิสาหกิจทั้ง 4 แห่งต่อไป โดยหลักการดำเนินมาตรการฯ มีสาระสำคัญดังนี้

1. มาตรการลดค่าใช้จ่ายไฟฟ้าของครัวเรือน ดำเนินการผ่าน กฟน. และ กฟภ. โดยภาครัฐรับประกันภาระค่าใช้จ่ายการใช้ไฟฟ้าสำหรับครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้าไม่เกิน 90 หน่วยต่อเดือน และสำหรับผู้เช่าอาศัยในอาคารชุดหรือห้องเช่าที่ ผู้ประกอบการถูกต้องตามกฎหมาย เป็นอาคารชุดหรือห้องเช่าที่มีระดับราคาเช่าไม่เกิน 3,000 บาท/ห้อง/เดือน และใช้ไฟฟ้าเฉลี่ยไม่เกิน 90 หน่วย/เดือน/ห้อง และได้ลงทะเบียนไว้กับ กฟน. และ กฟภ.
2. มาตรการลดค่าใช้จ่ายเดินทางรถโดยสารประจำทาง ดำเนินการผ่าน ขสมก. โดยภาครัฐรับประกันภาระค่าใช้จ่ายการจัดรถโดยสารประจำทางธรรมดา จำนวน 800 คันต่อวัน ใน 73 เส้นทางให้บริการแก่ประชาชนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
3. มาตรการลดค่าใช้จ่ายเดินทางโดยรถไฟฟ้าชั้น 3 ดำเนินการผ่าน รฟท. โดยภาครัฐรับประกันภาระค่าใช้จ่ายการจัดรถไฟฟ้าชั้น 3 เชียงสังคม จำนวน 164 ขบวนต่อวัน และรถไฟฟ้าชั้น 3 ระยะทางไกลในขบวนรถเชิงพาณิชย์จำนวน 8 ขบวนต่อวัน ให้บริการแก่ประชาชนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
4. ระยะเวลาในการดำเนินมาตรการฯ ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2553 - 31 ธันวาคม 2553

ข้อเท็จจริง

กระทรวงการคลังรายงานสรุปผลการดำเนินการตามมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชน ระยะที่ 1 - 3 (ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2552 - 31 มีนาคม 2553) สรุปได้ดังนี้

1. มาตรการลดค่าใช้จ่ายไฟฟ้าของครัวเรือน มีประชาชนได้รับประโยชน์ จำนวน 9.158 ล้านครัวเรือน ใช้ งบประมาณทั้งสิ้น 16,035.89 ล้านบาท โดยภาครัฐรับประกันภาระค่าใช้จ่ายการใช้ไฟฟ้าสำหรับครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้าไม่เกิน 90 หน่วยต่อเดือน และสำหรับผู้เช่าอาศัยในอาคารชุดหรือห้องเช่าที่ ผู้ประกอบการถูกต้องตามกฎหมาย เป็นอาคารชุดหรือ ห้องเช่าที่มีระดับ

- ราคาเช่าไม่เกิน 3,000 บาท/ห้อง/เดือน และใช้ไฟฟ้าเฉลี่ยไม่เกิน 90 หน่วย/เดือน/ห้อง และได้ลงทะเบียนไว้กับ กฟน. และ กฟภ.
2. มาตรการลดค่าใช้จ่ายเดินทางรถโดยสารประจำทาง มีประชาชนใช้บริการคิดเป็นจำนวน 422.562 ล้านตัว ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 2,875.38 ล้านบาท โดยภาครัฐรับภาระค่าใช้จ่ายการจัดการจัดรถโดยสารประจำทางธรรมดาจำนวน 800 คันต่อวัน ใน 73 เส้นทางให้บริการแก่ประชาชนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
 3. มาตรการลดค่าใช้จ่ายเดินทางโดยรถไฟฟ้า 3 มีประชาชนได้รับประโยชน์จำนวน 48.525 ล้านคน ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 1,161.93 ล้านบาท โดยภาครัฐรับภาระค่าใช้จ่ายการจัดการจัดรถไฟฟ้า 3 ขบวนวิ่ง จำนวน 164 ขบวนต่อวัน และรถไฟฟ้า 3 ระยะทางไกลในขบวนรถเชิงพาณิชย์จำนวน 8 ขบวนต่อวัน ให้บริการแก่ประชาชนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
 4. มาตรการลดค่าใช้จ่ายนำประปาของครัวเรือน มีประชาชนได้รับประโยชน์จำนวน 3.176 ล้านครัวเรือน ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 6,447.38 ล้านบาท โดยภาครัฐรับภาระค่าใช้จ่ายการใช้น้ำสำหรับผู้ใช้น้ำประเภทที่อยู่อาศัยที่มีปริมาณการใช้น้ำระหว่าง 0 - 30 ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน และมีประชาชนได้รับประโยชน์จำนวน 2.560 ล้านครัวเรือน ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 1,202.04 ล้านบาท สำหรับผู้ใช้น้ำประเภทที่อยู่อาศัยที่มีปริมาณการใช้น้ำระหว่าง 0 - 20 ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน ทั้งนี้มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553 เห็นชอบให้ยกเลิกมาตรการลดภาระค่าใช้จ่ายนำประปาของครัวเรือน โดยให้สิ้นสุดมาตรการดังกล่าว ณ วันที่ 31 มีนาคม 2553

12. เรื่อง กรอบยุทธศาสตร์การระบายข่าวสารตามโครงการแทรกแซงของรัฐบาล

คณะรัฐมนตรีรับทราบกรอบยุทธศาสตร์การระบายข่าวสารตามโครงการแทรกแซงของรัฐบาล ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายข่าวแห่งชาติแล้วเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2552 และในส่วนที่เกี่ยวกับการระบายหรือจำหน่ายพืชเกษตร (กรณีข้าว) ให้ยกเว้นการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 13 พฤษภาคม 2552 ทั้งนี้ให้เป็นไปตามแนวทางการระบายข่าวสารในสต็อกของรัฐบาลตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2553 ดังกล่าว ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

13. เรื่อง ขออนุมัติใช้เงินจากงบกลางเงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประจำปี 2553 และขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2554 สำหรับโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี 2552

คณะรัฐมนตรีอนุมัติเงินงบกลางเงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นประจำปี 2553 ให้แก่องค์การคลังสินค้า (อคส.) จำนวน 149.372 ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาข้าวสารที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนมีนาคม - กรกฎาคม 2552 และจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2554 ให้แก่ อคส. จำนวน 310.462 ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาข้าวสารที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนสิงหาคม - ธันวาคม 2552 ตามที่ อคส. ได้เสนอขอตั้งงบประมาณประจำปี 2554 ไว้แล้ว ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

ข้อเท็จจริง

1. คณะกรรมการนโยบายและมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร (คชก.) ในการประชุม ครั้งที่ 4/2552 วันที่ 26 มีนาคม 2552 ได้รับทราบวงเงินค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามมาตรการรับจำนำข้าวเปลือกนาปรัง ปี 2552 ตามความเห็นสำนักงานประมาณ ซึ่งเห็นควรให้หน่วยงานเบิกค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรับจำนำ แยกเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการในการรับฝากและออกใบประทวนตามที่เกิดขึ้นจริง และค่า Overhead (ตันละ 45 บาท) ในอัตรารวมไม่เกินตันละ 100 บาท โดยในส่วนของ อคส. จำนวน 236.00 ล้านบาท แยกเป็นค่าใช้จ่ายในการรับฝากข้าวเปลือกออกใบประทวนและรับฝากข้าวสาร จำนวน 68.75 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายดำเนินการ (ค่า Overhead ตันละ 45 บาท) จำนวน 56.25 ล้านบาท และ ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาข้าวสาร จำนวน 111.00 ล้านบาท ทั้งนี้ ให้ฝ่ายเลขานุการฯ นำวงเงินค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามโครงการฯ เสนอคณะกรรมการ คชก. พิจารณา แหล่งเงินที่ใช้ดำเนินการเมื่อได้รับคำตอบประเด็นหารือจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว
2. คชก. ในการประชุมครั้งที่ 5/2552 วันที่ 4 พฤษภาคม 2552 อนุมัติเงินจ่ายขาดเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามมาตรการรับจำนำข้าวเปลือกนาปรัง ปี 2552 ตามความเห็นของสำนักงานประมาณในส่วนของ อคส. วงเงิน 125.00 ล้านบาท สำหรับค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาข้าวสารวงเงิน 111.00 ล้านบาท ให้คณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติพิจารณาทบทวนใช้จากแหล่งเงินอื่นเพื่อให้เป็นไปตามมติ คชก. วันที่ 7 พฤศจิกายน 2551 เรื่องค่าใช้จ่ายดำเนินการ แทรกแซงตลาดผลผลิตทางการเกษตร
3. คชก. ในการประชุมครั้งที่ 18/2552 วันที่ 24 ธันวาคม 2552 ได้มีมติตามที่คณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ (กขช.) ได้พิจารณาในการประชุม ครั้งที่ 10/2552 วันที่ 19 พฤศจิกายน 2552 ตามโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปรัง ปี 2552 ดังนี้
 - 3.1 อนุมัติให้ขยายระยะเวลาการเก็บรักษาข้าวสารจากเดิม 6 เดือน (มีนาคม - สิงหาคม 2552) เป็น 10 เดือน (มีนาคม - ธันวาคม 2552) และขยายระยะเวลาโครงการฯ จากเดิมสิ้นสุดธันวาคม 2552 เป็นสิ้นสุดมิถุนายน 2553
 - 3.2 อนุมัติค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากเงินกองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรวงเงิน 175.898 ล้านบาท ให้ อคส. เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย

ดำเนินการรับฝาก ออกใบประทวน และรับฝากข่าวสารตามที่เกิดขึ้นจริงจำนวน 64.181 ล้านบาท และค่า Overhead จำนวน 111.717 ล้านบาท

- 3.3 เห็นชอบค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาข่าวสารตั้งแต่เดือนมีนาคม - ธันวาคม 2552 เบื้องต้น ให้แก่ อคส. 459.834 ล้านบาท โดยให้อคส. ขออนุมัติใช้เงินจากงบกลางเงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นประจำปี 2553 ในส่วนของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนมีนาคม - กรกฎาคม 2552 จำนวน 149.372 ล้านบาท และให้ตั้งงบประมาณ รายจ่ายประจำปี 2554 ในส่วนของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนสิงหาคม - ธันวาคม 2552 จำนวน 310.462 ล้านบาท

14. เรื่อง การขยายมาตรการบรรเทาผลกระทบด้านพลังงานต่อไปอีก 6 เดือน

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการขยายมาตรการบรรเทาผลกระทบด้านพลังงานโดยตรึงราคาต่อไปอีก 6 เดือน (กันยายน 2553 - กุมภาพันธ์ 2554) ตามมติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ครั้งที่ 2/2553 (ครั้งที่ 131) เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2553 ตามที่กระทรวงพลังงานเสนอ ดังนี้

1. ตรึงราคาขายปลีก LPG ในระดับราคา 18.13 บาท/กิโลกรัม และจากการที่รัฐกำหนดราคา LPG ณ โรงกลั่นไว้ที่ 333 เหรียญสหรัฐ/ตัน ในขณะที่ราคานำเข้าอยู่ในระดับ 725 เหรียญสหรัฐ/ตัน คาดว่ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง จะต้องชดเชยในการนำเข้าประมาณ 2,204 ล้านบาท/เดือน หรือรวมทั้งสิ้นประมาณ 13,224 ล้านบาท
2. ตรึงราคาขายปลีก NGV โดยใช้เงินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง จ่ายชดเชย NGV ในอัตรา 2 บาท/กิโลกรัม คาดว่าจะเป็นภาระต่อกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง ประมาณ 300-400 ล้านบาท/เดือน หรือรวมทั้งสิ้นประมาณ 1,800-2,400 ล้านบาท
3. กระทรวงพลังงานประสานให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) กับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) รับไปพิจารณาดำเนินการมาตรการตรึงค่า Ft จนถึงสิ้นปี 2553 ต่อไป ทั้งนี้ คาดว่าเมื่อสิ้นปี 2553 กฟผ. รับภาระแทนประชาชนประมาณ 5,996 ล้านบาท

ทั้งนี้ กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงจะรับภาระรวม 15,624 ล้านบาท ดังนี้ ตรึงราคา LPG 13,224 ล้านบาท ตรึงราคา NGV 2,400 ล้านบาท

ทั้งนี้ ในการดำเนินการมาตรการในข้อ 1-3 มอบหมายให้คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน , กกพ., กระทรวงพลังงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการต่อไป

การดำเนินงานที่ผ่านมา

คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2552 ได้เห็นชอบมาตรการบรรเทาผลกระทบด้านพลังงานต่อ ประชาชนตามนโยบายรัฐบาล เป็นระยะเวลา 1 ปี (สิงหาคม 2552-สิงหาคม 2553) ดังนี้

1. ตรึงราคาขายปลีกก๊าซ LPG โดยใช้กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง รับภาระในการจ่ายเงินชดเชยการนำเข้า LPG

สิงหาคม 2552 - มิถุนายน 2553 ชดเชย 16,666 ล้านบาท

สิงหาคม 2552 - สิงหาคม 2553 ชดเชยประมาณ 20,759 ล้านบาท

2. ตรึงราคา NGV ไว้ที่ 8.50 บาท/กิโลกรัม โดยใช้เงินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง ชดเชยในอัตรา 2.00 บาท/กิโลกรัม

มีนาคม - พฤษภาคม 2553 ชดเชย 833 ล้านบาท

สิงหาคม 2552 - สิงหาคม 2553 ชดเชยประมาณ 1,733 ล้านบาท

3. ตรึงค่า Ft ในระดับ 92.55 สตางค์/หน่วย โดยให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) รับภาระแทนประชาชน

สิงหาคม 2552 - สิงหาคม 2553 รับภาระประมาณ 10,153 ล้านบาท

15. เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ครั้งที่ 5/2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ครั้งที่ 5/2553 ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอดังนี้

สาระสำคัญ

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ได้มีการประชุมครั้งที่ 5/2553 เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2553 เวลา 14.00 - 16.00 น. ณ ห้องประชุมเดช สนิทวงศ์ สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยได้พิจารณาเรื่อง ความก้าวหน้าการดำเนินโครงการประกันรายได้เกษตรกร ปี 2552/2553 ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ผลการดำเนินงานที่สำคัญ ความก้าวหน้าการดำเนินงานโครงการประกันรายได้เกษตรกร ปี 2552/53 และ ผู้ปลูกข้าว รอบที่ 2 สรุปได้ ดังนี้

- 1.1 โครงการประกันรายได้เกษตรกร ปี 2552/53 รอบที่ 1 ภาพรวม มีเกษตรกรจดทะเบียนทั้งสิ้น 4.47 ล้านราย ทำสัญญา 4.10 ล้านราย คิดเป็นร้อยละ 91.71 ของที่จดทะเบียน มีการใช้สิทธิชดเชยแล้ว 3.93 ล้านราย คิดเป็นร้อยละ 87.93 ของที่จดทะเบียน รวมเป็นเงินชดเชยทั้งสิ้น 36,288.15 ล้านบาท แบ่งเป็น ข้าวเปลือก 28,253.62 ล้านบาท มันสำปะหลัง 2,404.05 ล้านบาท และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ 5,630.48 ล้านบาท (ภาคเหนือ 11,495.99 ล้านบาท ภาคกลาง 5,078.81 ล้านบาท ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 19,264.50 ล้านบาท และภาคใต้ 448.85 ล้านบาท)
- 1.2 โครงการประกันรายได้ ผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 2 มีเกษตรกรจดทะเบียนทั้งสิ้น 816,585 ราย ผ่านประชาคมแล้ว 816,270 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.96 ของที่ขึ้นทะเบียน และออกใบรับรองแล้ว 808,376 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.99 ทำสัญญาแล้ว 734,769 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.98 ของที่จดทะเบียน โดยมีผู้ที่ยังไม่ได้ทำสัญญาเหลืออีกประมาณ 81,816 ราย ซึ่ง ธ.ก.ส. ต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 31 พฤษภาคม 2553 และขณะนี้มีการใช้สิทธิชดเชยแล้ว 371,749 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.52 ของที่จดทะเบียน รวมเป็นเงินชดเชยทั้งสิ้น 7,649.19 ล้านบาท (ภาคเหนือ 3,594.26 ล้านบาท) ภาคกลาง 2,939.25 ล้านบาท ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1,115.68 ล้านบาท และภาคใต้ยังไม่มีจ่ายชดเชย) ทั้งนี้ ภาคใต้ได้เริ่มดำเนินการใช้สิทธิชดเชยแล้วตั้งแต่วันที่ 21 เมษายน 2553 จะสิ้นสุดวันที่ 31 ตุลาคม 2553

2. ผลของโครงการต่อระบบเศรษฐกิจ โครงการประกันรายได้เกษตรกรได้ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากเงินชดเชยส่วนต่างที่ได้รับ นอกเหนือจากการขายผลผลิตในระบบตลาดปกติ ซึ่งส่งผลดีกับระบบเศรษฐกิจโดยรวม คือ ทำให้เกิดการบริโภคมากขึ้น โดยพิจารณาการใช้จ่ายของเกษตรกรจากยอดขายสินค้า ในช่วงก่อนและหลังโครงการประกันรายได้เกษตรกร พบว่า ปริมาณยอดขายที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.9 ในไตรมาส 4/52 และ ร้อยละ 28.1 ของไตรมาส 1/53 โดยเฉพาะด้านการลงทุนทางการเกษตรและสินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าจำพวกเมล็ดข้าวและเมล็ดพืช วัตถุดิบเกษตร รถจักรยานยนต์ วิทยุและโทรทัศน์ อุปกรณ์ไฟฟ้าและวัสดุก่อสร้าง ซึ่งยอดขายสินค้าด้านการลงทุนทางการเกษตรในช่วงหลังโครงการฯ เพิ่มขึ้นมากเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

3. กลไกถาวรในการดำเนินการ

- 3.1 คณะกรรมการประสานการดำเนินงานโครงการประกันรายได้เกษตรกรที่ตั้งตามมติคณะ รัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2552 เห็นว่าการดำเนินโครงการประกันรายได้เกษตรกรมีประโยชน์กับเกษตรกรอย่างมาก จึงเห็น

ว่าควรมีกองกลางก้าวร้าวขึ้นมาเร่งรัด ติดตาม และประสานการดำเนินงาน โครงการประกันรายได้เกษตรกร ดังนั้น ปรธานกรรมการประสานฯ จึงได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2553 และ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553 ตามลำดับ โดยมีมอบหมายให้กระทรวงพาณิชย์หารือร่วมกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการคลัง และ ธ.ก.ส. เพื่อพิจารณากำหนดรูปแบบและกลไกการดำเนินงานประกันรายได้เกษตรกรในลักษณะถาวรเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ และเป็นระบบ

- 3.2 กระทรวงพาณิชย์ได้จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณากำหนดรูปแบบและกลไกการดำเนินงานประกันรายได้เกษตรกรขึ้น เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2553 โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นรองประธาน กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ธ.ก.ส. ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการ และมีนายประพล มลิสินจินดา เป็นกรรมการและเลขานุการ

4. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 4.1 การประเมินผลโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ควรเน้นการประเมินความสำเร็จของการเพิ่มรายได้และลดภาระหนี้สินของเกษตรกร ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากผลการชำระหนี้ของเกษตรกรให้กับ ธ.ก.ส. นอกจากนี้ เพื่อให้การวิเคราะห์ได้ประเด็นที่ชัดเจน ควรแยกพิจารณารายละเอียดตามรายภาคด้วย
- 4.2 เนื่องจากมีความเป็นไปได้ที่ค่าใช้จ่ายของโครงการประกันรายได้เกษตรกร โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการชดเชยจะสูงกว่าที่ได้มีการประมาณการไว้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมการในเรื่องแหล่งเงิน รวมทั้ง ควรมีการจัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อวิเคราะห์และกำหนดรูปแบบโครงการและการบริหารจัดการโครงการ ตลอดจนกลไกถาวร ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการช่วยเหลือเกษตรกรและประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการของรัฐบาล
- 4.3 ราคาประกัน เกณฑ์กลางอ้างอิง และปริมาณประกันในโครงการประกันรายได้เกษตรกรปี 2552/53 ทั้งในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ถูกกำหนดโดยคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ (กขช.) ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการพิจารณาเพื่อปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์คำนวณเกณฑ์กลางอ้างอิงและปริมาณประกันบ่อยครั้ง ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ได้รับประโยชน์บางส่วนและการดำเนินงานของโครงการฯ ดังนั้น การกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในโครงการควรตั้งอยู่บนแหล่งที่มาที่ชัดเจน และเป็นที่ยอมรับ ตลอดจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยเฉพาะการทำให้เกษตรกรมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตและไม่มีหนี้สิน อาทิ การกำหนดราคาประกัน ควรพิจารณาจากต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำการเกษตรที่ควรได้ และเพียงพอต่อการดำรงชีพ ในส่วนการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงควรเป็น

ระดับที่เหมาะสมและสะท้อนราคาตลาด โดยควรนำราคาตลาดล่วงหน้า หรือจากระบบตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย (Agricultural Futures Exchange of Thailand : AFET) มาพิจารณาร่วมด้วย

5. สรุปมติคณะกรรมการฯ

มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการรับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ เรื่อง การเปรียบเทียบ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจจากการดำเนินโครงการประกันรายได้เกษตรกรและโครงการรับ จำนำสินค้าเกษตร และการจัดทำรายงานประเมินผลโครงการประกันรายได้เกษตรกร ที่ ให้ความสำคัญกับการประเมินความสำเร็จในการเพิ่มรายได้และลดภาระหนี้สินของ เกษตรกรเพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ควรพิจารณาแนวทางการจัดหาแหล่ง เงินที่เหมาะสมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการในระยะต่อไปด้วย

16. เรื่อง รายงานการนำเข้าสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานการนำเข้าสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร ประจำปี 1 ไตรมาสที่ 1 ไตรมาสที่ 2 ไตรมาสที่ 3 และไตรมาสที่ 4 ของปี พ.ศ. 2552 และ ไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2553 ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงการคลัง (กค.) รายงานการนำเข้าสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร จากประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน (ราชอาณาจักรกัมพูชา) สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว และสหภาพพม่า) ประจำปี 1 ไตรมาสที่ 1 ไตรมาสที่ 2 ไตรมาสที่ 3 และไตรมาสที่ 4 ของปี พ.ศ. 2552 และไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2553 โดยสรุปดังนี้

1. ในไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2552 (มกราคม - มีนาคม) มีการนำเข้าสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรจากประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน (ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ สหภาพพม่า) โดยมีมูลค่าสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษรวม 319,239,164 บาท แยกเป็นมูลค่าสินค้าที่ยกเว้นอากร 319,197,044 บาท และมูลค่า สินค้าที่ลดหย่อนอากร 42,120 บาท และมีการนำเข้ารวมลดลงจากการ เปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2551 จำนวน 19,158,965 บาท
2. ในไตรมาสที่ 2 ปี พ.ศ. 2552 (เมษายน - มิถุนายน) มีการนำเข้าสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรจากประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน (ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ สหภาพพม่า) โดยมีมูลค่าสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษรวม 174,815,071 บาท แยกเป็นมูลค่าสินค้าที่ยกเว้นอากร 174,815,071 บาท และ ไม่พบมูลค่า

- สินค้าที่ลดหย่อนอากรและมีการนำเข้ารวมลดลงจากการเปรียบเทียบกับ
ไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 144,424,093 บาท
3. ในไตรมาสที่ 3 ปี พ.ศ. 2552 (กรกฎาคม - กันยายน) มีการนำเข้าสินค้าที่
ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรจากประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน
(ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ
สหภาพพม่า) โดยมีมูลค่าสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษรวม 354,525,032 บาท
แยกเป็นมูลค่าสินค้าที่ยกเว้นอากร 354,525,032 บาท และไม่พบมูลค่า
สินค้าที่ลดหย่อนอากรและมีการนำเข้ารวมเพิ่มขึ้นจากการเปรียบเทียบกับ
ไตรมาสที่ 2 ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 179,709,961 บาท
 4. ในไตรมาสที่ 3 ปี พ.ศ. 2552 (ตุลาคม - ธันวาคม) มีการนำเข้าสินค้าที่
ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรจากประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน
(ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ
สหภาพพม่า) โดยมีมูลค่าสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษรวม 202,589,699
บาท แยกเป็นมูลค่าสินค้าที่ยกเว้นอากร 202,131,501 บาท และมูลค่า
สินค้าที่ลดหย่อนอากร 458,198 บาท และมีการนำเข้ารวมลดลงจากการ
เปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 3 ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 151,935,333 บาท
 5. ในไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2553 (มกราคม - มีนาคม) มีการนำเข้าสินค้าที่
ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรจากประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน
(ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ
สหภาพพม่า) โดยมีมูลค่าสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษรวม 11,641,339 บาท
แยกเป็นมูลค่าสินค้าที่ยกเว้นอากร 11,641,339 บาท และไม่พบมูลค่า
สินค้าที่ลดหย่อนอากร และมีการนำเข้ารวมลดลงจากการเปรียบเทียบกับ
ไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 307,597,825 บาท

17. เรื่อง การขอความเห็นชอบร่างบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มประเทศ ผู้ใช้งานเครื่องบิน Gripen 39

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้กระทรวงกลาโหมจัดทำบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มประเทศ
ผู้ใช้งานเครื่องบิน Gripen 39 และให้ผู้บัญชาการทหารอากาศ เป็นผู้ลงนามฝ่ายไทยใน
บันทึกความเข้าใจฯ ตามที่กระทรวงกลาโหมเสนอ โดยให้กระทรวงกลาโหมรับความเห็น
ของกระทรวงการต่างประเทศไปพิจารณาดำเนินการ และประสานงานกับกระทรวงการ
ต่างประเทศเพื่อดำเนินการออกหนังสือมอบอำนาจ (Full Powers) ให้แก่ผู้ลงนามด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงกลาโหม (กห.) รายงานว่า

1. กท.มีความประสงค์ที่จะจัดทำร่างบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มประเทศผู้ใช้งานเครื่องบิน Gripen 39 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างสมาชิก ได้แก่ กระทรวงกลาโหมสาธารณรัฐเช็ก กระทรวงกลาโหมสาธารณรัฐฮังการี กระทรวงกลาโหมสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ และกองทัพสวีเดนซึ่งได้รับมอบอำนาจจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรสวีเดน โดยมุ่งเน้นให้เกิดประสิทธิภาพทั้งในด้านยุทธการและด้านเทคนิค
2. กท.พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างบันทึกความเข้าใจฯ ดังกล่าว เป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่จะต้องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี แต่ไม่น่าจะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 190 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ ที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา เนื่องจากบันทึกความเข้าใจฯ มิได้มีข้อความใดที่จะส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือพื้นที่นอกอาณาเขต ซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย หรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญา หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของ ประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีความผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรือ งบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ
3. กระทรวงการต่างประเทศได้ร่วมพิจารณาการจัดทำร่างบันทึกความเข้าใจฯ ดังกล่าว และมีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของ กท.ว่า ร่างบันทึกความเข้าใจฯ ไม่น่าจะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 190 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ ที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา แต่ควรใช้แนวทางปฏิบัติที่ผ่านมา คือให้ กท. ซึ่งเป็นส่วนราชการเจ้าของเรื่องเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นเสนอต่อคณะรัฐมนตรีก่อนดำเนินการให้มีผลผูกพัน (ก่อนการลงนาม)

18. เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ ครั้งที่ 1 /2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบและเห็นชอบ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ ดังนี้

1. รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศกบส. ครั้งที่ 1/2553
2. เห็นชอบผลการพิจารณาของคณะกรรมการ กบส. เรื่อง ดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ของประเทศไทย (Logistics Performance Index: LPI) โดยธนาคารโลก ดังนี้

- 2.1 มอขหมายกระทรวงการคลัง เร่งรัดการพัฒนาระบบ National Single Window และลดความ ซับซ้อนของระบบพิกัดศุลกากร แก้ไขปัญหาการตีความภาษี และกฎหมายศุลกากร รวมทั้งกำหนดเป้าหมายการเพิ่มประสิทธิภาพและดัชนีชี้วัดของกระบวนการนำเข้าและส่งออกสินค้าแยกตามประเภทสินค้า และรายงานคณะกรรมการ กบส. พิจารณาต่อไป
- 2.2 มอขหมายกระทรวงคมนาคม เร่งดำเนินการพัฒนาระบบขนส่งเพื่อการประหยัดพลังงาน รวมทั้งผลักดันกฎหมายเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามความตกลงการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงให้มีผลบังคับใช้โดยเร็ว
- 2.3 มอขหมายกระทรวงแรงงานและกระทรวงศึกษาธิการ ประสานภาคเอกชนในการกำหนด คุณสมบัติและจำนวนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ที่ ต้องการ เพื่อให้สามารถผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ได้ตรงตามความต้องการของภาคเอกชนต่อไป

3. เห็นชอบผลการพิจารณาของคณะกรรมการ กบส. เรื่อง ความก้าวหน้าการพัฒนา ระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย และมอขหมายกระทรวงคมนาคม รับความเห็นของ คณะกรรมการ กบส. ไปพิจารณาดำเนินการโดยเฉพาะการกำหนดนโยบายอัตราค่าภาระ หน้าที่ที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้เกิดการขนส่งทางน้ำและชายฝั่ง และช่วยลดต้นทุน การขนส่งของผู้ประกอบการ และความเป็นไปได้ในการสนับสนุนศูนย์ซ่อมตู้คอนเทน เนอร์

4. เห็นชอบผลการพิจารณาของคณะกรรมการ กบส. เรื่องแนวทางการพัฒนาระบบ National Single Window ของประเทศไทย ดังนี้

- 4.1 เห็นชอบแนวทางการพัฒนาระบบ National Single Window และ มอขหมายให้กรมศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนดดัชนีชี้วัดผล การดำเนินงานของแผนปฏิบัติการ National Action Plan เป็นรายปี โดย ให้สามารถพัฒนาระบบ National Single Window เพื่อเชื่อมโยงกับระบบ ASEAN Single Window ได้ในปี 2558 และกำหนดให้ความสำเร็จของการ พัฒนาระบบ National Single Window เป็นดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพการ ดำเนินงานของผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป
- 4.2 มอขหมายเลขาธิการนายกรัฐมนตรี พิจารณาการปรับแผนงบประมาณ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถเริ่มดำเนินการพัฒนาระบบ National Single Window ในปีงบประมาณ 2554 และพิจารณาแนว ทางการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถทำธุรกรรม ทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบ National Single Window ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ โดยให้กรมศุลกากรประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งจัดส่ง ข้อมูลการปรับแผนงบประมาณ พร้อมทั้งกฎหมายและระเบียบที่จำเป็นต้อง แก้ไข เพื่อนำเสนอเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

5. เห็นชอบผลการพิจารณาของคณะกรรมการ กบส. เรื่อง กรอบแนวคิดเบื้องต้นของการพัฒนาท่าเรือเพื่อเปิดประตูการค้าฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย ดังนี้

- 5.1 เห็นชอบแนวทางที่จะสนับสนุนการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายของสหภาพพม่าซึ่งมีศักยภาพในการพัฒนาทั้งในด้านกายภาพและการพัฒนาพื้นที่หลังท่าที่สามารถรองรับการขยายฐานอุตสาหกรรมของไทยในระยะยาว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เหล็กและเหล็กกล้า และยานยนต์ และมีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงโครงข่ายการขนส่งในระดับภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ประเทศไทยมีความจำเป็นจะต้องพัฒนาเส้นทาง การขนส่งสินค้าเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือน้ำลึกทวาย ท่าเรือแหลมฉบัง และประเทศอื่นในภูมิภาคเพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาค ทั้งนี้ ในส่วนของการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกปากบาราของไทยนั้น ควรพิจารณาปรับรูปแบบการพัฒนาให้เป็น ท่าเรืออเนกประสงค์รองรับการขนส่งสินค้าในพื้นที่ภาคใต้ เพื่อลดการพึ่งพาการขนส่งสินค้าผ่านท่าเรือของประเทศ เพื่อนบ้าน และสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ โดยต้องให้ความสำคัญลำดับสูงในการป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการยอมรับของประชาชนในพื้นที่
- 5.2 มอบหมายให้กระทรวงคมนาคม รับไปพิจารณาทบทวนและปรับรูปแบบโครงการก่อสร้าง ท่าเทียบเรือน้ำลึกปากบารา จังหวัดสตูล ให้เป็นท่าเรืออเนกประสงค์รองรับการขนส่งสินค้าในพื้นที่ภาคใต้และสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยให้ความสำคัญลำดับสูงกับการป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการยอมรับของประชาชนใน พื้นที่ รวมทั้งวางแผนการพัฒนาโครงข่ายการขนส่งเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือน้ำลึกทวาย ท่าเรือแหลมฉบัง และประเทศอื่น ในภูมิภาค และนำเสนอคณะกรรมการ กบส. พิจารณาต่อไป
- 5.3 มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงคมนาคม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำแนวทางการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายและท่าเรือน้ำลึกปากบาราเป็นกรอบในการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านต่อไป
- 5.4 มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม จัดทำแนวทางและมาตรการส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนไทยให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายและพื้นที่อุตสาหกรรมตามโครงการ ซึ่งจะช่วยขยายโอกาสการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคต่อไป

6. เห็นชอบผลการพิจารณาของคณะกรรมการ กบส. เรื่อง การมอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบหลักและการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ดังนี้

- 6.1 เห็นชอบการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 3 ชุด ได้แก่ (1) คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (2) คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร และ (3) คณะอนุกรรมการการเชื่อมโยงข้อมูลแบบบูรณาการสำหรับการนำเข้าการส่งออก และโลจิสติกส์ โดยมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงการคลัง ยืนยันองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการ ฝ่ายเลขานุการ และอำนาจหน้าที่ และจัดส่งให้ฝ่ายเลขานุการเพื่อเสนอประธานกรรมการพิจารณาลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการต่อไป
- 6.2 มอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบหลักเพื่อทำหน้าที่ประสานการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ และกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินการ (KPI) และรายงานผลการดำเนินงานต่อ กบส. ทุก 6 เดือน ดังนี้
 - 6.2.1 กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในประเด็นการปรับปรุงประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ในภาคการผลิต
 - 6.2.2 กระทรวงคมนาคม เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในประเด็นการเพิ่มประสิทธิภาพระบบขนส่งและโลจิสติกส์
 - 6.2.3 กระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในประเด็นการพัฒนาธุรกิจโลจิสติกส์
 - 6.2.4 กระทรวงการคลัง เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในประเด็นการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้า
 - 6.2.5 กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ และ สศช. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการพัฒนาาระบบข้อมูลและกำลังคนด้านโลจิสติกส์

สาระสำคัญของเรื่อง

คณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ (กบส.) ได้มีการประชุมครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2553 เวลา 9.00-12.00 น. ณ ห้องประชุมสีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ของประเทศไทย (Logistics Performance Index: LPI) โดยธนาคารโลก ฝ่ายเลขานุการ ได้รายงานสถานภาพความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ของประเทศไทยปี 2553 อ้างอิงดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ (Logistics Performance Index: LPI) ของธนาคารโลก และเปรียบเทียบกับข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ (Trading across Border) ของธนาคารโลก และดัชนีความสามารถในการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Enabling Trade Index: ETI) ของ World Economic Forum (WEF) โดยสรุปได้ ดังนี้

1.1 สาระสำคัญ

- 1.1.1 ดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ (LPI) ของธนาคารโลก สรุปว่าในปี 2553 ประเทศไทยจัดอยู่ในอันดับที่ 35 ลดลงจากอันดับที่ 31 ในปี 2550 โดยมีเกณฑ์ชี้วัดจำนวน 4 ตัวระบุว่าประเทศไทยมีคะแนนลดลงหรือเท่าเดิม ได้แก่ ความตรงต่อเวลาของบริการ สมรรถนะผู้ให้บริการโลจิสติกส์ภายในประเทศ พืชการศุลกากร และระบบโครงสร้างพื้นฐาน ตามลำดับ และมีเกณฑ์ชี้วัดเพียง 2 ตัวที่ประเทศไทยได้คะแนนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ได้แก่ ระบบการติดตามและตรวจสอบสินค้า และการเตรียมการขนส่งระหว่างประเทศ
- 1.1.2 ข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ (Trading across Border) เป็นการวัดข้อมูลเรื่อง ประสิทธิภาพของกระบวนการนำเข้าและส่งออกโดยเฉพาะ ทั้งในประเด็นจำนวนเอกสารที่จำเป็น ระยะเวลา และค่าใช้จ่าย โดยประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 12 จาก 183 ประเทศ ซึ่งเป็นการปรับลดลงมาจากอันดับที่ 10 ในปี 2552 อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสิงคโปร์ ประเทศไทยยังคงมีประเด็นสำคัญที่ต้องเร่งพัฒนา ได้แก่ ระยะเวลา และค่าใช้จ่าย ที่ใช้ตลอดกระบวนการส่งออกและนำเข้าสินค้า
- 1.1.3 **ดัชนีความสามารถในการอำนวยความสะดวกทางการค้า (ETI)** เป็นการวัดข้อมูลภาพกว้างใน 4 เกณฑ์ชี้วัด ได้แก่ การเข้าถึงตลาด การบริหารจัดการ ณ จุดผ่านแดน โครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่งและเทคโนโลยีสารสนเทศและสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ซึ่งได้นำข้อมูลของดัชนี LPI และ Trading across Border มาเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์ชี้วัดด้วย โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 60 จาก 125 ประเทศ ลดลงจากอันดับที่ 50 ในปี 2552 ทั้งนี้ มีเกณฑ์ชี้วัด 2 ตัวที่ระบุว่าประเทศไทยมีอันดับความสามารถในการอำนวยความสะดวกทางการค้าที่ลดลงค่อนข้างมาก ได้แก่ ดัชนีการเข้าถึงตลาด (จากอันดับที่ 98 เป็นอันดับที่ 113) และดัชนีสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ (จากอันดับที่ 55 เป็นอันดับที่ 71) ทั้งนี้มีสาเหตุสำคัญจากมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีซึ่งยังคงอยู่ในระดับที่สูง โดยเฉพาะสินค้าเกษตร และความซับซ้อนของระบบพิธีการศุลกากร
- 1.1.4 **ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญเร่งด่วน** ได้แก่
 - 1) เร่งรัดการพัฒนาระบบสารสนเทศภายในองค์กรของหน่วยงาน ออกใบรับรองและ ใบอนุญาต เพื่อเชื่อมโยงกับศูนย์กลางระบบ National Single Window (NSW) ของประเทศ การปรับปรุงการบริหารจัดการจุดข้ามแดนให้มีความโปร่งใส รวมทั้งการปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงาน การลดความซับซ้อนของระบบพิธีการศุลกากร และการปรับปรุงกฎระเบียบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนระบบ NSW อย่างแท้จริง
 - 2) ผลักดันให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งเพื่อการประหยัดพลังงาน (Modal Shift) โดยการพัฒนาระบบราง และการจัดหาท่าเรือเฉพาะสำหรับอำนวยความสะดวกแก่การขนส่งชายฝั่ง การ

เพิ่มประสิทธิภาพในการขนส่งให้ตรงเวลา รวมทั้งการผลักดันร่างกฎหมายเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามความตกลงการขนส่งข้ามพรมแดนให้บังคับได้โดยเร็ว

- 3) เร่งรัดการผลิตและการพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยกระดับความเป็นมืออาชีพของผู้ประกอบการขนส่งและคนขับรถบรรทุก รวมทั้งบุคลากรด้านโลจิสติกส์ในสถานประกอบการให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายทั้งภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม

1.2 มติคณะกรรมการ กบส.

- 1.2.1 รับทราบรายงานสถานภาพความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ของประเทศไทยปี 2553
- 1.2.2 มอบหมายกระทรวงการคลัง เร่งรัดการพัฒนาระบบ National Single Window และลดความซับซ้อนของระบบพิธีศุลกากร แก้ไขปัญหาการตีความภาษี และกฎหมายศุลกากร รวมทั้งกำหนดเป้าหมายการเพิ่มประสิทธิภาพและดัชนีชี้วัดของกระบวนการนำเข้าและส่งออกสินค้า แยกตามประเภทสินค้า และรายงานคณะกรรมการ กบส. พิจารณาต่อไป
- 1.2.3 มอบหมายกระทรวงคมนาคม เร่งดำเนินการพัฒนาระบบขนส่งเพื่อการประหยัด พลังงาน รวมทั้งผลักดันกฎหมายเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามความตกลงการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงให้มีผลบังคับใช้โดยเร็ว
- 1.2.4 มอบหมายกระทรวงแรงงานและกระทรวงศึกษาธิการ ประสานภาคเอกชนในการกำหนดคุณสมบัติและจำนวนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ที่ต้องการ เพื่อให้สามารถผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ได้ตรงตามความต้องการของภาคเอกชนต่อไป

2. ความก้าวหน้าการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานสถานการณ์และความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ดังนี้

2.1 สารสำคัญ

- 2.1.1 ในปี 2551 ประเทศไทยมีต้นทุนโลจิสติกส์ประมาณ 1.7 ล้านล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GDP เท่ากับ ร้อยละ 18.6 ต่อ GDP ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 18.8 ต่อ GDP ในปี 2550 โดยมีองค์ประกอบต้นทุนที่สำคัญ ได้แก่ ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า ร้อยละ 9.1 ของ GDP ต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง ร้อยละ 7.8 ของ GDP และต้นทุนการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ ร้อยละ 1.7 ของ GDP ตามลำดับ ซึ่งแต่

ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยหากไม่สามารถให้บริการขนส่งแบบตรงเวลา (Just-in-time) ได้จะส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาสินค้าคงคลังในปริมาณสูงตามไปด้วย

- 2.1.2 ความก้าวหน้าการดำเนินงานที่สำคัญตั้งแต่เดือนมีนาคม 2552 สรุปว่า (1) กระทรวงพาณิชย์ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีมาตรการยกเว้นค่าธรรมเนียมต่างๆ และช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการธุรกิจ โลจิสติกส์ไทย และสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการโลจิสติกส์ไทยกับต่างประเทศ พร้อมทั้งมีการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งและใช้ศูนย์กระจายสินค้า (Distribution Center) ในตลาดเป้าหมาย และอยู่ระหว่างดำเนินการประชาสัมพันธ์และทำประชาสัมพันธ์ร่าง พรบ. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ที่จัดทำแล้วเสร็จ (2) โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่สายชายฝั่งตะวันออก ช่วงฉะเชิงเทรา-ศรีราชา-แหลมฉบัง ระยะทาง 78 กม. คาดว่าจะเปิดให้บริการในต้นปี 2555 และขณะนี้การรถไฟแห่งประเทศไทยอยู่ระหว่างขั้นตอนการดำเนินโครงการภายใต้แผนงานพัฒนาระบบขนส่งทางรถไฟ วงเงิน 176,808.28 ล้านบาท ผ่านความเห็นชอบของครม.แล้วเมื่อวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2553 (3) กรมศุลกากรได้ลงนามในสัญญาเพื่อดำเนินการจัดตั้งศูนย์กลางระบบ National Single Window (NSW) ระยะที่ 2 แล้ว และอยู่ระหว่างดำเนินการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (4) กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ และเอกชนที่เกี่ยวข้องสามารถอบรมกำลังคนด้านโลจิสติกส์ในสถานประกอบการและในธุรกิจผู้ให้บริการโลจิสติกส์รวมประมาณ 14,000 คน นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการอบรมและพัฒนาความรู้ของอาจารย์ด้านโลจิสติกส์ในสถาบันอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมหลักสูตรสหกิจศึกษาและหลักสูตรทวิภาคีร่วมกับ ภาคเอกชน
- 2.1.3 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอลงกรณ์ พลบุตร) ได้รายงานเพิ่มเติมในส่วนของผลการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์การ พัฒนาโลจิสติกส์การค้าของกระทรวงพาณิชย์ โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญ อาทิ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริการหนังสือสำคัญการค้า อิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสารด้วยลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการจาก 3 วันทำการ เหลือเพียง 30 นาที และการกำหนดนโยบาย 3 วงแหวน 5 ประตุการค้า ซึ่งประเทศไทย เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจการค้า และโลจิสติกส์ที่สำคัญในตลาดกว่า 3,000 ล้านคนของกลุ่มประเทศ ASEAN ASEAN+3 และ ASEAN+6 โดยมุ่งเปิดประตูการค้าที่สำคัญใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านตะวันตก (เชื่อมกับประเทศพม่าสู่ตลาดอินเดียและ BIMSTEC) ด้านใต้ (เชื่อมกับประเทศมาเลเซียสู่สิงคโปร์) ด้านตะวันออก (เชื่อมกับประเทศกัมพูชาสู่ตลาดเวียดนามและจีน) ด้านตะวันออกเฉียงเหนือ (เชื่อมกับประเทศลาวสู่ตลาดเวียดนาม จีน และเอเชียตะวันออก) และด้านเหนือ (เชื่อมกับประเทศพม่า

และลาวสู่ตลาดจีน) โดยในแต่ละด้าน มีแนวทางพัฒนาการค้าและโลจิสติกส์ที่สำคัญ เช่น การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดและการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาธุรกิจการค้าชายแดนไทยพม่าในด้านตะวันตก และการผลักดันนโยบาย 5-5-5 ลิมิตาซาร์ในด้านใต้ เพื่อให้เกิดความร่วมมือใน 5 จังหวัดภาคใต้ของไทยกับ 5 รัฐภาคเหนือของมาเลเซีย ใน 5 สาขาเศรษฐกิจ ได้แก่ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว ธุรกิจโลจิสติกส์ และอุตสาหกรรมฮาลาล เป็นต้น

2.2 มติคณะกรรมการ กบส.

- 2.2.1 รับทราบรายงานความก้าวหน้าการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ตามที่ฝ่าย เลขานุการและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอลงกรณ์ พลบุตร) เสนอ
- 2.2.2 มอบหมายกระทรวงคมนาคม รับความเห็นของคณะกรรมการ กบส. ไปพิจารณาดำเนินการโดยเฉพาะการกำหนดนโยบายอัตราค่าภาระหน้าที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้เกิดการขนส่งทางน้ำและชายฝั่ง และช่วยลดต้นทุนการขนส่งของผู้ประกอบการ และความเป็นไปได้ในการสนับสนุนศูนย์ซ่อมตู้คอนเทนเนอร์

3. แนวทางการพัฒนาระบบ National Single Window ของประเทศไทย (กระทรวงการคลัง) กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง ได้เสนอเรื่องแนวทางการพัฒนาระบบ National Single Window (NSW) ของประเทศไทย เพื่อให้สามารถนำไปสู่เป้าหมายการจัดตั้งระบบ ASEAN Single Window ที่สมบูรณ์ได้ภายในปี 2558 ให้ที่ประชุมพิจารณา โดยสรุปได้ดังนี้

3.1 สารระสำคัญ

กรมศุลกากรได้ยกร่างแผนปฏิบัติการ National Action Plan พ.ศ. 2553-2558 เรียบร้อยแล้ว โดยแผนปฏิบัติการดังกล่าวเกี่ยวข้องกับส่วนราชการ 13 กระทรวง ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ 17 กลยุทธ์ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เห็นชอบในหลักการของแผนปฏิบัติการดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2553 และจะจัดทำประชาพิจารณ์ รับฟังความคิดเห็นจากภาครัฐ ภาคธุรกิจ และนักวิชาการ ในเดือนกรกฎาคม 2553 โดยคาดว่าจะสามารถนำเสนอแผนปฏิบัติการ National Action Plan ฉบับสมบูรณ์ให้คณะกรรมการ กบส. พิจารณาประมาณเดือนกันยายน 2553 และเพื่อให้การพัฒนา ระบบ NSW ของประเทศในช่วงต่อไป สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จสมบูรณ์และสามารถเชื่อมโยงกับระบบ ASEAN Single Window ได้ภายในปี 2558 กรมศุลกากร เสนอคณะกรรมการ กบส. พิจารณาดังนี้

- 3.1.1 จัดตั้งระบบศูนย์กลางแลกเปลี่ยนเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ NSW อย่างเต็มรูปแบบภายใต้กรอบการกำกับดูแลการให้บริการระบบ NSW ที่เหมาะสมของประเทศไทย
- 3.1.2 ลดขั้นตอนการให้บริการ และเพิ่มประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกของหน่วยงานออกใบอนุญาตและใบรับรองให้กับผู้ประกอบการนำเข้า ส่งออก และโลจิสติกส์
- 3.1.3 ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการภายใต้คณะกรรมการ กบส. ซึ่งมีปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธาน เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการบูรณาการระบบ NSW ของประเทศ

3.2 มติคณะกรรมการ กบส.

- 3.2.1 เห็นชอบแนวทางการพัฒนาระบบ National Single Window ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และมอบหมายให้กรมศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนดดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานของแผนปฏิบัติการ National Action Plan เป็นรายปี โดยให้สามารถพัฒนาระบบ National Single Window เพื่อเชื่อมโยงกับระบบ ASEAN Single Window ได้ในปี 2558 และกำหนดให้ความสำเร็จของการพัฒนาระบบ National Single Window เป็นดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป
- 3.2.2 มอบหมายเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการขับเคลื่อนระบบ National Single Window ของประเทศไทย เพื่อพิจารณาการปรับแผนงบประมาณของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถเริ่มดำเนินการพัฒนาระบบ National Single Window ในปีงบประมาณ 2554 และพิจารณาแนวทางการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบ National Single Window ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้กรมศุลกากรประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งจัดส่งข้อมูลการปรับแผนงบประมาณ พร้อมทั้งกฎหมายและระเบียบที่จำเป็นต้องแก้ไข เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

4. กรอบแนวคิดเบื้องต้นของการพัฒนาท่าเรือเพื่อเปิดประตูการค้าฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย ฝ่ายเลขานุการ ได้นำเสนอกรอบแนวคิดการพัฒนาท่าเรือเพื่อเปิดประตูการค้าฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย สรุปได้ดังนี้

4.1 สารสำคัญ

- 4.1.1 เส้นทางขนส่งสินค้าของไทยในปัจจุบันใช้ 3 เส้นทางหลัก คือ (1) จากท่าเรือกรุงเทพหรือท่าเรือแหลมฉบัง เปลี่ยนถ่ายลำเรือที่ประเทศสิงคโปร์ สำหรับสินค้าจากภาคอื่นๆ ยกเว้นภาคใต้ (2) จากท่าเรือสงขลา

เปลี่ยนถ่ายลำเรือที่ประเทศสิงคโปร์สำหรับสินค้าภาคใต้บางส่วน โดยกว่าร้อยละ 50 เป็นสินค้าที่มีปลายทางใน ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง และ (3) จากด่านปาดังเบซาร์หรือด่านสะเดา ลงเรือที่ท่าเรือปีนังหรือท่าเรือกลังของประเทศ มาเลเซีย ส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่มีการขนถ่ายไปยังมาเลเซียกว่าร้อยละ 55 ของยางส่งออกทั้งหมด หรือประมาณ 1.4 ล้านตันต่อปี ซึ่งจากข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ พบว่า กลุ่มตลาดฝั่งตะวันตก เช่น เอเชียใต้ แอฟริกา ตะวันออกกลาง และยุโรป มีส่วนแบ่งตลาดการค้าระหว่างประเทศ ประมาณร้อยละ 25 ของมูลค่าการค้ารวมของไทย และมีอัตราการขยายตัวประมาณร้อยละ 8-9 ต่อปี

- 4.1.2 ปัจจัยสำคัญที่ต้องมาประกอบการพิจารณาการกำหนดนโยบายพัฒนาท่าเรือฝั่ง อันดามัน ได้แก่ (1) การเสียโอกาสทางเศรษฐกิจในการใช้พื้นที่มาพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว (2) ความเสี่ยงในการเกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมต่อพื้นที่การท่องเที่ยวและชุมชนใกล้เคียง (3) การยอมรับของชุมชนในระยะยาว และ (4) การแข่งขันกับท่าเรืออื่นในภูมิภาค โดยเฉพาะท่าเรือสิงคโปร์ ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าท่าเรือแหลมฉบังเกือบ 6 เท่า และความเป็นไปได้ของท่าเรือที่สร้างใหม่ของไทยจะสามารถเป็นท่าเรือขนถ่ายสินค้าของภูมิภาค (Transshipment Port) มีโอกาสน้อยมากเนื่องจาก ขณะนี้ 7 ใน 10 ของสายเรือหลักของโลกมีข้อผูกพันระยะยาวกับท่าเรือสิงคโปร์และมาเลเซียแล้ว ดังนั้น การพัฒนาเพื่อให้เป็นท่าเรือส่งออก (Gateway Port) อาจมีความเหมาะสมมากกว่า แต่จำเป็นต้องมีปริมาณสินค้าขั้นต่ำประมาณ 400,000 ทีอียู เพื่อให้สามารถดึงดูดสายเรือเข้ามาให้บริการได้
- 4.1.3 จากการศึกษาดูงานท่าเรื่อน้ำลึกทวายในช่วงระหว่างวันที่ 16 - 19 มิถุนายน 2553 พบว่า โครงการท่าเรื่อน้ำลึกทวายมีพื้นที่โครงการรวมประมาณ 1.5 แสนไร่ ประกอบด้วยโครงการสำคัญใน 3 ส่วน ได้แก่ (1) ท่าเรื่อน้ำลึก ซึ่งมีขีดความสามารถในการรองรับสินค้าประมาณ 200 ล้านตันต่อปี หรือ 14 ล้านทีอียู มีความลึกร่องน้ำธรรมชาติ 25 เมตร และมีความลึกร่องน้ำหน้าท่าประมาณ 16 เมตร (2) นิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่หลังท่าเรือ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมเหล็ก อุตสาหกรรมปิโตรเคมี และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น และ (3) เส้นทางเชื่อมโยงระหว่างประเทศจากท่าเรื่อน้ำลึกทวายถึงชายแดนประเทศไทย บริเวณบ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี ระยะทางประมาณ 160 กม. ซึ่งในระยะแรก มีแผนการก่อสร้างถนนขนาด 4 ช่องจราจร ทางรถไฟขนส่งสินค้า และสายส่งไฟฟ้า ทั้งนี้ คาดว่าจะใช้ระยะเวลาในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดประมาณ 10 ปี ทั้งนี้ ระยะทางจากท่าเรื่อน้ำลึกทวายถึงกรุงเทพ มีระยะทางประมาณ 360 กิโลเมตร ซึ่งหากการพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงดังกล่าวแล้วเสร็จ จะทำให้การเดินทางจากกรุงเทพไปยังท่าเรื่อน้ำลึกทวายใช้เวลาขับรถประมาณ 4-5 ชั่วโมง

- 4.1.4 จากการประเมินเบื้องต้น สรุปว่า โครงการพัฒนาท่าเรือทวายมุ่งเน้นการเป็นท่าเรือ ส่งออก (Gateway Port) ที่รองรับสินค้าจากอุตสาหกรรมหลังท่าเรือทวายเป็นหลัก โดยในระยะ 5-10 ปีข้างหน้า จำเป็นต้องปรับปรุงความพร้อมของระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้า และความพร้อมของระบบบริหารจัดการ โลจิสติกส์บนเส้นทางการค้าใหม่ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการพัฒนาท่าเรือฝั่งอันดามันของไทย พบว่า การพัฒนาท่าเรือฝั่งอันดามันของไทย ควรดำเนินการเป็นท่าเรือเพื่อการส่งออกสินค้าในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งตะวันตก ที่สามารถเชื่อมโยงกับท่าเรือสินค้าฝั่งตะวันออก รวมทั้งสร้างเครือข่ายขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือในภูมิภาค เช่น ท่าเรือในมาเลเซีย ท่าเรือสิงคโปร์ และท่าเรือน้ำลึกทวายของพม่า เพื่อสร้างเส้นทางการค้าใหม่ไปสู่ตลาดตะวันตกและตลาดใกล้เคียงที่มี ศักยภาพ และควรต้องอยู่ร่วมกับเศรษฐกิจท่องเที่ยวและชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงได้ โดยในการพัฒนาท่าเรือฝั่งอันดามันของไทย ควรเป็นส่วนหนึ่งของแผนการพัฒนาพื้นที่ภาคใต้อย่างบูรณาการและมีกลไกหลักรับผิดชอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ภาคใต้ภาพรวมที่ชัดเจนและต่อเนื่องต่อไป

4.2 มติคณะกรรมการ กบส.

- 4.2.1 เห็นชอบแนวทางที่จะสนับสนุนการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายของสหภาพพม่าซึ่งมี ศักยภาพในการพัฒนาทั้งในด้านกายภาพและการพัฒนาพื้นที่หลังท่าที่สามารถรองรับการขยายฐานอุตสาหกรรมของไทยในระยะยาว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เหล็กและเหล็กกล้า และยานยนต์ และมีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงโครงข่ายการขนส่งในระดับภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ประเทศไทยมีความจำเป็นจะต้องพัฒนาเส้นทางการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือน้ำลึกทวาย ท่าเรือแหลมฉบัง และประเทศอื่นในภูมิภาคเพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาค ทั้งนี้ ในส่วนของการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกปากบาราของไทยนั้น ควรพิจารณาปรับรูปแบบการพัฒนาให้เป็น ท่าเรืออเนกประสงค์รองรับการขนส่งสินค้าในพื้นที่ภาคใต้ เพื่อลดการพึ่งพาการขนส่งสินค้าผ่านท่าเรือของประเทศเพื่อนบ้าน และสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ โดยต้องให้ความสำคัญลำดับสูงในการป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการยอมรับของประชาชนในพื้นที่
- 4.2.2 มอบหมายให้กระทรวงคมนาคม รับผิดชอบพิจารณาทบทวนและปรับรูปแบบโครงการ ก่อสร้างท่าเทียบเรือน้ำลึกปากบารา จังหวัดสตูล ให้เป็นท่าเรืออเนกประสงค์รองรับการขนส่งสินค้าในพื้นที่ภาคใต้และสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยให้ความสำคัญลำดับสูงกับการป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการยอมรับของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งวางแผนการพัฒนาโครงข่ายการขนส่งเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือน้ำลึกทวาย

ท่าเรือแหลมฉบัง และประเทศอื่นในภูมิภาค และนำเสนอคณะกรรมการ กบส. พิจารณาต่อไป

- 4.2.3 มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงคมนาคม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำแนวทางการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายและท่าเรือน้ำลึกปากบารา เป็นกรอบในการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านต่อไป
- 4.2.4 มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม จัดทำแนวทางและมาตรการส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนไทย ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายและพื้นที่อุตสาหกรรมตามโครงการ ซึ่งจะช่วยขยายโอกาสการสร้างความร่วมมือในการพัฒนา เศรษฐกิจในภูมิภาคต่อไป

5. การมอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบหลักและการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ฝ่ายเลขานุการได้เสนอแนวทางการมอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบหลักภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ พ.ศ. 2550 - 2554 และการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ สรุปได้ดังนี้

5.1 สารสำคัญ

- 5.1.1 การมอบหมายงานให้มีหน่วยงานรับผิดชอบหลักเพื่อทำหน้าที่ประสานการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์แต่ละด้านและแผนแม่บทที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงาน และรายงานความก้าวหน้าต่อคณะกรรมการ กบส. ดังนี้
 - 1) กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ ในประเด็นการปรับปรุงประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ในภาคการผลิต
 - 2) กระทรวงคมนาคม เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในประเด็นการเพิ่มประสิทธิภาพระบบขนส่งและโลจิสติกส์
 - 3) กระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในประเด็นการพัฒนาธุรกิจโลจิสติกส์
 - 4) กระทรวงการคลัง เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในประเด็นการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้า
 - 5) กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ และ สศช. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ การพัฒนาระบบข้อมูลและกำลังคนด้านโลจิสติกส์
- 5.1.2 การแต่งตั้งคณะกรรมการ จำนวน 3 ชุด เพื่อบูรณาการการขับเคลื่อนในประเด็นการพัฒนาที่สำคัญและคาบเกี่ยวกับภารกิจของหลายหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้
 - 1) คณะกรรมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม โดยมี ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรมเป็นประธานอนุกรรมการ

- 2) คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร โดยมี ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานอนุกรรมการ
- 3) คณะอนุกรรมการการเชื่อมโยงข้อมูลแบบบูรณาการสำหรับการ นำเข้าการส่งออก และโลจิสติกส์ โดยมีปลัดกระทรวงการคลังเป็น ประธานอนุกรรมการ

5.2 มติคณะกรรมการ กบส.

- 5.2.1 เห็นชอบการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 3 ชุด ได้แก่ (1) คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (2) คณะอนุกรรมการ พัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร และ (3) คณะอนุกรรมการการเชื่อมโยง ข้อมูลแบบบูรณาการสำหรับการนำเข้าการส่งออก และโลจิสติกส์ โดย มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ กระทรวงการคลัง ยืนยันองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการ ฝ่ายเลขานุการ และอำนาจหน้าที่ และจัดส่งให้ฝ่ายเลขานุการเพื่อเสนอประธานกรรมการ พิจารณาลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการต่อไป
- 5.2.2 มอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบหลักเพื่อทำหน้าที่ประสานการ ดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ และ กำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินการ (KPI) และรายงานผลการ ดำเนินงานต่อ กบส. ทุก 6 เดือน ดังนี้
 - 1) กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็น หน่วยงานรับผิดชอบในประเด็นการปรับปรุงประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ในภาคการผลิต
 - 2) กระทรวงคมนาคม เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในประเด็นการเพิ่ม ประสิทธิภาพระบบขนส่งและโลจิสติกส์
 - 3) กระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในประเด็นการพัฒนา ธุรกิจโลจิสติกส์
 - 4) กระทรวงการคลัง เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในประเด็นการ ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้า
 - 5) กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ และ สศช. เป็นหน่วยงาน รับผิดชอบการพัฒนาระบบข้อมูลและกำลังคนด้านโลจิสติกส์

19. เรื่อง สรุปผลการเจรจาและการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบในภารกิจของ กระทรวงมหาดไทย

คณะรัฐมนตรีรับทราบสรุปผลการเจรจาและการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบในภารกิจของ กระทรวงมหาดไทย ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ ดังนี้

ตามที่รัฐบาลนำโดย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี กำหนดนโยบายแก้ไข ปัญหาหนี้นอกระบบ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนที่เป็นหนี้นอกระบบที่มีมูลหนี้ไม่เกิน 200,000 บาท ไปลงทะเบียนกับธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร ทุกสาขา ในระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2552 ถึงวันที่ 29 มกราคม 2553 และ มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบเจรจาหนี้ที่ไม่สามารถเข้าสู่ระบบธนาคารได้ โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2553 อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2553 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 45,000,000 บาท ให้แก่กระทรวงมหาดไทยเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการแก้ไขปัญหานี้ นอกระบบ นั้น

กระทรวงมหาดไทยขอเรียนว่า ในการดำเนินการเจรจาดังกล่าวดังข้างต้น กระทรวงมหาดไทยได้จัดตั้งศูนย์แก้ไขปัญหานี้นอกระบบกระทรวงมหาดไทยขึ้น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับกระทรวง ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ มีการแต่งตั้งคณะทำงาน เจรจาดังกล่าวดังข้างต้น จำนวน 6,095 คณะ โดยมอบหมายให้บุคลากรจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวนทั้งสิ้น 52,943 คน เข้าร่วมเป็นคณะทำงาน และได้จัดสรรงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรดังกล่าวข้างต้น ให้แก่จังหวัด และอำเภอ เป็นค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงานเรียบร้อยแล้ว สำหรับผลการดำเนินงานปรากฏว่าสามารถเชิญลูกหนี้ นอกระบบที่ไม่สามารถเข้าสู่ระบบธนาคารได้ จำนวน 756,073 ราย เข้าสู่กระบวนการเจรจา ได้ครบถ้วนแล้ว ตั้งแต่วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ข้อมูลการลงทะเบียนหนี้นอกระบบ ผู้ลงทะเบียนปัญหานี้นอกระบบ จำนวนทั้งสิ้น 1,181,133 ราย มูลหนี้ 122,406,236,981.22 บาท คณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้ สิ้น ภาควิชาประชาชน ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 266/2552 ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2553 มีมติเห็นชอบให้แบ่งกลุ่มลูกหนี้ นอกระบบออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ลูกหนี้ที่มีมูลหนี้ไม่เกิน 50,000 บาท จำนวน 425,060 ราย มูลหนี้ 30,693,300,375 บาท ธนาคารสามารถอนุมัติสินเชื่อได้ จึงมอบหมายให้ ธนาคารที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบเจรจาดังกล่าวดังข้างต้นและโอนหนี้เข้าสู่ระบบได้
2. ลูกหนี้ที่มีมูลหนี้ตั้งแต่ 50,001 - 200,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 756,073 ราย มูลหนี้ 91,713,236,606 บาท มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบในการเจรจาดังกล่าวดังข้างต้น และจัดส่งให้ธนาคารโอนหนี้เข้าสู่ระบบต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินการเจรจาดังกล่าวดังข้างต้นของกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทยได้จัดตั้งองค์กรในการบริหารจัดการแก้ไขปัญหานี้นอกระบบ โดย จัดตั้งศูนย์แก้ไขปัญหานี้นอกระบบ กระทรวงมหาดไทย 3 ระดับ ได้แก่

- **ระดับกระทรวงมหาดไทย** มีนายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย เป็นผู้อำนวยการศูนย์ฯ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เป็นกรรมการ โดยมีรองปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการและ

เลขานุการ ทำหน้าที่อำนวยความสะดวก กำกับดูแล และติดตามประเมินผลการดำเนินงานระดับจังหวัด

- **ระดับจังหวัด** มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการศูนย์ฯ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ โดยมีปลัดจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการศูนย์ฯ ทำหน้าที่สนับสนุนการเจรจาหนี้นอกระบบของอำเภอ และรวบรวมรายงานผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนปัญหาอุปสรรค
- **ระดับอำเภอ** มีนายอำเภอเป็นผู้อำนวยการศูนย์ฯ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการทำหน้าที่เจรจาหนี้นอกระบบให้เกิดความเป็นธรรมทั้งสองฝ่ายให้แล้วเสร็จภายในเดือนพฤษภาคม 2553
- โดยจัดสัมมนาปลัดจังหวัดและนายอำเภอ เพื่อซักซ้อมแนวทางการเจรจาหนี้นอกระบบและมาตรการบังคับใช้กฎหมาย โดยยึดหลัก 4 ประการ ได้แก่
 - 1) หนี้นอกระบบมิใช่สิ่งเลวร้ายทั้งหมด บางกรณีสามารถเกื้อกูลกันระหว่างเจ้าหน้าที่กับลูกหนี้
 - 2) การดำเนินการต้องยึดหลักความถูกต้องตามกฎหมาย โดยให้ความเป็นธรรมกับทั้ง 2 ฝ่าย
 - 3) การแก้ไขปัญหาหนี้นอกระบบเป็นการช่วยเหลือทุกฝ่าย และ
 - 4) การแก้ไขปัญหาหนี้นอกระบบผู้ปฏิบัติต้องไม่จ้องจับผิดเจ้าหน้าที่ว่าเป็นผู้กระทำความผิด ทั้งนี้ได้มอบหมายให้รองปลัดกระทรวงมหาดไทย และผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบตรวจติดตามผลการดำเนินการเป็นรายจังหวัด ในส่วนระดับอำเภอได้มอบหมายให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดทุกคนรับผิดชอบตรวจติดตามผลการดำเนินงานเป็นรายอำเภอ โดยกำหนดเป้าหมายให้เจรจาแล้วเสร็จภายในเดือนพฤษภาคม 2553

ผลการดำเนินการ

กระทรวงมหาดไทยเริ่มเจรจาหนี้นอกระบบเมื่อได้รับข้อมูลลูกหนี้จากกระทรวงการคลัง ตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม 2553 ถึงวันที่ 30 พฤษภาคม 2553 โดยแต่งตั้งคณะทำงานเจรจาหนี้นอกระบบ เพื่อทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยประนีประนอมหนี้ จำนวน 6,095 คณะ มีบุคลากรจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะทำงาน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ อัยการ เจ้าหน้าที่สรรพากร เจ้าหน้าที่ธนาคาร เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านฯ มีจำนวนทั้งสิ้น 52,943 คน

ปัญหา อุปสรรค ที่พบในการเจรจาหนี้นอกระบบ

1. ลูกหนี้ขาดพยานหลักฐานหรือสัญญาการกู้ยืมเงิน หรือเอกสารการชำระเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ จึงต้องสอบสวนและแสวงหาข้อมูลก่อนการเจรจาเพิ่มเติม
2. คณะทำงานเจรจาหนี้นอกระบบขาดอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายเรียกเจ้าหน้าที่เข้าสู่กระบวนการเจรจาหนี้นอกระบบ

3. ลูกหนี้ขาดหลักทรัพย์หรือบุคคลค้ำประกันการกู้เงินจากธนาคาร
4. ธนาคารที่เข้าร่วมโครงการ ทั้ง 6 ธนาคาร ใช้หลักเกณฑ์ในการปล่อยสินเชื่อไม่เหมือนกัน
5. ลูกหนี้ขาดการพัฒนาศักยภาพในการชำระหนี้และการฝึกอาชีพที่เหมาะสม

แนวทางการดำเนินการต่อไป

กระทรวงมหาดไทยดำเนินการเจรจาหนี้นอกระบบเสร็จแล้ว แต่ยังไม่สำเร็จ ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขปัญหาหนี้นอกระบบสำเร็จจนทำให้ประชาชนได้รับสินเชื่อจากธนาคารทุกราย กระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดแนวทางการดำเนินงานต่อไป ดังนี้

1. มอบหมายผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ กำกับ ติดตาม ผลการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารสาขาในพื้นที่ หากพบปัญหาอุปสรรคให้เร่งแก้ไขปัญหาโดยด่วน
2. รวบรวมข้อมูลลูกหนี้ที่ไม่สามารถเข้าสู่ระบบธนาคาร ได้ทุกพื้นที่ เพื่อร่วมกับกระทรวงการคลังและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวทางการให้ความช่วยเหลือต่อไป
3. บังคับใช้กฎหมายกรณีพบการกระทำความผิด
4. จัดสัมมนาปลัดจังหวัดและนายอำเภอ เพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้นอกระบบอย่างยั่งยืนต่อไป

สังคม

20. เรื่อง การกำหนดให้ปี พ.ศ. 2554 - 2563 เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน (Decade of Action for Road Safety)

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) ประธานกรรมการและผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนเสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบกำหนดให้ "ปี 2554 - 2563 เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน (Decade of Action for Road Safety)" เพื่อบูรณาการการดำเนินงานจากทุกภาคส่วน
2. ให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจัดทำแผนปฏิบัติการ "ทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. 2554-2563" โดยมีเป้าหมายลดอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนต่ำกว่า 10 คน ต่อประชากรหนึ่งแสนคน ในปี 2563 เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีทิศทางการดำเนินงาน และการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนประสบผลสำเร็จเป็นรูปธรรม ชัดเจน

สาระสำคัญของเรื่อง

1. นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 327/2551 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2551 จัดตั้งศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน และแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน โดยมีหมายให้รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) เป็นประธานกรรมการและผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์และมาตรการเพื่อยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย จัดทำข้อเสนอเพื่อให้รัฐบาลให้ความเห็นชอบและกำหนดนโยบายสนับสนุนการดำเนินงานโดยมุ่งประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

2. สมัชชาสหประชาชาติได้มอบหมายให้สหพันธ์รัฐสเซียเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมผู้บริหารระดับสูงเรื่องความปลอดภัยทางถนน (First Global Ministerial Conference on Road Safety : Time for Action) ณ กรุงมอสโก ประเทศสหพันธ์รัฐสเซีย เมื่อวันที่ 19 - 20 พฤศจิกายน 2552 โดยเชิญผู้แทนระดับรัฐมนตรี/ระดับสูงของประเทศต่าง ๆ ผู้แทนคณะกรรมการภูมิภาคของสหประชาชาติ องค์การอนามัยโลก และองค์กรภายใต้การกำกับขององค์การสหประชาชาติ เข้าร่วมประชุม และรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) ประธานกรรมการและผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ได้มอบหมายผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการประชุมดังกล่าว โดยในการประชุมดังกล่าวได้รับทราบสถานการณ์ความปลอดภัยทางถนนของโลกจากรายงานขององค์การอนามัยโลก ทิศทางการดำเนินงานขององค์กรระหว่างประเทศ ภายใต้การกำกับขององค์การสหประชาชาติ และได้ร่วมกันประกาศเจตนารมณ์ปฏิญญามอสโก โดยได้เสนอให้เลขาธิการองค์การสหประชาชาติเสนอต่อที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

- 2.1 ประกาศให้ ปี 2554 - 2563 เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน (Decade of Action for Road Safety)
- 2.2 กำหนดเป้าหมายในระดับที่ทำทนาย เพื่อดำเนินการให้เหมาะสมในแต่ละประเทศ
- 2.3 ให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการ แผนงานและงบประมาณโดยมีกรอบในการดำเนินงานที่สำคัญ 5 ประการ คือ
 - 2.3.1 การพัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการ (Building management capacity)
 - 2.3.2 การดำเนินการในการออกแบบถนนและการจัดการโครงข่ายถนนที่รองรับผู้ใช้ถนนทุกกลุ่ม (Influence road design and network management)
 - 2.3.3 การดำเนินการเพื่อให้ได้มาตรฐานความปลอดภัยของรถ (Influence vehicle safety design)
 - 2.3.4 การดำเนินการเพื่อให้มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ใช้ถนนทุกกลุ่ม (Influence road user behavior)

- 2.3.5 การปรับปรุงการดูแลรักษาผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ (Improve post crash care)

3. สมัชชาสหประชาชาติในการประชุมครั้งที่ 64 เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2553 ได้รับรองคำประกาศเจตนารมณ์ปฏิญญามอสโก และการประกาศให้ ปี พ.ศ. 2554 - 2563 เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน และเรียกร้องให้ประเทศสมาชิกมีการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการพร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายการลดการเสียชีวิตในระดับที่ท้าทายให้เหมาะสมกับปัญหาอุบัติเหตุทางถนนในแต่ละประเทศเมื่อสิ้นสุดทศวรรษ

4. คณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนในการประชุมครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2553 พิจารณาแล้วเห็นว่าประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติ ควรมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนวาระความปลอดภัยทางถนนของโลก จึงได้ดำเนินการพิจารณากำหนดแนวทางการดำเนินงานความปลอดภัยทางถนนตามกรอบปฏิญญามอสโก ดังนี้

- 4.1 สถานการณ์ความปลอดภัยทางถนน ปัญหาอุบัติเหตุทางถนนของประเทศไทยนับว่ามีความรุนแรงสูงเมื่อเทียบกับประเทศที่มีรายได้ประชาชาติสูง จากรายงานสถิติคดีอุบัติเหตุจราจรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนของประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2542 - 2552 เฉลี่ยปีละ 19.92 คนต่อประชากรหนึ่งแสนคน ในขณะที่องค์การอนามัยโลกระบุว่า ประเทศที่มีรายได้ประชาชาติสูงมีอัตราการเสียชีวิตจาก อุบัติเหตุทางถนน โดยเฉลี่ยปีละ 10 คนต่อประชากรหนึ่งแสนคน ซึ่งหากพิจารณาเป็นมูลค่าความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากรายงานการศึกษาของกรมทางหลวงเมื่อปี 2550 พบว่ามีมูลค่าความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบก รวมทั้งสิ้นปีละ 232,855 ล้านบาท (มูลค่า ณ ปี พ.ศ. 2550) หรือประมาณร้อยละ 2.81 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ
- 4.2 แนวทางการดำเนินงานตามกรอบปฏิญญามอสโก
- เพื่อให้การดำเนินการในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของประเทศไทยมีเป้าหมายเชิงนโยบายที่ชัดเจนสอดคล้องกับเป้าหมายตามมาตรฐานสากล จึงควรดำเนินการ ดังนี้
 - 4.2.1 กำหนดให้การดำเนินการในช่วงทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2563 ให้มีเป้าหมายตามมาตรฐานสากลคือ อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนของคนไทยลดลงครึ่งหนึ่ง หรือในอัตราที่ต่ำกว่า 10 คนต่อประชากรหนึ่งแสนคน
 - 4.2.2 กำหนดแนวทางการดำเนินงานใน "ทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน" เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการ ปี 2554 - 2563 จำนวน 8 ประการ ดังนี้

- 1) ส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัย โดยมีเป้าหมายให้ผู้ขับขี่และผู้ซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ทุกคนต้องสวมหมวกนิรภัย
- 2) ลดพฤติกรรมเสี่ยงจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับขี่ยานพาหนะ โดยมีเป้าหมายให้พฤติกรรมเมาแล้วขับของผู้ขับขี่ยานพาหนะลดลง
- 3) แก้ไขปัญหาจุดเสี่ยง จุดอันตราย โดยมีเป้าหมายให้จุดเสี่ยงทุกจุดได้รับการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด
- 4) ปรับพฤติกรรมของผู้ขับขี่ยานพาหนะให้ใช้ความเร็วตามที่กฎหมายกำหนด โดยเฉพาะความเร็วของรถจักรยานยนต์ รถโดยสารสาธารณะและรถบรรทุก
- 5) ยกกระดับมาตรฐานยานพาหนะให้ปลอดภัยโดยเฉพาะมาตรฐานของรถจักรยานยนต์ รถกระบะ รถโดยสารสาธารณะและรถบรรทุก
- 6) พัฒนาสมรรถนะของผู้ใช้รถใช้ถนน (Road users) ให้มีความปลอดภัย
- 7) พัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน การรักษาและฟื้นฟูผู้บาดเจ็บ เพื่อให้การบริการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน การรักษาและฟื้นฟูผู้บาดเจ็บได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว
- 8) พัฒนาระบบบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนนของประเทศให้มีความแข็งแกร่ง เพื่อให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ มีความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

21. เรื่อง แผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติปี 2553 - 2555

คณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติปี 2553 - 2555 และเห็นชอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตามแผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติปี 2553 - 2555 และให้จัดทำแผนปฏิบัติการและงบประมาณรองรับแผนดังกล่าวไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ประธานกรรมการแพทย์ฉุกเฉินเสนอ

สำหรับงบประมาณค่าใช้จ่ายที่จะดำเนินการในปี 2553 และปี 2554 เห็นควรให้ใช้จ่ายจากงบประมาณของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับจัดสรรและเสนอดังงบประมาณรองรับไว้แล้ว ส่วนค่าใช้จ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ให้ สพฉ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอขอตั้งงบประมาณตามความจำเป็นและเหมาะสมต่อไป ซึ่งเป็นไปตามความเห็นของสำนักงบประมาณ

สาระสำคัญของเรื่อง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ประธานกรรมการแพทย์ฉุกเฉินรายงานว่

1. จากผลการศึกษาวิจัยปัญหาการเจ็บป่วยฉุกเฉินตั้งแต่อดีตที่ผ่านมาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้บ่งชี้อย่างชัดเจนว่าภาวะการเจ็บป่วยฉุกเฉินเป็นสาเหตุสำคัญของการเสียชีวิตก่อนวัยอันสมควรหรือทำให้เกิดความบกพร่องในการทำงานของอวัยวะสำคัญจากภาวะแทรกซ้อนเนื่องจากไม่ได้รับการบำบัดรักษาที่เหมาะสมอย่างทันท่วงทีก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจในมูลค่าที่สูงโดยไม่จำเป็น และส่งผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรบุคคลในระดับชาติ และอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติต่อไปในอนาคตเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวจึงมีการตราพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม 2551 เป็นต้นไป

2. พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 มาตรา 15 บัญญัติให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) จัดทำแผนหลักเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินเสนอต่อคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน (กพฉ.) และมาตรา 11 บัญญัติให้ กพฉ. มีหน้าที่เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับนโยบายด้านการแพทย์ฉุกเฉิน รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคอันเกิดจากการดำเนินงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวที่ต้องการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินในประเทศไทยทุกคนได้รับการช่วยเหลือทางการแพทย์อย่างทั่วถึงเท่าเทียม มีคุณภาพมาตรฐานและทันท่วงที และผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำแผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติปี 2553 - 2555 ไปสู่การปฏิบัติ กพฉ. จึงได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 9/2552 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2552 มอบหมายให้ สพฉ. ดำเนินการจัดทำแผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติปี 2553 - 2555 สพฉ. จึงได้ดำเนินการประชุมระดมสมองในรูปแบบของคณะกรรมการและคณะทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญตัวแทนองค์กรภาคีเครือข่าย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายครั้ง รวมทั้งได้รับฟังความคิดเห็นจากผู้ปฏิบัติงาน หน่วยงาน องค์กรภาคีเครือข่ายและบุคคลภายนอกอย่างรอบด้านจนเป็นที่ยอมรับ และ กพฉ. ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 3/2553 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2552 เห็นชอบแผนดังกล่าว และให้ สพฉ. เสนอแผนดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

3. สำระสำคัญของแผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติปี 2553 - 2555 สรุปได้ดังนี้

3.1 **หลักการและเหตุผล** การเจ็บป่วยฉุกเฉินเป็นภาวะวิกฤตของชีวิตหากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสม ทันการณ์ อาจทำให้เกิดการสูญเสียชีวิต อวัยวะหรือเกิดความบกพร่องในการทำงานของอวัยวะสำคัญ จากข้อมูลสถิติสาธารณสุขในปี 2551 พบว่าการตายจากสาเหตุภายนอก (อุบัติเหตุ การได้รับพิษ ถูกทำร้าย) เป็นอัตรา 66.1 ต่อประชากรแสนคน และการตายจากโรคระบบไหลเวียนเลือดเป็นอัตรา 56.0 ต่อประชากรแสนคน ซึ่งเป็นการเจ็บป่วยฉุกเฉินที่เป็นสาเหตุของการตายในลำดับที่ 2 และลำดับที่ 4 อีกทั้งจากการรวบรวมข้อมูลการใช้บริการห้องฉุกเฉินในโรงพยาบาลต่าง ๆ ทั่วประเทศปีละประมาณ 12.0 ล้านครั้ง พบว่า หากมีระบบการแพทย์ฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพจะช่วยรักษาชีวิตผู้ป่วยฉุกเฉินดังกล่าวได้ถึงประมาณร้อยละ 15-20 หรือประมาณปีละ 9,000-

12,000 คน สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยฉุกเฉินในประเทศไทยยังมีอัตราการตายจากการเจ็บป่วยฉุกเฉินสูง เนื่องจากการไม่ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างถูกต้องและทันเวลา ทั้งนี้เพราะ "ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน" ยังไม่สามารถเข้าถึงครอบคลุมผู้ป่วยฉุกเฉินได้ทุกพื้นที่ คุณภาพของปฏิบัติการฉุกเฉินนอกโรงพยาบาลยังไม่ได้มาตรฐาน รวมทั้งการรักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉิน แพทย์เวชศาสตร์ฉุกเฉินยังมีจำนวนน้อยมาก เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 มีบริบทที่กว้างขวางครอบคลุมภารกิจตั้งแต่การปฏิบัติการฉุกเฉิน การศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้าและการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วย จึงต้องมีปฏิสัมพันธ์และประสานการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างเชื่อมโยงจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคีเครือข่ายประชาสังคม ระบบหลักประกันสุขภาพของประเทศไทย มีการจัดบริการแพทย์ฉุกเฉินอยู่ในชุดสิทธิประโยชน์ที่คุ้มครองประชากรในแต่ละกองทุน ดังนั้น หลักสำคัญในการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินของประเทศไทยจำเป็นต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงระบบการแพทย์ฉุกเฉินให้ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งด้านการป้องกันการเจ็บป่วยฉุกเฉินให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด การแพทย์ฉุกเฉินนอกโรงพยาบาลและการแพทย์ฉุกเฉินในโรงพยาบาลทั้งในภาวะปกติและภัยพิบัติ เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

3.2 วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

- (1) วัตถุประสงค์ทั่วไป 1) ป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉินให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด 2) ให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ได้มาตรฐานจนพ้นภาวะฉุกเฉินหรือได้รับการบำบัดรักษาเฉพาะอย่างทันที่ทั่วถึงและเท่าเทียม ทั้งในภาวะปกติและภัยพิบัติ
- (2) เป้าหมายทั่วไป อัตราป่วยตาย (case fatality rate) เหตุการณ์บาดเจ็บจากสาเหตุภายนอกในทุกอายุ และโรคระบบไหลเวียนเลือด ในปี 2555 ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของอัตราป่วยตายปี 2550
- (3) วัตถุประสงค์เฉพาะ 1) เพื่อสร้างและจัดการความร่วมมือทั้งพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อรองรับการตัดสินใจเชิงนโยบาย การบริหารจัดการ และการปฏิบัติการที่เหมาะสม 2) เพื่อพัฒนาระบบการเงินการคลังด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ที่มีงบประมาณเพียงพอและยั่งยืน โดยมีกลไกการจ่ายเงิน และการบริหารจัดการกองทุนที่มีประสิทธิภาพ 3) เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการป้องกันการเจ็บป่วยฉุกเฉิน 4) เพื่อพัฒนาความสามารถของประชาชนในการร้องขอและช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินเบื้องต้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 5) เพื่อพัฒนาระบบปฏิบัติการฉุกเฉินนอกโรงพยาบาลให้ครอบคลุมและทั่วถึง โดยให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับปฏิบัติการฉุกเฉินที่ได้มาตรฐาน จนถึงได้รับการบำบัดรักษาเฉพาะทันที่ทั่วถึง 6) เพื่อพัฒนาระบบปฏิบัติการฉุกเฉินของโรงพยาบาลต่าง ๆ โดยเฉพาะห้องฉุกเฉินให้ได้มาตรฐานมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยมีบุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตลอดจนมีความชำนาญและประสบการณ์อยู่ให้บริการประจำตลอดเวลา 7) เพื่อส่งเสริม

ศักยภาพของบุคลากรและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้ระบบการแพทย์ฉุกเฉินเข้มแข็งและยั่งยืน 8) เพื่อส่งเสริมการมีบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาคีเครือข่ายอื่น ๆ ในระบบการแพทย์ฉุกเฉินให้เข้มแข็งและยั่งยืน

3.3 องค์ประกอบและยุทธศาสตร์พัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน

- (1) องค์ประกอบ 1) การพัฒนาทรัพยากร 2) กลไกการจัดการทางการเงิน 3) การพัฒนาระบบปฏิบัติการฉุกเฉิน 4) การจัดองค์กรในการให้บริการ 5) กลไกการจัดการและอภิบาลระบบการแพทย์ฉุกเฉิน
- (2) ยุทธศาสตร์ 1) ยุทธศาสตร์การสร้างและจัดการความรู้และการพัฒนาระบบสารสนเทศ 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการเงินการคลัง 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบปฏิบัติการฉุกเฉิน 4) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศักยภาพและการมีส่วนร่วม 5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้าง กลไกการจัดการและการอภิบาล

3.4 **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก** เพื่อความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการแผนจึงกำหนดให้มี กพฉ.และ สพฉ. เป็นแกนกลางในการขับเคลื่อนแผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ปี 2553 - 2555 ไปสู่การปฏิบัติ โดยการประสานบูรณาการหน่วยงาน องค์กรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง แปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยจัดทำ "แผนปฏิบัติการ" ที่สอดคล้องกับแผนหลักฯ โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบประกอบด้วย ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและเครือข่ายประชาสังคม

22. เรื่อง แนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสมทบงบประมาณแก่กองทุนสวัสดิการชุมชน

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) สมทบงบประมาณแก่กองทุนสวัสดิการชุมชน ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ ดังนี้

1. อปท.ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา สามารถจัดตั้งงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานและสมทบกองทุนสวัสดิการชุมชน ซึ่งเป็นภารกิจของ อปท. ในการสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนที่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกกลุ่ม
2. การสมทบงบประมาณโดย อปท.แก่กองทุนสวัสดิการชุมชนเป็นการยึดหลักความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา โดยประชาชนออม 1 ส่วน อปท. สมทบ

งบประมาณ 1 ส่วน และรัฐบาล 1 ส่วน โดย อปท.พิจารณาสมทบ
งบประมาณได้ตามฐานะการคลังของแต่ละ อปท.

3. องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) สามารถให้การสนับสนุนงบประมาณให้กับเทศบาล อบต. เพื่อการสมทบงบประมาณแก่กองทุนสวัสดิการชุมชนได้โดยปฏิบัติตามระเบียบ หนังสือสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ อปท.ที่เกี่ยวข้อง

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) รายงานว่า

1. ตามที่รัฐบาลมีนโยบายให้สวัสดิการชุมชนเป็นวาระแห่งชาติในการสร้างหลักประกันความมั่นคงของชุมชนฐานราก พื้นฟูทุนทางสังคม เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมในการจัดการดูแลช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพื่อพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ นำสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยได้อนุมัติงบประมาณสนับสนุนโครงการสนับสนุนสวัสดิการชุมชนในปี 2553 เป็นเงิน 727.3 ล้านบาท ผ่าน พม. และให้สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) เป็นหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 272/2552 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมพัฒนาการจัดสวัสดิการชุมชน โดยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นรองประธาน เพื่อเป็นกลไกการดำเนินงาน นั้น
2. ตั้งแต่เริ่มดำเนินการในเดือนพฤศจิกายน 2552 ได้มีการอนุมัติงบประมาณสมทบกองทุนสวัสดิการชุมชนแล้ว 391กองทุน วงเงิน 115.081 ล้านบาท สมาชิกกองทุนที่ได้รับสมทบสวัสดิการ รวม 339,314 ราย ซึ่งในการดำเนินงานดังกล่าว เครือข่ายสวัสดิการชุมชนได้ทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการพัฒนาสวัสดิการชุมชนทุกจังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่ดำเนินการไปได้ด้วยดี แต่ยังมีข้อติดขัดในบางเรื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสมทบงบประมาณกองทุนสวัสดิการชุมชนจาก อปท. ซึ่งขณะนี้ อปท.ส่วนหนึ่งเห็นว่ายังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน

23. เรื่อง ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม พ.ศ. 2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม พ.ศ. 2553 ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ ดังนี้

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2545 ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติจัดเก็บ ข้อมูลและสถิติตัวเลข รวมทั้งสำรวจและสอบถามประชาชนเกี่ยวกับนโยบายหลักๆ ของ รัฐบาลแล้วรายงานคณะรัฐมนตรีทราบ ในกรณีนี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ดำเนินการ สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม พ.ศ. 2553 โดยสอบถาม ประชาชนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ทุกจังหวัดทั่วประเทศ มีประชาชนถูกเลือกเป็นตัวอย่าง ทั้งสิ้น จำนวน 10,800 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1 - 20 มีนาคม 2553 เพื่อเป็นแนวทางในการติดตาม ปรับปรุง และวางแผนการดำเนินมาตรการเกี่ยวกับการจัด ระเบียบสังคม ทำให้สังคมสงบสุข และน่าอยู่ โดยมีสาระสำคัญจากความคิดเห็นของ ประชาชนประมวลและสรุปได้ ดังนี้

1. ประชาชนร้อยละ 20.4 ระบุว่าไม่สนใจในครัวเรือนเล่นเกมออนไลน์ และ ร้อยละ 79.6 ระบุว่าไม่สนใจในครัวเรือนเล่นเกมออนไลน์ โดยสนใจใน ครัวเรือนที่เล่นเกมออนไลน์นั้น ร้อยละ 7.1 เป็นผู้ตอบสัมภาษณ์เล่น ร้อยละ 13.2 เป็นสนใจในครัวเรือน และร้อยละ 0.1 เป็นผู้ตอบ สัมภาษณ์และสนใจในครัวเรือน โดยครัวเรือนที่สนใจเล่นเกม ออนไลน์ร้อยละ 59.3 ระบุว่าเล่นที่ร้านเกม-อินเทอร์เน็ต และร้อยละ 38.5 ระบุว่าเล่นที่บ้าน ส่วนร้อยละ 1.2 ระบุว่าเล่นที่โรงเรียน/สถานศึกษา และ ร้อยละ 1.0 ระบุว่าเล่นที่ทำงาน
2. ประชาชนร้อยละ 74.2 ระบุว่าการเล่นเกมออนไลน์มีผลกระทบที่ก่อให้เกิด ปัญหาทางสังคม และร้อยละ 3.9 ระบุว่าไม่มีผลกระทบ ส่วนร้อยละ 21.9 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ โดยผู้ที่ระบุว่าไม่สนใจผลกระทบที่เห็นว่ามีอยู่ใน ระดับมากที่สุดร้อยละ 11.7 มากร้อยละ 28.1 ปานกลางร้อยละ 24.4 น้อย ร้อยละ 8.2 และน้อยที่สุดร้อยละ 1.8
3. ประชาชนร้อยละ 37.7 ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาเกม ออนไลน์ ดังนี้ การจัดระเบียบร้านเกม-อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 36.6) การ แบ่งระดับของเกมออนไลน์ตามอายุของผู้เล่น (ร้อยละ 24.4) การบังคับใช้ กฎหมายเกี่ยวกับเกมออนไลน์อย่างเข้มงวด (ร้อยละ 18.8) การควบคุม เกมออนไลน์ในร้านเกม-อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 12.2) การควบคุมเกม ออนไลน์ที่ล่อแหลม หลอกลวง (ร้อยละ 11.9) และไม่ควรให้เล่นเกม ออนไลน์ในร้านเกม-อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 10.6) เป็นต้น
4. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน/หมู่บ้านที่มีสถานบันเทิง/สถานบริการ ได้ให้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ดังนี้
 - 4.1 ประชาชนร้อยละ 32.8 ระบุว่าไม่สนใจสถานบันเทิง/สถานบริการเปิด- ปิด เกินเวลา ร้อยละ 35.1 ระบุว่าไม่สนใจสถานบันเทิง/สถานบริการ เปิด-ปิด เกินเวลา และร้อยละ 32.1 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ในขณะที่มี ประชาชนร้อยละ 28.9 ระบุว่าไม่สนใจสถานบันเทิง/สถานบริการส่งเสียง ดังรบกวน ร้อยละ 51.3 ระบุว่าไม่สนใจสถานบันเทิง/สถานบริการส่ง เสียงดังๆ และร้อยละ 19.8 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ นอกจากนี้ ประชาชนร้อยละ 38.6 ระบุว่าไม่สนใจปล่อยให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี

เข้าไปในสถานบันเทิง/สถานบริการ ร้อยละ 23.1 ระบุว่าไม่มีการ
ปล่อยให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าไปในสถานบันเทิงฯ และร้อยละ
38.4 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

- 4.2 ประชาชนร้อยละ 21.8 ระบุว่ามีการตรวจบัตรประชาชนผู้ที่เข้า
มาใช้บริการในสถานบันเทิง/สถานบริการ ร้อยละ 34.0 ระบุว่าไม่ม
ีการตรวจบัตรประชาชนฯ และร้อยละ 44.2 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
5. ร้านค้าแอบแฝง : ร้านค้าที่ลักลอบจำหน่ายสินค้าหรือบริการที่ผิดกฎหมาย
ประชาชนร้อยละ 9.6 ระบุว่ามีย่านค้าแอบแฝงฯ ในชุมชน/หมู่บ้าน และร้อย
ละ 90.4 ระบุว่าไม่มีร้านค้าแอบแฝงฯ ส่วนประชาชนร้อยละ 33.5 ระบุว่าม
ีร้านค้าที่จำหน่ายสุราและบุหรี่ให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ในชุมชน/
หมู่บ้าน ร้อยละ 42.8 ระบุว่าไม่มีร้านค้าดังกล่าว และร้อยละ 23.7 ไม่
ทราบ/ไม่แน่ใจ ในขณะที่ประชาชนร้อยละ 33.9 ระบุว่ามีย่านขายเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานศึกษา/ศาสนสถาน ร้อยละ
54.3 ระบุว่าไม่มีร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดังกล่าว และร้อยละ 11.8 ไม่
ทราบ/ไม่แน่ใจ
6. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน/หมู่บ้านที่มีหอพักบ้านเช่า อพาร์ทเมนต์
และคอนโดมิเนียม ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ดังนี้
- 6.1 ประชาชนร้อยละ 16.1 ระบุว่ามีการมั่วสุมเสพยาเสพติดใน
หอพัก บ้านเช่า อพาร์ทเมนต์และคอนโดมิเนียม ร้อยละ 41.9 ระบุ
ว่าไม่มีการมั่วสุมเสพยาเสพติดฯ และร้อยละ 42.0 ไม่ทราบ/ไม่
แน่ใจ ส่วนประชาชน ร้อยละ 8.9 ระบุว่ามีการซื้อขายยาเสพติดใน
หอพักบ้านเช่า อพาร์ทเมนต์ และคอนโดมิเนียมร้อยละ 42.6 ระบุว่า
ไม่มีการซื้อขายยาเสพติดฯ และร้อยละ 48.5 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
ในขณะที่ประชาชนร้อยละ 39.5 ระบุว่ามีการมั่วสุมดื่มสุราในหอพัก
บ้านเช่า อพาร์ทเมนต์ และคอนโดมิเนียม ร้อยละ 30.3 ระบุว่าไม่มี
การมั่วสุมดื่มสุราฯ และร้อยละ 30.2 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
 - 6.2 ประชาชนร้อยละ 19.0 ระบุว่ามีการตรวจค้น จับกุม ปรามปราม
แหล่งมั่วสุมของเยาวชนในหอพัก บ้านเช่า อพาร์ทเมนต์ และ
คอนโดมิเนียม และร้อยละ 41.7 ระบุว่าไม่มีการตรวจค้นฯ ส่วนร้อย
ละ 39.3 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
7. ประชาชนร้อยละ 5.9 ระบุว่ามีการซื้อขายยาเสพติดในร้านเกม-
อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 46.8 ระบุว่าไม่มีการซื้อขายยาเสพติดฯ และร้อยละ
47.3 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ในขณะที่ประชาชนร้อยละ 9.0 ระบุว่ามีการมั่วสุม
เสพยาเสพติดในร้านเกม-อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 45.4 ระบุว่าไม่มีการมั่วสุม
เสพยาเสพติดฯ และร้อยละ 45.6 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ แต่ก็มีประชาชนร้อย
ละ 19.3 ระบุว่ามีการตรวจค้น จับกุม ปรามปรามแหล่งมั่วสุมของเยาวชน
ในร้านเกม-อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 41.2 ระบุว่าไม่มีมีการตรวจค้นฯ และร้อยละ
39.5 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

8. ประชาชนเห็นว่าในชุมชน/หมู่บ้านมีเหตุการณ์ต่อไปนี้ คือ การเที่ยวเตร็ดเตร่ของเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ในช่วงเวลาหลัง 22.00 น. (ร้อยละ 38.2) การมั่วสุมรวมกลุ่มกันของเด็กและเยาวชน (ร้อยละ 27.4) การมั่วสุมของเด็กนักเรียน/เยาวชน/เด็กเร่ร่อนในมุมอับ/ที่ลับตาคน/สวนสาธารณะ (ร้อยละ 20.0) และการขายบริการทางเพศในสวนสาธารณะ (ร้อยละ 3.4)
9. มาตรการการจัดระเบียบสังคมที่ประชาชนเห็นว่ามีในชุมชน/หมู่บ้านมากที่สุด คือ การดำเนินการ กวดขัน สอดส่อง ควบคุม สถานที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดของคนในชุมชน/หมู่บ้าน (ร้อยละ 64.2) ตามด้วยการจัดลานกีฬา/ลานดนตรี (ร้อยละ 61.3) การจัดสถานที่ออกกำลังกาย/สวนสาธารณะ (ร้อยละ 60.8) การร่วมกันของเจ้าหน้าที่รัฐในการดำเนินการ กวดขัน สอดส่อง ควบคุม สถานที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด (ร้อยละ 59.5) การจัดกิจกรรม เชิงสร้างสรรค์ (ร้อยละ 58.7) การ กวดขัน สอดส่อง ควบคุมการมั่วสุมรวมกลุ่มของแก๊งค์รถซิ่ง (ร้อยละ 29.2) การตรวจ ค้นจับกุม ปรามปรามแหล่งมั่วสุมของเด็ก/นักเรียน/เยาวชน/เด็กเร่ร่อนในสวนสาธารณะ/มุมอับ/ที่ลับตาคน (ร้อยละ 27.1) และการตรวจค้นจับกุม ปรามปรามการขายบริการทางเพศในสวนสาธารณะ (ร้อยละ 17.4)
10. ประชาชนเห็นว่าปัญหาสังคมที่ต้องการให้รัฐบาลดำเนินการแก้ไข 5 อันดับแรก คือ ยาเสพติด (ร้อยละ 82.4) การทุจริตคอร์รัปชัน (ร้อยละ 50.6) อาชญากรรม (ร้อยละ 32.6) อบายมุข เช่น การพนัน หวยใต้ดิน ฯลฯ (ร้อยละ 23.4) และการประพฤติดีทางเพศ/การมั่วสุมทางเพศ (ร้อยละ 21.8)
11. แหล่ง/สถานที่ที่ประชาชนต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้าไปดูแลแก้ไข 5 อันดับแรก คือ สถานบันเทิง/สถานบริการ (ร้อยละ 63.9) ร้านเกม-อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 55.9) แหล่งอบายมุข เช่น สถานที่รับซื้อหวยใต้ดิน รับพนันบอล ฯลฯ (ร้อยละ 44.1) ชุมชนแออัด (ร้อยละ 26.1) และหอพัก บ้านเช่า อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม (ร้อยละ 23.4)
12. ประชาชนร้อยละ 32.2 ระบุว่ารัฐบาลควรดำเนินมาตรการการจัดระเบียบสังคมให้เข้มงวดมากกว่านี้ ร้อยละ 67.7 ระบุว่าการดำเนินมาตรการฯ ดีแล้ว และร้อยละ 0.1 ระบุว่าการดำเนินมาตรการฯ เข้มงวดเกินไป โดยเรื่องที่ประชาชนเห็นว่ารัฐบาลควรเข้มงวดมากที่สุด คือ การมั่วสุมของเด็ก/เยาวชนในการเสพยาเสพติด
13. ประชาชนร้อยละ 35.1 ใต้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินมาตรการการจัดระเบียบสังคมให้ประสบผลสำเร็จ ดังนี้ การกวดขัน ควบคุม ดูแลอย่างต่อเนื่องและจริงจังของเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (ร้อยละ 44.2) ตามด้วย การออกกฎหมาย/มีบทลงโทษที่รุนแรงเพื่อควบคุมปัญหาต่างๆ (ร้อยละ 27.1) การเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอสำหรับการตรวจตรา สถานที่ต่างๆ (ร้อยละ 21.9) และการให้คนในชุมชน/ครอบครัวช่วยกัน สอดส่อง ดูแล (ร้อยละ 11.1) เป็นต้น

14. ประชาชนร้อยละ 14.9 ระบุว่าประสบปัญหาความเดือดร้อนจากการซื้อ/ใช้สินค้า และร้อยละ 85.1 ระบุว่าไม่ประสบปัญหา โดยเรื่องที่ประสบปัญหา คือ เรื่องอาหาร/เครื่องดื่ม/เสื้อผ้า (ร้อยละ 72.5) เครื่องใช้ไฟฟ้า/มือถือ (ร้อยละ 36.2) ยา/เครื่องสำอาง (ร้อยละ 26.8) รถยนต์/รถจักรยานยนต์ (ร้อยละ 10.7) และบ้าน/อสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ 6.7)
15. ประชาชนร้อยละ 14.2 ระบุว่าประสบปัญหาความเดือดร้อนจากการใช้บริการ และร้อยละ 85.8 ระบุว่าไม่ประสบปัญหา โดยเรื่องที่ประสบปัญหา คือ การบริการรักษาพยาบาล (ร้อยละ 58.5) การบริการเครือข่ายโทรศัพท์ เคลื่อนที่/จานดาวเทียม (ร้อยละ 39.4) การบริการขนส่งสาธารณะ (ร้อยละ 34.5) บัตรเครดิต/การประกัน (ร้อยละ 12.7) และการรับบริการประปา ไฟฟ้า ที่ดิน ไปรษณีย์ ธนาคาร (ร้อยละ 1.4)
16. ประชาชนที่เคยร้องเรียนกับหน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งมีร้อยละ 38.4 ระบุว่าเรื่องที่ร้องเรียนได้รับการแก้ไข ร้อยละ 12.5 ระบุว่าเรื่องที่ร้องเรียนอยู่ระหว่างดำเนินการ และร้อยละ 29.9 ระบุว่าไม่ได้รับการแก้ไข ส่วนร้อยละ 19.2 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
17. ประชาชนร้อยละ 28.1 ได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิ/ประโยชน์ของผู้บริโภค ดังนี้ การมีบทลงโทษที่เด็ดขาดกับผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำความผิด (ร้อยละ 31.0) การตรวจสอบคุณภาพ/มาตรฐานของสินค้าก่อนออกสู่ท้องตลาด (ร้อยละ 21.7) การควบคุมราคาสินค้าให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ 21.7) และการควบคุมให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตรวจตราอย่างจริงจัง ไม่คอรัปชั่น (ร้อยละ 18.9) เป็นต้น

24. เรื่อง โครงการพัฒนารามาธิบดีสู่คณะแพทยศาสตร์ชั้นนำในเอเชียคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

คณะรัฐมนตรีอนุมัติในหลักการตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ ดังนี้

1. อนุมัติดำเนินการโครงการพัฒนารามาธิบดีสู่คณะแพทยศาสตร์ชั้นนำในเอเชียคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ณ ที่ดินราชพัสดุ กรมธนารักษ์ อ.บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
2. สำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เห็นควรให้ใช้จ่ายจากเงินงบประมาณภายในวงเงิน 3,127.65 ล้านบาท และเงินรายได้ของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ภายในวงเงิน 3,085.10 ล้านบาท
3. อนุมัติการจัดตั้งคณะกรรมการกำกับโครงการพัฒนารามาธิบดีสู่คณะแพทยศาสตร์ชั้นนำในเอเชีย ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือผู้แทนเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้แทนเป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีก 3 คน

โดยมีคณบดีคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี เป็นกรรมการและ
เลขานุการ รองคณบดีคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี รองคณบดี
ฝ่ายการศึกษา และรองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผน คณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลรามาธิบดี เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงศึกษาธิการรายงานว่

1. คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ถนนพระราม 6 รองรับบริการ
ให้บริการทางการแพทย์ การศึกษาและการวิจัย มาเป็นเวลากว่า 40 ปี โดย
ที่คณะแพทยศาสตร์ฯ มีศักยภาพสูงที่จะพัฒนาตามพันธกิจต่าง ๆ แต่มี
ข้อจำกัดหลายประการ เช่น มีจำนวนผู้ป่วยนอกเพิ่มขึ้นมากแต่สถานที่คับ
แคบ ทรัพยากรการเรียนรู้ในด้านสถานที่เรียน สถานที่ปฏิบัติการทางคลินิก
หอพักนักศึกษา และพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เพียงพอ รวมทั้ง
จำเป็นต้องพิจารณาหาโรงพยาบาลฝึกอบรมที่มีลักษณะผู้ป่วยในระดับปรัม
ภูมิและทุติยภูมิสำหรับการเรียนการสอน
2. จากการที่คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีได้มีโอกาสจัดหน่วย
แพทย์เคลื่อนที่ในโครงการพระดาบสสัญญาจรของมูลนิธิพระดาบส และ
โครงการพระราชทานความช่วยเหลือแก่ราษฎรของสำนักราชเลขาธิการ ที่
จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าจังหวัดสมุทรปราการและจังหวัดในภาค
ตะวันออกของประเทศไทยเป็นเขตชุมชนอุตสาหกรรมและมีแนวโน้ม
ขยายตัวมากขึ้น ทำให้มีประชาชนหนาแน่น มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและ
อาชีวอนามัย ระบบบริการสาธารณสุขมีแต่โรงพยาบาลขนาดเล็กและขนาด
กลาง ไม่มีศูนย์บริการทางการแพทย์ระดับ Excellence Center หรือระดับ
คณะแพทยศาสตร์ที่จะช่วยพัฒนาระบบสาธารณสุขในพื้นที่ในด้านการ
ศึกษาวิจัยและบริการทางการแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ฯ จึงได้เสนอ
โครงการพัฒนารามาธิบดีสู่คณะแพทยศาสตร์ชั้นนำในเอเชีย เพื่อพัฒนา
วงการแพทย์และสาธารณสุขของประเทศไทย อันจะเกิดประโยชน์ต่อ
ประชาชนทั้งในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการและเขตรอบนอกฝั่งตะวันออก
ของกรุงเทพมหานคร รวมถึงประชาชนใน 7 จังหวัดภาคตะวันออก โดย
โครงการนี้เชื่อมโยงกับคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ถนน
พระราม 6 ซึ่งเน้นในด้านการศึกษาของแพทย์และบุคลากรในระดับหลัง
ปริญญา และการบริการผู้ป่วยซับซ้อนให้มีการพัฒนาอย่างบูรณาการ
3. โครงการฯ ตั้งอยู่บนพื้นที่ราชพัสดุ กรมธนารักษ์ ซอยสุขาภิบาล 119
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 291-1-63 ไร่ โดยมี
วัตถุประสงค์ ดังนี้
 - 3.1 เพื่อให้คณะแพทยศาสตร์ฯ มีสถานที่เพียงพอในการจัดการ
เรียนการสอนนักศึกษาแพทย์ นักศึกษาพยาบาล นักศึกษา
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาความผิดปกติของการสื่อความหมาย และ

นักศึกษาวิทยาศาสตร์สุขภาพสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสามารถ
เพิ่มผลผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศ

- 3.2 เพื่อดำเนินการสร้างโรงพยาบาล ขนาด 400 เตียง สำหรับ
ให้บริการสุขภาพและสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน เพื่อรักษาพยาบาล
ผู้ป่วยทุกระดับตั้งแต่ระดับปฐมภูมิ ทติยภูมิ และตติยภูมิอย่างบูรณา
การ ส่งเสริมสุขภาพ ฟันฟูและป้องกันโรค โดยเน้นการศึกษาและ
วิจัยด้านเวชศาสตร์ครอบครัว เวชศาสตร์ฟื้นฟู อาชีวอนามัย ผู้ป่วย
สูงอายุ และผู้ป่วยระยะสุดท้าย
- 3.3 เพื่อเป็นต้นแบบการรักษาที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางมุ่งการตั้ง
เครือข่ายการเรียนรู้และบริการวิชาการให้โรงพยาบาลศูนย์
โรงพยาบาลอำเภอของภาครัฐ รวมทั้งโรงพยาบาลเอกชน และ
ขยายการจัดการความรู้เพื่อสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนใน
ภูมิภาคตะวันออกของประเทศเพื่อเป็นต้นแบบในการดูแลรักษา
สุขภาพของประชาชนไทย
- 3.4 เป็นศูนย์แพทยศาสตรศึกษา ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องสำหรับ
บุคลากรทางการแพทย์ และศูนย์บริการวิชาการ สำหรับประชาชน
ทั่วไป โดยแบ่งเป็นศูนย์ความเป็นเลิศทางการศึกษา/วิจัย ศูนย์
การแพทย์และเครือข่ายบริการทางการแพทย์ และอุทยานการเรียนรู้
และความเป็นอยู่ชุมชนต้นแบบ

4. ระยะเวลาดำเนินโครงการรวมทั้งสิ้น 5 ปี (พ.ศ. 2554 - 2558)

25. เรื่อง การพิจารณาบำเหน็จความชอบกรณีพิเศษให้แก่เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในการพิจารณาบำเหน็จความชอบประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
เป็นกรณีพิเศษ ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีผลการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น ไม่เกินร้อยละ
1 ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดที่ไม่มีรายชื่อบุคคล จำนวน 644,384 คน เป็น
การเพิ่มเติม ตามที่รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) ประธานกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ประธาน ป.ป.ส.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) ประธาน ป.ป.ส. รายงานว่า

1. ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2553 ให้ กอ.รมน. กำหนดหลักเกณฑ์
การพิจารณาบำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีผลการปฏิบัติงานด้าน
ยาเสพติดดีเด่นที่ชัดเจน และสำรวจผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดังกล่าว เพื่อให้ได้
เจ้าหน้าที่ผู้มีผลการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่นอย่างแท้จริง นั้น กอ.รมน. ในฐานะ

ผู้รับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกและแปลงนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. กำหนด ได้จัดทำหลักเกณฑ์การพิจารณาบำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด และรายละเอียดลักษณะงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดที่ไม่มีรายชื่อบุคคลจำนวน 644,384 คน เรียบร้อยแล้ว โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

- 1.1 หลักเกณฑ์การพิจารณาบำเหน็จความชอบกรณีพิเศษแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น เพื่อให้การพิจารณาบำเหน็จความชอบให้แก่เจ้าหน้าที่เป็นไปด้วยความโปร่งใส เป็นธรรมต่อผู้ปฏิบัติงานอย่างแท้จริง จึงเห็นควรกำหนดกรอบการพิจารณา ดังนี้
 - 1.1.1 ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาบำเหน็จความชอบประจำปี 2552 (กรณีพิเศษ) โดยมีเลขาธิการ ป.ป.ส. เป็นประธาน ผู้อำนวยการศูนย์ประสานการปฏิบัติที่ 1 กอ.รมน. เป็นเลขานุการ และให้มีผู้แทนจากหน่วยงานหลักด้านยาเสพติด เป็นอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดกรอบคุณสมบัติผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จความชอบกรณีพิเศษ แนวทางการจัดสรร ตลอดจนกำหนดโควตาบำเหน็จความชอบให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความยุติธรรมและสอดคล้องกับผลการปฏิบัติงาน และให้นำผลการพิจารณาบำเหน็จของ คณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าวเสนอประธาน ป.ป.ส. เพื่อขอความเห็นก่อนแจ้งหน่วยงานระดับกระทรวงต่อไป
 - 1.1.2 ให้หน่วยงานในระดับกระทรวงที่ได้รับการจัดสรรโควตาบำเหน็จความชอบฯ ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานพิจารณาบำเหน็จฯ ในระดับกระทรวง เพื่อจัดสรรโควตาบำเหน็จความชอบฯ ให้เป็นไปตามกรอบแนวทางที่ คณะอนุกรรมการพิจารณาบำเหน็จฯ กำหนด รวมถึงศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัด (ศตส.จ.) และศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดกรุงเทพมหานคร (ศตส.กทม.) ให้ดำเนินการ ในลักษณะเดียวกันกับหน่วยงานในระดับกระทรวง
 - 1.1.3 ในกรณีของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดที่ไม่มีรายชื่อในระบบกำลังพล ต้องมีมาตรการและแนวทางที่ชัดเจน ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการพิจารณาบำเหน็จความชอบกรณีพิเศษ ต้องเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นและเป็นที่ยอมรับ เช่น เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการปราบปรามต้องมีผลงานการจับกุมยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่สาธารณสุขต้องมีผลงานด้านบำบัดรักษาเป็นที่ยอมรับ หรือเจ้าหน้าที่ที่มีการดำเนินงานในภารกิจด้านต่าง ๆ ต้องมีผลการปฏิบัติงานชัดเจนเป็นที่ยอมรับ หรือได้รับรางวัลในการปฏิบัติภารกิจด้านยาเสพติด รวมถึง เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้วยความเข้มแข็ง เสียสละจนได้รับบาดเจ็บจากการ

ปฏิบัติหน้าที่โดยมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดส่งรายชื่อเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวให้คณะอนุกรรมการพิจารณา

- 1.1.4 ให้คณะอนุกรรมการกำกับติดตามผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดดำเนินการติดตามตรวจสอบการพิจารณา

2. การปฏิบัติภารกิจด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นงานสำคัญที่ต้องอาศัยความร่วมมือและการบูรณาการจากหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกันที่จะเน้นการรวมพลังของ เจ้าหน้าที่จากทุกส่วนเพื่อนำไปสู่การสร้างแนวป้องกันอย่างแท้จริง เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยและทุกส่วนจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะผลักดันให้งานยาเสพติดไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีรายชื่อบุคคล หรือเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีภารกิจหลักด้านยาเสพติด เจ้าหน้าที่ดังกล่าวเหล่านี้ มักจะไม่ได้รับการพิจารณาความชอบจากหน่วยงาน ต้นสังกัด เนื่องจากภารกิจด้านยาเสพติดไม่ใช่ภารกิจหลักของหน่วยงานนั้น ๆ การพิจารณาจัดสรรบำเหน็จความชอบกรณีพิเศษจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอย่างแท้จริง

26. เรื่อง รายงานผลความก้าวหน้าการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางแก้ไขปัญหาดินทำกินเกษตรกรสภาพประชาชน 4 ภาค

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานผลความก้าวหน้าการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางแก้ไขปัญหาดินทำกินเกษตรกรสภาพประชาชน 4 ภาค ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เสนอ ดังนี้

สาระสำคัญของเรื่อง

กษ. โดย ส.ป.ก. ได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี (3 กุมภาพันธ์ 2552) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการดำเนินงาน

- 1.1 ส.ป.ก. ได้ตรวจสอบการมีที่ดินทำกิน การได้รับการจัดที่ดินจากหน่วยงานรัฐแล้วส่งรายชื่อสมาชิกให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัด (ส.ป.ก. จังหวัด) จำนวน 21 จังหวัด

- 1.2 ส.ป.ก. จังหวัดได้ประกาศกำหนดพื้นที่จัดซื้อที่ดินและประกาศให้เสนอขายที่ดินแล้ว จำนวน 21 จังหวัด
- 1.3 รับค่าเสนอขายที่ดิน จำนวน 21 จังหวัด เนื้อที่ประมาณ 20,401 - 3 - 99 ไร่
- 1.4 เกษตรกรรมตรวจสอบสิทธิ จำนวน 1,451 ราย ปรากฏว่า
 - สละสิทธิ จำนวน 16 ราย
 - คุณสมบัติไม่ครบ จำนวน 69 ราย
 - คุณสมบัติครบ จำนวน 1,366 ราย
- 1.5 ส.ป.ก. จังหวัดดำเนินการตามขั้นตอนตามระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดหาที่ดินและจัดหาที่ดินให้แก่กลุ่มเกษตรกรที่ได้รับความช่วยเหลือเรื่องที่ดินทำกินตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2552 โดยมีเกษตรกรที่แสดงความประสงค์และพึงพอใจในที่ดินที่มีผู้เสนอขาย จำนวน 651 ราย เนื้อที่ประมาณ 9,426-1-62 ไร่
- 1.6 ส.ป.ก. จังหวัดสามารถดำเนินการจัดหาที่ดินเพื่อนำมาจัดซื้อและจัดที่ดินให้แก่เกษตรกรสภาประชาชน 4 ภาค ดังนี้
 - 1.6.1 **ที่ดินที่ตั้งอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน**
 - คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดเห็นชอบแผนการจัดซื้อที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อจัดให้เกษตรกรสภาประชาชน 4 ภาค รวม 8 จังหวัด จำนวน 155 ราย เนื้อที่ประมาณ 2,119-1-78 ไร่ จังหวัดนครพนมดำเนินการจัดซื้อที่ดินเพื่อจัดให้เกษตรกร จำนวน 2 ราย จำนวน 1 แปลง เนื้อที่ 24-2-86 ไร่ ส่วนจังหวัดที่เหลืออยู่ระหว่างการรังวัดสอบเขตแปลงที่ดิน
 - 1.6.2 **ที่ดินที่ตั้งอยู่นอกเขตปฏิรูปที่ดิน**
 - คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (คปก.) มีมติอนุมัติกำหนดเขตที่ดินในท้องที่ต่าง ๆ เฉพาะพื้นที่ตามหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินของกรมที่ดินที่จะดำเนินการจัดซื้อ จำนวน 3 จังหวัด จำนวน 281 ราย เนื้อที่ประมาณ 3,752-1-95 ไร่ ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินต่อไป ทั้งนี้ ส.ป.ก. ยังไม่สามารถดำเนินการจัดซื้อที่ดินเพื่อมาจัดให้แก่เกษตรกรสภาประชาชน 4 ภาคได้ เนื่องจากต้องดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาให้พื้นที่ที่จะจัดซื้อที่ดินเป็นเขตปฏิรูปที่ดินจึงจะมีอำนาจจัดซื้อที่ดินได้ตามกฎหมาย

2. ปัญหาอุปสรรค

- 2.1 ความไม่เป็นเอกภาพของสภาประชาชน 4 ภาค ทำให้เกิดความขัดแย้งในการดำเนินงานด้านต่างๆ แบ่งเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มไม่ให้การยอมรับซึ่งกันและกัน ตัวแทนสมาชิกเกษตรกรแต่ละจังหวัดที่ได้รับการคัดเลือกไม่เป็นที่ยอมรับของเกษตรกรอีกฝ่าย/กลุ่ม มีการจัดกลุ่มมวลชนต่อต้านการดำเนินงานของอีกฝ่าย/กลุ่ม

- 2.2 ที่ดินที่จะดำเนินการจัดซื้อมิได้อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินต้องดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินก่อนจึงจะมีอำนาจจัดซื้อตามกฎหมาย
- 2.3 การรังวัดสอบเขตที่ดินแปลงที่จะจัดซื้อ เจ้าของที่ดินต้องไปยื่นขอรังวัดสอบเขตที่สำนักงานที่ดินแห่งท้องที่ แต่เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีภารกิจมากจึงต้องใช้เวลาในการดำเนินงาน ทำให้เกิดความล่าช้าในการจัดซื้อที่ดินให้แก่เกษตรกร
- 2.4 ราคาเสนอขายที่ดินเกินราคาหนึ่งเท่าครึ่งของราคาประเมินที่ดินและเกินราคาซื้อขายที่ดินบริเวณใกล้เคียงตามความเป็นจริงย้อนหลังไม่เกิน 1 ปี นับจากวันที่คณะรัฐมนตรี มีมติตามข้อ 13.3 และ 13.4 ของระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจัดหาที่ดินและจัดหาที่ดินให้แก่กลุ่มเกษตรกรที่ได้รับความช่วยเหลือเรื่องที่ดินทำกินตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2552 ไม่มีบทบัญญัติที่จะเป็นทางออกในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ จำต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมดังกล่าวก่อนจึงจะสามารถดำเนินการจัดซื้อที่ดินให้แก่เกษตรกรได้
- 2.5 สภาพประชาชน 4 ภาค ได้ทำการจัดส่งรายชื่อเกษตรกรที่ไม่ได้เป็นผู้ที่มีรายชื่อตามบัญชีรายชื่อ จำนวน 1,889 ราย ที่ได้รับความช่วยเหลือตามมติคณะรัฐมนตรีมายัง ส.ป.ก. เพื่อขอรับการจัดที่ดินแทนสมาชิกเกษตรกรสภาพประชาชน 4 ภาค ที่ได้รับความช่วยเหลือแต่ยังไม่มารับการตรวจสอบสิทธิ ทำให้เจ้าหน้าที่ ส.ป.ก. จังหวัดต้องใช้เวลาในการตรวจสอบความถูกต้องว่าเป็นผู้มีสิทธิที่ได้รับความช่วยเหลือเฉพาะตามบัญชีรายชื่อ จำนวน 1,889 ราย ตามมติคณะ รัฐมนตรีเท่านั้น

3. แนวทางแก้ไข

- 3.1 กรรมการฝ่ายราชการได้ชี้แจงให้เข้าใจถึงความสามัคคีปรองดอง และการประสานประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่าย / กลุ่ม ในสภาพประชาชน 4 ภาค
- 3.2 ให้ ส.ป.ก. ดำเนินการจัดหาที่ดินที่เจ้าของที่ดินมีความประสงค์จะขายที่ดินที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเป็นหลักและดำเนินการหาแนวทางแก้ไขในการลดขั้นตอนการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินในกรณีที่เจ้าของประสงค์จะขายอยู่นอกเขตปฏิรูปที่ดิน
- 3.3 ประสานกระทรวงมหาดไทยแจ้งหน่วยงานในสังกัดพิจารณาให้ความร่วมมือในการดำเนินการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรสภาพประชาชน 4 ภาค
- 3.4 คปท. ได้มีมติอนุมัติแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดหาที่ดินฯ ข้อ 13 โดยเพิ่มเติมข้อความ ดังนี้ "ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องจัดซื้อที่ดินที่มีราคาสูงกว่าข้อ 13.4 แต่ไม่เกินราคาที่ดินต่อไร่ตาม

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะอนุกรรมการจัดหาที่ดินและคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดเห็นชอบตามข้อ 15 แล้ว ให้นำเสนอ คปก.

- 3.5 ให้ความช่วยเหลือเกษตรกรสภาพประชาชน 4 ภาค เฉพาะตามบัญชีรายชื่อ จำนวน 1,889 ราย ตามมติคณะรัฐมนตรี ส่วนเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินรายใหม่ที่ยกให้ไปยื่นคำร้องขอที่ดินทำกินที่ ส.ป.ก. จังหวัด เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติและรวบรวมรายชื่อเสนอ ส.ป.ก. เพื่อพิจารณาให้ความช่วยเหลือต่อไป

27. เรื่อง โครงการถวายพระพรออนไลน์ 12 สิงหาคม และ 5 ธันวาคม 2553

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอดังนี้

1. เห็นชอบและอนุมัติการจัดโครงการถวายพระพรออนไลน์ 12 สิงหาคม และ 5 ธันวาคม 2553 ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
2. เห็นชอบให้ส่วนราชการระดับกระทรวงและหน่วยงานในสังกัด จังหวัด องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์การส่วนท้องถิ่น ภาคการศึกษา ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน ใช้เว็บไซต์ถวายพระพรออนไลน์ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ลงบนหน้าแรกของเว็บไซต์ของแต่ละหน่วยงาน เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการถวายพระพรออนไลน์

สาระสำคัญ

1. ต้องการให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสแสดงออกถึงความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และสถาบันพระมหากษัตริย์อันเป็นศูนย์รวมจิตใจของปวงชนชาวไทย และสร้างพลังความสามัคคี ประองดองในหมู่ประชาชน
2. สร้างกระแสความตื่นตัวในทุกภาคส่วนอันจะเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมเป็นศูนย์รวมในการแสดงออกถึงความจงรักภักดีต่อ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ

28. เรื่อง การดำเนินโครงการศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนเพื่อพ่อหลวง

คณะรัฐมนตรีอนุมัติและเห็นชอบตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ ดังนี้

1. อนุมัติให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดำเนินโครงการศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนเพื่อพ่อหลวง จำนวน 1,000 แห่งทั่วประเทศ

วงเงิน 578,000,000 บาท (ห้าร้อยเจ็ดสิบบแปดล้านบาท) ภายใน
ปีงบประมาณประจำปี 2554 โดยให้กระทรวงฯ ประสานรายละเอียดกับ
สำนักงานงบประมาณต่อไป

2. เห็นชอบให้สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติให้การ
สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการให้บริการอินเทอร์เน็ตให้แก่ศูนย์ ICT ชุมชนทั่ว
ประเทศที่อยู่ในบริเวณซึ่งไม่มีโครงข่ายโทรคมนาคมเข้าถึง และต้องใช้
โครงข่ายดาวเทียม ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการติดต่อสื่อสาร รวมทั้งการ
เข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นการลดภาระค่าใช้จ่าย
ในการบริการอินเทอร์เน็ตแก่ประชาชน

สาระสำคัญของเรื่อง

โครงการศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนเพื่อพ่อหลวง ถือเป็นโครงการสำคัญโครงการหนึ่งที่
กระทรวงฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีมีความสำคัญที่สามารถนำมาใช้เป็นกลไกในการ
ดำเนินงานของรัฐเพื่อใช้ในการพัฒนาประชาชนในชุมชนให้มีความรู้ ความสามารถในการ
ใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อ ICT ที่รัฐสามารถใช้ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอด
ชีวิต อีกทั้งยังเป็นแหล่งเรียนรู้ของเด็ก เยาวชนในชุมชน รวมทั้งยังลดช่องว่างในการ
เข้าถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เสริมสร้างทักษะและความรู้ของ
ประชาชนให้สามารถใช้ประโยชน์จาก ICT ในการพัฒนาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตที่
จะยกระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงได้ นอกจากนี้ การจัดตั้งศูนย์ ICT
ชุมชน ในบริเวณพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลนั้นจะเป็นการสนับสนุนการดำเนินนโยบายของ
รัฐบาลในการที่จัดให้มีการให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมที่เป็นสาธารณูปโภคพื้นฐาน
ที่รัฐจะต้องจัดให้มีบริการที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึงและ
เท่าเทียมกันต่อไป

เพื่อให้การดำเนินโครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนเพื่อพ่อหลวงในครั้งนี้
สามารถดำเนินการได้ครอบคลุมสถานที่ในชุมชนที่อยู่ห่างไกล หรือสถานที่ต่าง ๆ ที่มี
ความเหมาะสม ซึ่งได้ให้การสนับสนุนโครงการในพระราชดำริ ที่ครอบคลุมถึง
สถานศึกษาหน่วยงานและองค์กรสาธารณกุศลต่าง ๆ ศาสนสถาน รวมทั้งมูลนิธิ ที่อยู่
ภายใต้พระบรมราชูปถัมภ์ พระบรมราชินูปถัมภ์ พระราชอุปถัมภ์ และพระอุปถัมภ์ จำนวน
1,000 แห่ง รวมทั้ง กระทรวงฯ จะใช้ศูนย์ ICT ชุมชนเหล่านี้เป็นกลไกสำคัญตาม
นโยบายของภาครัฐที่จะพัฒนาศักยภาพบุคลากรในชุมชน และเสริมสร้างความสามารถ
ด้าน ICT ให้แก่กลุ่มอาชีพในชุมชนโดยการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในยุค
Knowledge Based Economy ด้วยระบบการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อ
ชุมชน สามารถให้ประชาชนเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านระบบการเรียนโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์
ที่จะพัฒนาขีดความสามารถด้าน ICT ให้แก่ประชาชนในภาคส่วนต่าง ๆ ตลอดจนการ
ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งหน่วยงานและองค์กร
สาธารณะ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ยังจะเป็นการ
สร้างโอกาสให้แก่ประชาชนในระดับรากหญ้า และกลุ่มคนทำงานที่บ้าน
(Homeworkers) ด้วยการอบรมหลักสูตรในด้าน ICT ที่หลากหลาย ในระดับต่าง ๆ ที่มี

ความเหมาะสมกับการเรียนรู้ของชุมชนอย่างต่อเนื่องโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน
ใกล้บ้าน เพื่อเพิ่มจำนวนผู้มีความรู้ทักษะด้าน ICT ต่อไป จึงเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

ต่างประเทศ

29. เรื่อง การจัดทำบันทึกความเข้าใจเรื่องความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ธุรกรรมทางการเงินกับหน่วยข่าวกรองทางการเงินประเทศเนปาล หน่วยข่าว กรองทางการเงินประเทศบังกลาเทศ และหน่วยงานตำรวจประเทศออสเตรเลีย

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในฐานะบังคับบัญชาสำนักงาน
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) เสนอดังนี้

1. อนุมัติให้สำนักงาน ปปง. จัดทำความตกลงเรื่อง การจัดทำบันทึกความ
เข้าใจเรื่องความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลธุรกรรมทางการเงินกับ
หน่วยข่าวกรองทางการเงินประเทศเนปาล หน่วยข่าวกรองทางการเงิน
ประเทศบังกลาเทศ และหน่วยงานตำรวจประเทศออสเตรเลีย โดยใช้ร่าง
บันทึกความเข้าใจ (MOU) เรื่อง ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
ธุรกรรมทางการเงินที่เกี่ยวกับการฟอกเงิน เป็นต้นแบบการเจรจาตกลงโดย
จะมีการลงนามในบันทึกความเข้าใจดังกล่าว ในระหว่างการประชุมประจำปี
ของ The Asia/Pacific Group on Money Laundering ระหว่างวันที่ 12 -
16 กรกฎาคม 2553 ณ ประเทศสิงคโปร์
2. อนุมัติให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นผู้
ลงนามในบันทึกความเข้าใจดังกล่าว

สาระสำคัญของเรื่อง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรายงานว่า สำนักงาน ปปง. ได้ใช้ร่างบันทึกความเข้าใจ
(MOU) เรื่อง ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลธุรกรรมทางการเงินที่เกี่ยวกับการ
ฟอกเงินเป็นต้นแบบในการทาบทามหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

1. หน่วยข่าวกรองทางการเงิน The Financial Information Unit of Nepal
Rastra Bank ประเทศเนปาล
2. หน่วยข่าวกรองทางการเงิน The Financial Intelligence Unit, The Anti-
Money Laundering Department of the Bangladesh Bank ประเทศ
บังกลาเทศ
3. หน่วยงานตำรวจ Australian Federal Police ประเทศออสเตรเลีย ซึ่ง
หน่วยงานทั้งสามแจ้งตอบรับที่จะลงนามในร่างบันทึกความเข้าใจดังกล่าว

โดยไม่มีข้อแก้ไขแต่อย่างใด และทุกหน่วยงานเห็นพ้องที่จะลงนามในร่าง
บันทึกความเข้าใจระหว่างการประชุมประจำปีของ The Asia/Pacific
Group on Money Laundering ระหว่างวันที่ 12 - 16 กรกฎาคม 2553 ณ
ประเทศสิงคโปร์

30. เรื่อง การจัดทำโครงการ Linking communities in Southeast Asia to forestry-related voluntary carbon markets

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้ง 2 ข้อ
ดังนี้

1. เห็นชอบในการจัดทำเอกสารโครงการ Linking communities in Southeast Asia to forestry-related voluntary carbon markets
2. เห็นชอบให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้ลงนามเอกสารโครงการฯ ดังกล่าว โดยเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้ว ขอให้กระทรวงการต่างประเทศออกหนังสือมอบอำนาจ (Full Powers) เพื่อให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้แทนรัฐบาลลงนามในความตกลงดังกล่าวต่อไป และให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศที่เห็นควรให้กรมป่าไม้เชื่อมโยงองค์ความรู้และประสบการณ์ที่จะได้รับภายใต้ความร่วมมือทางวิชาการกับ FAO ภายใต้โครงการฯ นี้กับมาตรการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและการเสื่อมสภาพของป่าในประเทศกำลังพัฒนา (Reducing Emissions from Deforestation and Degradation in Developing Countries : REDD+) ซึ่งอยู่ระหว่างการเจรจาในรายละเอียดภายใต้กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ด้วย โดยกรมป่าไม้อาจศึกษาแนวทางการเป็นไปได้ ติดตามพัฒนาการ และร่วมมือ/แลกเปลี่ยนข้อมูลกับกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อประโยชน์ในการประมวลทำที่สำหรับผลักดันและรักษาผลประโยชน์ของไทยในเวทีการประชุมระหว่างประเทศดังกล่าว ไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย ทั้งนี้ ร่างเอกสารโครงการฯ ดังกล่าวไม่เข้าข่ายมาตรา 190 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ต้องขอความเห็นชอบของรัฐสภา

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) รายงานว่า

1. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) ได้มีหนังสือแจ้งให้ ทส. ทราบว่า Food and Agriculture Organization of the United Nations : FAO ได้เห็นชอบให้มีการดำเนิน

โครงการ Linking communities in Southeast Asia to forestry-related voluntary carbon markets โดยมีประเทศที่เข้าร่วมโครงการฯ ประกอบด้วย ประเทศไทย ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และขอให้ ทส. พิจารณาความเหมาะสมในการเข้าร่วมโครงการฯ

2. โครงการฯ ดังกล่าว มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

- 2.1 ความเป็นมา โครงการนี้ เป็นโครงการความร่วมมือทางวิชาการของ FAO ภายใต้โครงการ TCP/RAS/3210 (D) จัดทำขึ้นโดย FAO สำนักงานภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกด้วยงบประมาณ 474,000 ดอลลาร์สหรัฐ โดยจะดำเนินการในประเทศไทย ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐฟิลิปปินส์
 - 2.2 ระยะเวลาดำเนินการ 24 เดือน
 - 2.3 หน่วยดำเนินการ กรมป่าไม้
 - 2.4 วัตถุประสงค์โครงการฯ เพื่อช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการพัฒนาศักยภาพของประเทศทั้งระดับชาติ และระดับภูมิภาคในด้านตลาดคาร์บอน (carbon markets) และจัดทำแนวทางและระบบสารสนเทศเพื่อช่วยให้ชุมชนสามารถพัฒนาโครงการด้านป่าไม้สำหรับการเข้าสู่ตลาดคาร์บอน
 - 2.5 กิจกรรมที่โครงการฯ จะดำเนินการ (1) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาค (regional workshop) เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรื่อง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการค้าคาร์บอน จำนวน 1 ครั้ง (2) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดับประเทศ (national workshop) เพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประเทศละ 1 ครั้ง (3) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาค ครั้งที่ 2 เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดประสบการณ์ โดยจะจัดขึ้นที่ประเทศ ซึ่งมีโครงการต้นแบบตั้งอยู่ (4) เผยแพร่ข้อมูลและความรู้ที่ได้รับผ่านอินเทอร์เน็ต และจัดทำคู่มือเพื่อแจกจ่ายให้กับประเทศต่าง ๆ
 - 2.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ (1) ชุมชนในประเทศต่าง ๆ สามารถจัดทำโครงการป่าต้นแบบ (model area) เพื่อเข้าร่วมตลาดคาร์บอนได้ โดยการให้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ (2) มีการแลกเปลี่ยนความรู้และการร่วมมือระหว่างผู้มีบทบาทสำคัญในเรื่องการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและก๊าซคาร์บอนด้วยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ (3) มีการเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตและหนังสือคู่มือแก่ชุมชนในระดับประเทศและระดับภูมิภาค
-

31. เรื่อง รายงานผลการประชุมผู้เชี่ยวชาญด้านมรดกโลก (Expert Working Group Meeting)

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานผลการประชุมผู้เชี่ยวชาญด้านมรดกโลก (Expert Working Group Meeting) ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) รายงานว่า การประชุมครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนกระบวนการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานตามอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก (Operational Guidelines for Implementation of the World Heritage Convention) ซึ่งสรุปผลการประชุมได้ ดังนี้

1. ผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย

- 1.1 ประเทศภาคีสมาชิกจาก 21 ประเทศ จำนวน 39 คน ได้แก่ ประเทศ ออสเตรเลีย ชิลี บาร์บาโดส กัมพูชา อียิปต์ เอธิโอเปีย ฮังการี อิสราเอล ญี่ปุ่น จอร์แดน เคนยา ลิทัวเนีย มาลี มอริเชียส เม็กซิโก นอร์เวย์ แอฟริกาใต้ ศรีลังกา สวิตเซอร์แลนด์ ไทย และสหรัฐอเมริกาบริติชเอดส์
- 1.2 องค์กรที่ปรึกษา ได้แก่ สหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (International Union of Conservation or Nature and Natural Resources หรือ World Conservative Union : IUCN) สภาการโบราณสถานระหว่างประเทศ (International Council on Monuments and Sites : ICOMOS) และผู้แทนจากศูนย์มรดกโลก กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส UNESCO กรุงเทพฯ

2. หัวข้อการประชุม ประกอบด้วย (2.1) ทบทวนกระบวนการ "upstream processes" ที่ดำเนินการในปัจจุบัน (2.2) วิเคราะห์อุปสรรคหลักของกระบวนการ upstream processes (2.3) นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาต่ออุปสรรคหลักของกระบวนการ (2.4) จัดทำข้อเสนอแนะเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการมรดกโลก

3. ประเด็นหลักซึ่งที่ประชุมร่วมกันให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงกระบวนการ "upstream processes" มี 6 ประเด็น ดังนี้

- 3.1 จุดมุ่งหมายของการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก (Strong focus upon World Heritage) ควรให้ประเทศภาคีสมาชิกได้เข้าถึงกลไกทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติในการตระหนักและปกป้องแหล่งมรดก อีกทั้งให้ประเทศภาคีสมาชิกมีทางเลือกเบื้องต้นซึ่งให้ประเทศภาคีสมาชิกเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ เพื่อเข้ารับคำปรึกษาในกระบวนการขึ้นทะเบียนมรดกโลก

- 3.2 บทบาทของบัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Role of Tentative Lists) ควรอธิบายขั้นตอนที่จำเป็นต่อการส่งบัญชีรายชื่อเบื้องต้น และรวบรวมเอกสารที่ใช้ในการอธิบายไว้ในกระบวนการฝึกอบรมพัฒนาชุดเครื่องมือเพื่อช่วยในการทำบัญชีรายชื่อเบื้องต้นและร่างเอกสารการขึ้นทะเบียนมรดกโลก เพื่อรับการประเมินและผลตอบรับจากศูนย์มรดกโลกและองค์กรที่ปรึกษา
- 3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบและการศึกษาความเชื่อมโยง (Comparative analysis and thematic studies) ควรทำการแนะนำแก่ประเทศภาคีสมาชิกในเรื่องการวิเคราะห์เปรียบเทียบที่ชัดเจนยิ่งขึ้น พร้อมทั้งให้องค์กรที่ปรึกษาช่วยเหลือประเทศภาคีสมาชิกในการพัฒนาการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกระบวนการเตรียมเอกสารการขึ้นทะเบียนแหล่งมรดกโลก
- 3.4 ความชัดเจนและความซับซ้อน (Clarity and complexity) ควรพัฒนาวิธีการและคำอธิบายที่เข้าใจง่าย เพื่ออธิบายกระบวนการและสิ่งที่จำเป็นต่อการขึ้นทะเบียนมรดกโลก รวมถึงคงความต่อเนื่องในการสร้างความเข้าใจแก่ประเทศภาคีสมาชิก โดยการให้มีส่วนร่วมในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลก
- 3.5 การเสริมสร้างขีดความสามารถ (Capacity building) ควรให้ความสำคัญต่อกระบวนการเสริมสร้างขีดความสามารถ อีกทั้งควรพัฒนากระบวนการให้ง่ายขึ้นเพื่ออนุสัญญาฯ สามารถเป็นที่เข้าใจแก่ประเทศภาคีสมาชิกได้ง่ายขึ้น และมีสื่อเพื่อการอธิบายกระบวนการขึ้นทะเบียนแหล่งมรดกโลก
- 3.6 การจัดงานในอนาคต (Managing expectation) ควรมีเครื่องมือใช้สำหรับสื่อสารและกระตุ้นเตือนอย่างต่อเนื่องและชัดเจนต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับ บรรจุไว้ในแหล่งข้อมูลด้านต่าง ๆ เช่น ในเว็บไซต์ของศูนย์มรดกโลก ในเอกสารต่าง ๆ หรือโดยผู้เชี่ยวชาญ

4. ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการมรดกโลก

- 4.1 การดำเนินการปรับปรุง "upstream processes" ยังคงให้ดำเนินต่อไปเพื่อให้ได้ผลสรุปที่ชัดเจน
- 4.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาที่ไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณหรือใช้งบประมาณไม่มากหากผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการมรดกโลกสามารถดำเนินการได้ทันที
- 4.3 งบประมาณในการแก้ไขปัญหาคงต้องผ่านการพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการมรดกโลกเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ
- 4.4 ให้ศูนย์มรดกโลกดำเนินงานร่วมกับองค์กรที่ปรึกษาปรับปรุง "upstream processes" ขึ้นใหม่ รวมถึงให้คำปรึกษาแก่ประเทศภาคีสมาชิก
- 4.5 ให้ศูนย์มรดกโลกและองค์กรที่ปรึกษานำเสนอผลสรุปของการประชุมครั้งนี้ต่อคณะกรรมการมรดกโลก โดยให้พิจารณาถึงความเป็นไปได้ของการแก้ไขปัญหาและโครงการนำร่องเพื่อทดสอบการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

- 4.6 แนวทางการดำเนินงานที่เกิดขึ้นใหม่นี้จะนำไปสู่กระบวนการดำเนินงานของคณะทำงานด้านอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลกซึ่งจะจัดตั้งขึ้นในอนาคต

คณะผู้จัดประชุมจะได้นำผลการประชุมดังกล่าวเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการมรดกโลกสมัยสามัญ ครั้งที่ 34 ระหว่างวันที่ 25 กรกฎาคม - 3 สิงหาคม 2553 ณ สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล เพื่อพิจารณาให้ประเทศภาคีสมาชิกใช้เป็นแนวทางในการจัดทำบัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Tentative List) และการจัดทำเอกสารวิชาการ เพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก (Nomination Dossier) ตามลำดับ

เรื่องที่คณะรัฐมนตรีรับทราบเพื่อเป็นข้อมูล

32. เรื่อง สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เดือนมีนาคม พ.ศ. 2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เดือนมีนาคม พ.ศ. 2553 ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังนี้

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เป็นประจำทุกเดือน โดยสอบถามประชากรที่มีอายุ 15ปีขึ้นไป ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่าง ทุกจังหวัดทั่วประเทศมีครัวเรือนตกเป็นตัวอย่าง 26,520 ครัวเรือนต่อเดือน สำหรับในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2553 ในภาพรวมสถานการณ์แรงงาน จำนวนผู้ว่างงานลดลง 3.43แสนคน (จาก 7.11 แสนคน เป็น 3.68 แสนคน) เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552 หากเปรียบเทียบกับช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 จำนวนผู้ว่างงานลดลง 1.5 หมื่นคน (จาก 3.83 แสนคน เป็น 3.68 แสนคน) สำหรับสาระสำคัญการสำรวจ สรุปได้ ดังนี้

1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน

ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวนทั้งสิ้น 38.29ล้านคน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 37.60 ล้านคน ผู้ว่างงาน 3.68 แสนคน และผู้ที่รอฤดูกาล 3.17 แสนคน ทั้งนี้ ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552 จำนวน 7.1 แสนคน (จาก 37.58ล้านคน เป็น 38.29 ล้านคน)

2. ผู้มีงานทำ

- 2.1 ผู้มีงานทำ 37.60 ล้านคน เพิ่มจากช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552 จำนวน 1.03 ล้านคน (จาก 36.57 ล้านคน เป็น 37.60 ล้านคน) หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 ซึ่งมีผู้ทำงานเพิ่มขึ้นและลดลงในสาขาต่างๆ ดังนี้
 - (1) ผู้ทำงานเพิ่มขึ้น ได้แก่ ผู้ทำงานในสาขาการโรงแรมและภัตตาคารมากที่สุด เพิ่มขึ้น 2.6 แสนคน(จาก 2.55 ล้านคน เป็น 2.81 ล้านคน) สาขาการขายส่ง ขายปลีกฯ เพิ่มขึ้น 2.2 แสนคน (จาก 6.21ล้านคน เป็น 6.43ล้านคน) สาขาการศึกษา เพิ่มขึ้น 1.6 แสนคน (จาก 1.10 ล้านคนเป็น 1.26 ล้านคน) สาขา อสังหาริมทรัพย์ เพิ่มขึ้น 7.0 หมื่นคน(จาก 7.70 แสนคน เป็น 8.40 ล้านคน) และสาขาเกษตรกรรม 5.5 แสนคน (จาก 12.51 ล้านคน เป็น 13.06ล้านคน) ตามลำดับ
 - (2) ผู้ทำงานลดลง ได้แก่ สาขาการขนส่งฯ ลดลง 9 หมื่นคน (จาก 1.29 ล้านคนเป็น 1.20 ล้านคน) สาขาการก่อสร้างลดลง 9 หมื่นคน (จาก 2.74 ล้านคน เป็น 2.65 ล้านคน) และสาขาการผลิตลดลง 2 หมื่นคน (จาก 5.65 ล้านคน เป็น 5.63ล้านคน) เมื่อพิจารณาใน สาขาการผลิตย่อยมีผู้ทำงานลดลงในสาขาการผลิตเครื่องแต่งกาย 6.4 หมื่นคน (จาก 7.50แสนคน เป็น 6.86แสนคน) การผลิตสิ่งทอ 3.7 หมื่นคน (จาก 3.82 แสนคน เป็น 3.45แสนคน) การผลิต ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ 3.2 หมื่นคน (จาก 3.69 แสนคน เป็น 3.37 แสนคน) การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ 3 หมื่นคน(จาก 2.90แสนคน เป็น 2.60 แสนคน) การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม 2.4 หมื่นคน (จาก 11.48 แสนคน เป็น 11.25 แสนคน) การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน 1.6 หมื่นคน (จาก 1.03 แสนคน เป็น 8.67 หมื่นคน)ตามลำดับ ส่วนสาขาการผลิตย่อยที่เพิ่มขึ้น เป็นการ ผลิตเฟอร์นิเจอร์ 6.1หมื่นคน การผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ 4.6 หมื่นคน การผลิตเครื่องจักรและเครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้า 2.6 หมื่นคน การพิมพ์โฆษณา 2 หมื่นคน ที่เหลืออยู่ในสาขาการผลิตอื่น ๆ
- 2.2 ผู้ทำงานได้ไม่เต็มเวลา (ทำงานน้อยกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) มีจำนวน 6.48 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.2 ของผู้ทำงานทั้งหมด หากเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4(จากร้อยละ 16.8เป็นร้อยละ 17.2) สำหรับผู้ทำงานได้เต็มเวลา (ทำงานตั้งแต่ 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) มีจำนวน 31.12 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 82.8 ของผู้ทำงานทั้งหมด

3. ผู้ว่างงาน

- 3.1 ผู้ว่างงานทั่วประเทศมีจำนวน 3.68 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.0 ของกำลังแรงงานรวม (ลดลง 3.43 แสนคน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552) ประกอบด้วยผู้ว่างงานที่ไม่เคยทำงานมาก่อนจำนวน 1.13 แสนคน อีกส่วนหนึ่งเป็นผู้ว่างงานที่เคยทำงานมาก่อน

จำนวน 2.55 แสนคน โดยเป็นผู้ว่างงานที่มาจากภาคการผลิต 1.1 แสนคน ภาคการบริการและการค้า 8.94 หมื่นคน และภาคเกษตรกรรม 5.51 หมื่นคน

- 3.2 ผู้ว่างงานเป็นผู้มีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษามากที่สุดจำนวน 1.16 แสนคนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 8.1 หมื่นคน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 6.8 หมื่นคน ระดับประถมศึกษา 6.7 หมื่นคน และไม่มีการศึกษา และต่ำกว่าประถมศึกษา 3.6 หมื่นคน ตามลำดับ
- 3.3 ผู้ว่างงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด 1.3 แสนคน ภาคกลาง 9.8 หมื่นคน ภาคใต้ 6.6 หมื่นคน ภาคเหนือ 4.7 หมื่นคน และกรุงเทพมหานคร 2.7 หมื่นคน ตามลำดับ หากคิดเป็นอัตราการว่างงานภาคใต้เป็นภาคที่มีอัตราการว่างงานสูงสุดร้อยละ 1.3 ส่วนภาคที่มีอัตราการว่างงานต่ำสุดเป็นภาคเหนือและกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 0.7

33. เรื่อง รายงานดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศไทยเดือนพฤษภาคม 2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลรายงานดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศไทยเดือนพฤษภาคม 2553 ของกระทรวงพาณิชย์ สรุปได้ดังนี้

กระทรวงพาณิชย์รายงานดัชนีราคาผู้บริโภคเดือนพฤษภาคม 2553 เท่ากับ 107.87 เป็นการรายงานโดยใช้ตัวเลขหลังจตุทศนิยม 2 ตำแหน่งเป็นเดือนที่ 5 ตั้งแต่จัดทำดัชนีราคาผู้บริโภคมานานกว่า 60 ปีโดยยังคงเป็นบวกอย่างต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 8 เพิ่มสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 3.5 และยังคงอยู่ในระดับที่เหมาะสมโดยเฉลี่ย 5 เดือนแรกของปีนี้เพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 3.6 ซึ่งอยู่ในช่วงที่กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ไว้ตั้งแต่ต้นปี(โดยคาดว่าปีนี้จะเพิ่มขึ้นระหว่างร้อยละ 3.0 - 3.5) และคาดว่าไตรมาสที่ 2 ดัชนีราคาผู้บริโภคเฉลี่ยจะอยู่ประมาณร้อยละ 3.5

การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาปรับสูงขึ้นเป็นลำดับตั้งแต่เดือนต.ค. 2552 และปรับตัวเข้าสู่เสถียรภาพตั้งแต่ต้นปีนี้เป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 ในเดือนม.ค. ร้อยละ 3.7 ในเดือนก.พ. ร้อยละ 3.4 ในเดือนมี.ค. และร้อยละ 3.0 ในเดือนเม.ย. จนอยู่ในระดับร้อยละ 3.5 ในเดือนพ.ค. ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะประสบปัญหาทางการเมืองภายในประเทศแต่ราคาผู้บริโภคยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ

การเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผู้บริโภคในเดือนพฤษภาคม 2553 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา มีปัจจัยหลักมาจากราคาอาหารสดโดยผักสดร้อยละ 15.0 ผลไม้สดร้อยละ 14.1 ข้าวแป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้งสูงขึ้นร้อยละ 9.2 เนื้อสัตว์ต่างๆร้อยละ 5.0 ไข่และ

ผลิตภัณฑ์นมสูงชันร้อยละ 3.1 นอกจากนี้ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงสูงชันจากปีที่ผ่านมาถึงร้อยละ 31.6 สินค้าในหมวดยาสูบและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สูงชันร้อยละ 12.5

มาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพของรัฐบาลได้แก่ค่าไฟฟ้ารถเมล์ฟรีการตรึงราคาแก๊สหุงต้มและการช่วยเหลือค่าชุดนักเรียนและอุปกรณ์การเรียนและการดูแลราคาสินค้าของกระทรวงพาณิชย์อย่างใกล้ชิดและการช่วยตรึงราคาสินค้าอุปโภคบริโภคยังคงเป็นการส่งสัญญาณและมีส่วนช่วยค่าครองชีพของประชาชนให้อยู่ในภาวะที่แสดงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศเดือน พฤษภาคม 2553 โดยสรุป ดังนี้

จากการสำรวจราคาสินค้าและบริการทั่วประเทศจำนวน 417 รายการครอบคลุมหมวดอาหารและเครื่องดื่มเครื่องนุ่งห่มและรองเท้าเคหสถานการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคลพาหนะการขนส่งและการสื่อสารการบันเทิงการอ่านการศึกษาและการศานา ยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์เพื่อนำมาคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปได้ผลดังนี้

1. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเดือน พฤษภาคม 2553

ในปี 2550 ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเท่ากับ 100 และเดือน พฤษภาคม 2553 เท่ากับ 107.87 (เดือนเมษายน 2553 คือ 107.66)

2. การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเดือน พฤษภาคม 2553 เมื่อเทียบกับ

- 2.1 เดือนเมษายน 2553 สูงชันร้อยละ 0.20
- 2.2 เดือน พฤษภาคม 2552 สูงชันร้อยละ 3.5
- 2.3 เฉลี่ยช่วงระยะเดียวกัน (มกราคม - พฤษภาคม) ปี 2552 สูงชันร้อยละ 3.6

3. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเดือน พฤษภาคม 2553 เทียบกับ เดือนเมษายน 2553 สูงชันร้อยละ 0.20 (เดือนเมษายน 2553 สูงชันร้อยละ 0.49) เป็นภาวะที่ราคาสินค้าและบริการปรับตัวสูงชันในอัตราที่ชะลอลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าโดยมีผลกระทบมาจากปัจจัยที่สำคัญคือราคาสินค้าในหมวดอาหารสดและสินค้าอุปโภคปรับตัวสูงชันได้แก่ผักสดแปรรูปและอื่นๆเนื้อสุกรไก่สดไข่และผลิตภัณฑ์นมข้าวสารเหนียวปลาและสัตว์น้ำเครื่องประกอบอาหารเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ค่าเช่าบ้านและค่าบริการส่วนบุคคลในขณะที่สินค้าที่ราคาปรับตัวลดลงได้แก่ราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศโดยเฉลี่ยปรับลดลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าซึ่งเป็นไปตามภาวะราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่อ่อนตัวลงผลไม่สดวัสดูก่อสร้างและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทำความสะดวก

- 3.1 ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 0.97 (เดือนเมษายน 2553 สูงขึ้น ร้อยละ 0.53) สาเหตุสำคัญเป็นผลจากราคาสินค้าอาหารสด โดยส่วนใหญ่ปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่องจากเดือนก่อนหน้าประกอบด้วยผักสด แปรรูปและอื่นๆร้อยละ 14.89 ได้แก่ผักคะน้ากะหล่ำปลีผักกาดขาวหัว ผักกาดขาวถั้วผักยาวเห็ดผักชีมะเขือเจ้าพระยาพริกสดขิงหัวหอมแดง กระเทียมและผลไม้บางชนิดเช่นส้มเขียวหวานมะม่วงแดงโมและองุ่นเป็น ต้นซึ่งเป็นผลจากสภาพอากาศที่แปรปรวนและร้อนจัดส่งผลให้พื้นที่ เพาะปลูกโดยส่วนใหญ่ได้รับความเสียหายผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยลง รวมทั้งเป็นปลายฤดูกาลของผลไม้บางชนิดเนื้อสุกรร้อยละ 0.28 และไก่ สดร้อยละ 1.59 สุกรและไก่สดที่มีชีวิตเติบโตช้าเนื่องจากสภาพอากาศที่ ร้อนจัดและสถานศึกษาต่างๆเริ่มทยอยเปิดภาคเรียนทำให้ความต้องการ บริโภคเพิ่มขึ้นและผลิตภัณฑ์นมร้อยละ 0.62 (ไข่ไก่ ไข่เป็ดนมสดนม ขันหวานนมผงนมเปรี้ยว) ช่วงที่ผ่านมาผู้ประกอบการบางรายได้ปรับลด ปริมาณการผลิตเพื่อให้ผลผลิตใกล้เคียงกับความต้องการบริโภคข่าวสาร เหนียวร้อยละ 2.80 ปลาและสัตว์น้ำร้อยละ 0.17 (ปลาช่อน ปลานิลปลา ทับทิม) เครื่องประกอบอาหารร้อยละ 0.63 (น้ำมันพืชขมนมหวาน เครื่องปรุงรส) และเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 0.17 (เครื่องดื่มรส ชอกโกแลตกาแฟสำเร็จรูปน้ำอัดลมน้ำผลไม้) สำหรับสินค้าที่ราคา ปรับตัวลดลงได้แก่ผลไม้สดร้อยละ 1.69 ได้แก่กล้วยน้ำว้าเงาะทุเรียนฝรั่ง ชมพูส้มโอลำไยมังคุดและลองกองเป็นช่วงฤดูกาลของผลไม้หลายชนิด ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดมากกว่ารวมทั้งอาหารสำเร็จรูปบางชนิด (บะหมี่กึ่งสำเร็จรูปอาหารว่าง)
- 3.2 ดัชนีหมวดอื่นๆไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มลดลงร้อยละ 0.25 เป็นอัตรา ที่ปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า (เดือนเมษายน 2553 สูงขึ้น ร้อยละ 0.48) สาเหตุสำคัญเป็นผลกระทบจากราคาขายปลีกน้ำมัน เชื้อเพลิงในประเทศโดยเฉลี่ยปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าลดลง ร้อยละ 2.44 เป็นผลจากภาวะราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับตัวลดลงวัสดุ ก่อสร้างร้อยละ 0.09 (ปูนซีเมนต์อิฐ) และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสะอาด ร้อยละ 0.33 (ผงซักฟอกก่อนดับกลิ่นน้ำยาปรับผ้านุ่มน้ำยารีดผ้า) สำหรับสินค้าที่มีราคาสูงขึ้นได้แก่ค่าเช่าบ้านร้อยละ 0.10 เจ้าของห้องพัก ปรับราคาเช่าสูงขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจที่เริ่มดีขึ้นและค่าบริการส่วน บุคคล (ค่าแต่งผมชายค่าตัดผมสตรีค่าแต่งผมสตรีค่าโกนผมค่าทำเล็บ)

4. ถ้าพิจารณาดัชนีเทียบกับเดือนพฤษภาคม 2552 สูงขึ้นร้อยละ 3.5 เป็นอัตราที่สูงขึ้น อย่างต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 8 สาเหตุสำคัญมาจากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและ เครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 4.6 ได้รับความกระทบมาจากดัชนีหมวดข้าวแป้งและผลิตภัณฑ์จาก แป้งร้อยละ 10.1 เนื้อสัตว์เปิดไก่และสัตว์น้ำร้อยละ 1.6 ไข่และผลิตภัณฑ์นมร้อยละ 1.7 ผักและผลไม้ร้อยละ 21.7 เครื่องประกอบอาหารร้อยละ 2.8 เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 1.4 และอาหารสำเร็จรูปร้อยละ 0.9 รวมทั้งผลกระทบจากดัชนีหมวดอื่นๆไม่ใช่

อาหารและเครื่องดื่มได้แก่หมวดพาหนะการขนส่งและการสื่อสารร้อยละ 4.6 (ยานพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิง) หมวดเคหสถานร้อยละ 1.7 (ค่าเช่าบ้านค่าน้ำประปา) หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคลร้อยละ 0.8 (ค่ายาและเวชภัณฑ์ค่าของใช้ส่วนบุคคล) หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้าร้อยละ 0.2 (ผ้าและเสื้อผ้า) และหมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ร้อยละ 8.2 (ผลิตภัณฑ์ยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์) อย่างไรก็ตามยังมีดัชนีหมวดอื่นๆไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มที่ปรับลดลงคือ หมวดการบันเทิงการอ่านการศึกษาและการศานาร้อยละ 0.1 (การบันเทิงการอ่านและการศึกษา)

5. ถ้าพิจารณาดัชนีเฉลี่ยเทียบกับช่วงระยะเดียวกัน (มกราคม - พฤษภาคม) ปี 2552 สูงขึ้น ร้อยละ 3.6 สาเหตุสำคัญมาจากการสูงขึ้นของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงร้อยละ 31.6 ค่าน้ำประปาร้อยละ 48.5 ค่ากระแสไฟฟ้าร้อยละ 2.3 ผลิตภัณฑ์ยาสูบร้อยละ 19.0 เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ร้อยละ 7.5 และค่าเช่าบ้านร้อยละ 0.1 ส่งผลให้ดัชนีหมวดอื่นๆไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 3.1 ในขณะที่ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 4.2 เป็นผลจากการสูงขึ้นของข้าวแป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้งร้อยละ 9.2 เนื้อสัตว์ปีกและสัตว์น้ำร้อยละ 3.5 ไข่และผลิตภัณฑ์นมร้อยละ 3.1 ผักและผลไม้ ร้อยละ 16.2 เครื่องประกอบอาหาร ร้อยละ 2.1 เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 1.4 และอาหารสำเร็จรูป ร้อยละ 0.8 เป็นสำคัญ

6. ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศ (คำนวณจากรายการสินค้าและบริการ 300 รายการ) คือดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศที่หักรายการสินค้ากลุ่มอาหารสดและกลุ่มพลังงานจำนวน 117 รายการคิดเป็นประมาณร้อยละ 24 ของสัดส่วนค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศเดือนพฤษภาคม 2553 เท่ากับ 103.51 เมื่อเทียบกับ

- 6.1 เดือนเมษายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.06
- 6.2 เดือนพฤษภาคม 2552 สูงขึ้นร้อยละ 1.2
- 6.3 เฉลี่ยช่วงระยะเดียวกัน (มกราคม - พฤษภาคม) ปี 2552 สูงขึ้นร้อยละ 0.6 ดัชนีราคา ผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศ เดือนพฤษภาคม 2553 เมื่อเทียบกับเดือนเมษายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.06 (เดือนเมษายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.28) โดยมีผลกระทบมาจากราคาสินค้าหลายชนิดปรับตัวทั้งสูงขึ้นและลดลงสินค้าที่มีราคาสูงขึ้น ได้แก่ค่าเช่าบ้านและค่าบริการส่วนบุคคลขณะที่สินค้าที่มีราคาลดลงคือวัสดุก่อสร้างและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทำความสะอาด

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ครั้งที่ 19 ณ วันที่ 28 มิถุนายน 2553 ประกอบด้วย สถานการณ์น้ำ และการดำเนินการตามแผนเตรียมรับสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอสรุปได้ดังนี้

1. สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำ

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั่วประเทศ (28 มิถุนายน 2553) มีปริมาณน้ำทั้งหมด 33,607 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 46 ของความจุอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั้งหมด (ปริมาณน้ำใช้การได้ 9,762 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 13 ของความจุอ่างฯ) น้อยกว่าปี 2552 (41,627 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 56) จำนวน 7,609 ล้านลูกบาศก์เมตรคิดเป็นร้อยละ **11 ของความจุอ่างฯ** สามารถรับน้ำได้อีก 39,948 ล้านลูกบาศก์เมตร

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ (28 มิถุนายน 2553) มีปริมาณน้ำทั้งหมด 32,015 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 46 ของความจุอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ทั้งหมด (ปริมาณน้ำใช้การได้ 8,488 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 12 ของความจุอ่างฯ) น้อยกว่าปี 2552 (39,280 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 56) จำนวน 7,265 ล้านลูกบาศก์เมตรคิดเป็นร้อยละ **19 ของความจุอ่างฯ** วันนี้มีปริมาณน้ำไหลลงอ่างฯ จำนวน 24.2 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำระบาย 68.0 ล้านลูกบาศก์เมตร สามารถรับน้ำได้อีก 37,580 ล้านลูกบาศก์เมตร

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล สิริกิติ์ และป่าสักชลสิทธิ์

หน่วย : ล้าน ลบ.ม.

อ่างเก็บน้ำ	ปริมาณน้ำในอ่างปี 52		ปริมาณน้ำในอ่างปี 53		ปริมาณน้ำใช้การได้		ปริมาณน้ำไหลลงอ่าง		ปริมาณน้ำระบาย		ปริมาณน้ำรับได้อีก
	ปริมาณน้ำ	%	ปริมาณน้ำ	%	ปริมาณน้ำ	%	วันนี้	เมื่อวาน	วันนี้	เมื่อวาน	
ภูมิพล	5,785	43	4,080	30	280	2	0.00	6.03	9.50	7.00	9,382
สิริกิติ์	4,208	44	3,251	34	401	5	4.90	6.06	8.30	10.81	6,259
ภูมิพล+สิริกิติ์	9,993	43	7,331	32	681	3	4.90	12.09	17.80	17.81	15,641
แควน้อยฯ	196	25	125	16	89	12	0.90	0.96	1.30	1.30	644
ป่าสักชลสิทธิ์	297	31	79	8	76	8	0.37	0.00	1.06	1.06	881

อ่างเก็บน้ำที่อยู่ในเกณฑ์น้ำน้อยกว่าร้อยละ 30 ของความจุอ่างฯ จำนวน 13 อ่าง ได้แก่ แม้งัด(25) แม่กวง(15) กิวคอบหมา(28) แควน้อย(16) ห้วยหลวง(22) น้ำอูน(26) อุบลรัตน์(25) ลำตะคอง(28) มูลบน(25) ป่าสักฯ(8) ทับเสลา(17) ขุนด่านฯ(10) และคลองสีียด(18)

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำภาคตะวันออก

- จังหวัดชลบุรี มีอ่างเก็บน้ำ 7 อ่าง รวมปริมาณน้ำ 74.0 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 41 ของความจุอ่างฯ (น้อยกว่าปี 2552 จำนวน 10.1 ล้านลูกบาศก์เมตรคิดเป็นร้อยละ 7) ปริมาณน้ำใช้การได้ 59 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 33 ของความจุอ่างฯ
- จังหวัดระยอง มีอ่างเก็บน้ำ 4 แห่ง รวมปริมาณน้ำ 326.5 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 62 ของความจุอ่างฯ (น้อยกว่าปี 2552 จำนวน 0.90 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 1) ปริมาณน้ำใช้การได้ 298 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 57 ของความจุอ่างฯ

2. สภาพน้ำท่า

- ภาคเหนือ แม่น้ำปิง ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย ยกเว้นบริเวณสถานี P.1 สะพานนวรัฐ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ แม่น้ำวัง แม่น้ำยม และแม่น้ำน่าน ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แม่น้ำมูล ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย
- ภาคกลาง แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำป่าสัก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย
- ภาคใต้ แม่น้ำท่าตะเภา แม่น้ำตาปี แม่น้ำโก-ลก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย

3. คุณภาพน้ำ

กรมชลประทาน ติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำแม่กลอง ดังนี้

แม่น้ำ	จุดเฝ้าระวัง	ข้อมูลวันที่	ค่าDO (mg/l)	ค่า Sal (g/l)		เกณฑ์
				ค่าสูงสุด	เวลา	
เจ้าพระยา	ท่าหน้าจังหวัดนนทบุรี	28 มิ.ย. 53	-	0.27	10.00 น.	ปกติ
เจ้าพระยา	ปากเกร็ด* จังหวัดนนทบุรี	28 มิ.ย. 53	-	0.26	10.00 น.	ปกติ
	ปากคลองสำแล *	28	-	0.14	01.0	ปกติ

	จังหวัดปทุมธานี	มิ.ย. 53			0 น.	
ท่าจีน	ที่ว่าการอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	5 มิ.ย. 53	1.60	0.16	08.0 0 น.	ค่า DO ต่ำกว่า เกณฑ์
แม่กลอง	ปากคลองดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี	16 มิ.ย. 53	4.17	0.10	01.1 0 น.	ปกติ

หมายเหตุ

* หมายถึง สถานีวัดค่าอัตโนมัติ

ค่า Do หมายถึง ค่าออกซิเจนละลายในน้ำ ไม่ต่ำกว่า 2 มิลลิกรัม/ลิตร

ค่า Sal หมายถึง ค่าความเค็มของน้ำ สำหรับการเกษตรไม่เกิน 2 กรัม/ลิตร

การดำเนินการแก้ไขปัญหาภัยแล้งต่อเนื่อง ตามแผนเตรียมสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตร

- 1. แจกเตือนและประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรเลื่อนการทำนาปีในเขตโครงการชลประทานทุกโครงการที่รับน้ำจากเขื่อนภูมิพลและเขื่อนสิริกิติ์ จากปกติเดือนพฤษภาคมเป็นประมาณกลางเดือนกรกฎาคม 2553
- 2. สำนักฝนหลวงและการบินเกษตรได้ปรับแผนปฏิบัติการการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการฝนหลวง ปัจจุบันมีศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวง จำนวน 5 ศูนย์ ประกอบด้วย หน่วยปฏิบัติการ จำนวน 9 หน่วย และฐานเติมสารฝนหลวง จำนวน 5 ฐาน โดยเน้นปฏิบัติการให้พื้นที่ลุ่มรับน้ำต่างๆ ดังนี้
 - 2.1 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคเหนือ หน่วยฯ จังหวัด เชียงใหม่ หน่วยฯ จังหวัดตาก หน่วยฯ จังหวัดแพร่ ฐานเติมสารฯ จังหวัดพิษณุโลก
 - 2.2 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคกลาง หน่วยฯ จังหวัดลพบุรี หน่วยฯ จังหวัดกาญจนบุรี ฐานเติมสารฯ จังหวัดนครสวรรค์
 - 2.3 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หน่วยฯ จังหวัดขอนแก่น หน่วยฯ จังหวัดนครราชสีมา ฐานเติมสารฯ จังหวัดบุรีรัมย์
 - 2.4 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคตะวันออก หน่วยฯ จังหวัด สระแก้ว ฐานเติมสารฯ จังหวัดระยอง
 - 2.5 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคใต้ หน่วยฯ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ฐานเติมสารฯ จังหวัดราชบุรี
 - ผลการปฏิบัติการฝนหลวงประจำสัปดาห์ ช่วงวันที่ 18-24 มิถุนายน 2553 ขึ้นปฏิบัติการ จำนวน 275 เที่ยวบิน มีจังหวัดที่มีรายงานฝน ตก 51 จังหวัด วัดปริมาณน้ำฝนสูงสุดได้ 70.0 มิลลิเมตร ที่อำเภอ

เมือง จังหวัดเชียงราย มีปริมาณน้ำไหลลงอ่างฯ รวม 143.71 ล้าน ลบ.ม. (จำนวน 21 อ่างฯ)

- ผลการปฏิบัติการฝนหลวงสะสม ช่วงวันที่ 25 มกราคม - 24 มิถุนายน 2553 ขึ้นปฏิบัติการรวม 118 วัน จำนวน 3,333 เที่ยวบิน มีรายงานฝนตกในปฏิบัติการ รวม 107 วัน จำนวน 660 สถานี วัดปริมาณน้ำฝนรายวันสูงสุดได้ 250.0 มิลลิเมตร จังหวัดที่มีรายงานฝนตกรวม 63 จังหวัด จากจำนวนจังหวัดที่อยู่ในเป้าหมายทั้งหมด 70 จังหวัด
- 3. การประเมินความเสียหายเบื้องต้น
 - ด้านพืช ณ วันที่ 28 มิถุนายน 2553
 - ช่วงภัยวันที่ 1 ก.พ. ถึง ปัจจุบัน พื้นที่การเกษตรประสบภัยทั้งสิ้น 46 จังหวัด ดังนี้
 - ภาคเหนือ 13 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ตาก น่าน แพร่ พะเยา พิจิตร พิษณุโลก ลำปาง สุโขทัย อุตรดิตถ์ อุทัยธานี
 - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 17 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา บุรีรัมย์ มุกดาหาร ยโสธร ศรีสะเกษ หนองคาย หนองบัวลำภู ร้อยเอ็ด เลย สกลนคร อุบลราชธานี อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์
 - ภาคกลาง 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสระบุรี ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา
 - ภาคตะวันออก 1 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี
 - ภาคตะวันตก 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์
 - ภาคใต้ 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ระนอง นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง สตูล สุราษฎร์ธานี
 - **สำรวจแล้วปรากฏว่า ไม่เสียหาย 2 จังหวัด เสียหาย 42 จังหวัด เป็นพื้นที่การเกษตรทั้งสิ้น 1,012,361 ไร่ แบ่งเป็น ข้าว 89,248 ไร่ พืชไร่ 756,303 ไร่ พืชสวนและอื่นๆ 166,810 ไร่ คิดเป็นวงเงินช่วยเหลือ 823.53 ล้านบาท**
 - การดำเนินการ
 - ช่วยเหลือแล้วด้วยงบจังหวัด วงเงิน 77.89 ล้านบาท
 - อยู่ระหว่างให้ความช่วยเหลือ วงเงิน 745.64 ล้านบาท แบ่งเป็น
 - อยู่ระหว่างของบกลาง วงเงิน 67.34 ล้านบาท
 - อยู่ระหว่างรอประชุม ก.ช.ภ.จ.และรอเอกสารของบกลางของจังหวัด วงเงิน 678.30 ล้านบาท

- อยู่ระหว่างสำรวจความเสียหาย 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตากและจันทบุรี พื้นที่คาดว่าจะเสียหาย 14,189 ไร่
- ด้านปศุสัตว์ ณ วันที่ 28 มิถุนายน 2553
 - พื้นที่ประสบภัย 12 จังหวัด แบ่งเป็น ภาคเหนือ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร แม่ฮ่องสอน ลำปาง น่าน สุโขทัย อุทัยธานี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด มุกดาหาร ภาคตะวันออก 1 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตราด ภาค ตะวันตก 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ราชบุรี ภาคใต้ 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร และตรัง
 - เกษตรกร 1,346 ราย สัตว์ที่ได้รับผลกระทบ 14,370 ตัว แบ่งเป็น โค 13,041 ตัว กระบือ 366 ตัว แพะ 963 ตัว เปงญา 573 ไร่ ให้การช่วยเหลือโดยสนับสนุนหญ้าอาหารสัตว์ แล้ว 185.22 ตัน
 - จากการสำรวจมีความเสียหายที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีโคตาย 31 ตัว เกษตรกร 21 ราย ช่วยเหลือด้วยเงินอุดหนุนของราชการ ของจังหวัดแล้วจำนวน 230,000 บาท

35. เรื่อง โครงการ "ยุทธศาสตร์ 5-5-5 ลืมอดอาหาร ห้ำจังหวัดห้ำรัฐและห้ำสาขาเศรษฐกิจ" ของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอลงกรณ์ พลบุตร)

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลโครงการ "ยุทธศาสตร์ 5-5-5 ลืมอดอาหาร ห้ำจังหวัดห้ำรัฐ และห้ำสาขาเศรษฐกิจ" ของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอลงกรณ์ พลบุตร) ของกระทรวงพาณิชย์ ดังนี้

1. โครงการ "ยุทธศาสตร์ 5-5-5 ลืมอดอาหาร ห้ำจังหวัดห้ำรัฐและห้ำสาขาเศรษฐกิจ"

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย เป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีความสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน โดยเฉพาะทางด้านการค้า โดยมูลค่าการค้ารวมของประเทศทั้งสองในปี พ.ศ.2552 มีมูลค่าการค้ารวม 556,179 ล้านบาท เป็นการส่งออกสินค้าไทยมูลค่า 260,864 ล้านบาท และเป็นการนำเข้าสินค้าจากมาเลเซียมูลค่า 295,315 ล้านบาท หรือขาดดุลทางการค้า 34,452 ล้านบาท โดยการค้ำระหว่างประเทศของประเทศไทยและมาเลเซียที่ดำเนินอยู่ กวาร์ร้อยละ 65 ของมูลค่าการค้ารวมเป็นการค้าชายแดน จากความร่วมมือของอาเซียนที่ มุ่งลดอุปสรรคการค้าโดยการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนซึ่งนับแต่ปี พ.ศ.2553 อัตรา

ภาษีส่วนใหญ่ของประเทศสมาชิกจะลดเหลือร้อยละ 0-5 อันจะส่งผลให้การค้าของประเทศในอาเซียนขยายตัวเพิ่มขึ้นอันรวมถึงการค้าระหว่างไทยและมาเลเซีย

จากการเดินทางไปราชการประเทศมาเลเซียตามโครงการโลจิสติกส์สัญจรครั้งที่ 4 เยือนมาเลเซียของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์(นายอลงกรณ์ พลบุตร) ในระหว่างวันที่ 16-18 ธันวาคม 2552 ซึ่งได้รับข้อสรุปความเห็นพ้องร่วมกันจากการหารือข้อราชการกับผู้บริหารภาคราชการ ภาคเอกชน หอการค้าและสมาคมการค้าของรัฐ ปะลิส เคดาห์ เปร์ค และกลันตันว่า ประเทศไทยและมาเลเซียสามารถที่จะพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อสร้างความกินดีอยู่ดีแก่ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ชายแดนของตนได้ ผ่านทางการสร้างความสัมพันธ์ความร่วมมือ เครือข่ายทั้งในรูปแบบความสัมพันธ์ในภาครัฐ เอกชนและประชาชน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ประกาศยุทธศาสตร์ 5-5-5 สำหรับความร่วมมือในสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ การค้าชายแดน การลงทุน การท่องเที่ยว โลจิสติกส์ และอุตสาหกรรมฮาลาลระหว่าง 5 รัฐตอนเหนือของมาเลเซีย ได้แก่ รัฐเคดาห์, รัฐปะลิส, รัฐเปเร, รัฐกลันตัน และรัฐปีนัง กับ 5 จังหวัดภาคใต้ของไทย ได้แก่ นราธิวาส, บัตตานี, ยะลา, สตูล และสงขลา

1.2 วัตถุประสงค์

- เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ จังหวัดบัตตานี ยะลา นราธิวาส สงขลาและสตูล ให้มีการพัฒนาและขยายตัวขึ้นโดยเฉพาะในสาขาการค้าชายแดน การลงทุน การท่องเที่ยวโลจิสติกส์ และอุตสาหกรรมฮาลาล อันจะส่งผลต่อรายได้และความกินดีอยู่ดีของประชาชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ อันเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่
- เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศมาเลเซียซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านทั้งในระดับภาครัฐ เอกชนและประชาชน
- เพื่อสร้างกลไกใช้ประโยชน์ในความสัมพันธ์ให้เอื้ออำนวยต่อการค้า การลงทุน ให้ใช้และได้รับประโยชน์จากกรอบความร่วมมือเขตการค้าเสรีอาเซียน

1.3 เป้าหมายกิจกรรม/ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ให้ประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้มีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- พัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยเฉพาะด้านการค้าชายแดน การลงทุนการท่องเที่ยว การศึกษาและอุตสาหกรรมฮาลาล ให้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น และสร้างงานสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่
- ให้มีความร่วมมือ สร้างเครือข่ายระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาชนทั้งสองประเทศ

1.4 วิธีดำเนินงาน

เพื่อให้การดำเนินงานโครงการประสบผลสำเร็จก่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ของประชาชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงมีการดำเนินงาน ดังนี้

- การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ ผู้แทนจากสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ผู้แทนจากหอการค้าจังหวัด ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมจังหวัดและผู้ประกอบการ โดยได้ดำเนินการไปแล้วเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553 ณ จังหวัดนราธิวาส เพื่อเตรียมความพร้อมและสรุปรวบรวมประเด็นที่สำคัญ และเสนอโครงการความร่วมมือต่างๆ เพื่อนำไปหารือกับประเทศมาเลเซีย โดยรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ เดินทางไปเป็นประธานในการประชุมครั้งนี้ด้วย
- จัดคณะผู้แทนภาครัฐและเอกชนจังหวัดชายแดนภาคใต้เดินทางไปเยือน 5 รัฐเหนือของมาเลเซียในวันที่ 10-12 มิถุนายน พ.ศ.2553 เพื่อนำภาครัฐและเอกชน 5 จังหวัดใต้ไปพบหารือถึงโครงการความร่วมมือต่างๆที่จะเกิดขึ้น และเตรียมการจัดประชุม "Business Forum"
- จัดประชุม Lima Dasar Summit / Business Forum เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในด้านการค้า การลงทุน อุตสาหกรรมฮาลาล อุตสาหกรรมโลจิสติกส์ และการท่องเที่ยว โดยมีนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยและมาเลเซียเป็นประธานเปิดการประชุม Lima Dasar Summit ซึ่งจะมีผู้ว่าราชการจังหวัดภาคใต้ทั้ง 5 จังหวัดและมุขมนตรีรัฐเหนือของ มาเลเซีย 5 รัฐมาร่วมประชุม สำหรับ Business Forum เป็นการประชุมและการเจรจาการค้าการลงทุนระหว่างภาคเอกชนโดยมีผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย ผู้แทนภาครัฐและเอกชนจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนจังหวัดละ 100 คน รวม 500 คน และจากมาเลเซียรัฐละ 100 คน รวม 500 คน รวมทั้งสิ้น 1,000 คน โดยกำหนดจัดการประชุมดังกล่าวในช่วงเดือนปลายเดือนกันยายน หรือต้นเดือนตุลาคม พ.ศ.2553 ที่จังหวัดสงขลา

1.5 ระยะเวลาดำเนินการ

กรอบระยะเวลาในการดำเนินงาน

- การประชุมระดมสองฝ่ายไทย เดือนกุมภาพันธ์ 2553
- การประชุมหารือกับฝ่ายมาเลเซีย เดือนมิถุนายน 2553
- การจัด Lima Dasar Summit / Business Forum เดือนปลายเดือนกันยายน หรือต้นเดือนตุลาคม พ.ศ.2553 ทั้งนี้ การดำเนินการต้องเกิดผลอย่างเด่นชัดภายใน 5 ปี

1.6 สถานที่ดำเนินการ

- การจัดประชุมผู้แทนภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ณ จังหวัดนราธิวาส
- การจัดคณะผู้แทนจังหวัดชายแดนภาคใต้ เดินทางไปพบปะหารือผู้แทนภาครัฐและเอกชน มาเลเซีย ณ รัฐปะลิส เคดาห์ เบิร์ค ปีนังและกลันตัน
- การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในด้านการค้า การลงทุน อุตสาหกรรมฮาลาล โลจิสติกส์ และ การท่องเที่ยวจะดำเนินการที่จังหวัดสงขลา

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ให้ประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้มีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- พัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยเฉพาะด้านการค้าชายแดน การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษาและอุตสาหกรรมฮาลาล ให้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น อันจะเป็นการสร้างงานสร้างรายได้แก่ประชาชนในพื้นที่
- ให้มีความร่วมมือ สร้างเครือข่ายระหว่างภาครัฐเอกชนและประชาชนทั้งสองประเทศ

1.8 ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- มูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยและมาเลเซียในระยะ 5 ปี จากปี พ.ศ. 2553-2557 เพิ่มขึ้นร้อยละ 10

36. เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 28 มิถุนายน 2553)

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสรุปสถานการณ์ภัยแล้ง และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 28 มิถุนายน 2553) ของกระทรวงมหาดไทย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้ติดตามสถานการณ์ภัยแล้งที่เกิดขึ้น และการให้ความช่วยเหลือ ดังนี้

1. สรุปสถานการณ์ภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 22-28 มิถุนายน 2553)

1.1 พื้นที่ประสบภัย 27 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ตาก น่าน ลำปาง ลำพูน พิจิตร พิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์ อุทัยธานี กาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครราชสีมา บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู อุบลราชธานี ชัยนาท ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี และจังหวัดลพบุรีรวม **204 อำเภอ 1,481 ตำบล 13,212 หมู่บ้าน** แยกเป็น

ข้อมูลหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วงปี 2553 (ข้อมูล ณ วันที่ 22-28 มิถุนายน 2553)

ที่	พื้นที่ประสบภัย					ราษฎรประสบภัย	
	ภาค	จังหวัดอำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	รายชื่อจังหวัด	คน	ครัวเรือน
1	เหนือ	12	76	482	4,183	891,397	277,720
2	ตะวันออกเฉียงเหนือ	11	114	895	8,120	3,070,921	771,768
3	กลาง	4	14	104	909	340,849	61,663
รวมทั้งประเทศ		27	204	1,481	13,212	4,303,167	1,111,151

ตารางเปรียบเทียบข้อมูลหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้งในรอบ 4 สัปดาห์ที่ผ่านมา

ที่	ภาค	จำนวนหมู่บ้านทั้งหมด	1-7 มิ.ย. 2553		8-14 มิ.ย. 2553		15-21 มิ.ย. 2553		22-28 มิ.ย. 2553	
			หมู่บ้าน	+/-	หมู่บ้าน	+/-	หมู่บ้าน	+/-	หมู่บ้าน	+/-
1	เหนือ	16,590	2,139	-732	1,452	-687	3,650	+2,198	4,183	+533
2	ตะวันออกเฉียงเหนือ	33,099	4,592	-4,463	4,116	-476	4,638	+522	8,120	+3,482
3	กลาง	11,736	0	0	0	0	397	+397	909	+512
	รวม	74,94	6,731	-	5,568	-	8,685	+3,11	13,21	+4,52

	4	5,195	1,163	7	2	7
--	----------	--------------	--------------	----------	----------	----------

เปรียบเทียบกับสถานการณ์ภัยแล้ง ระหว่างวันที่ 15 มิถุนายน 2553-21 มิถุนายน 2553 ซึ่งมีพื้นที่ประสบภัยแล้ง รวม 18 จังหวัด 128 อำเภอ 928 ตำบล 8,685 หมู่บ้าน แต่เนื่องจากปริมาณฝนที่ตกยังไม่ทั่วทุกพื้นที่ ส่งผลให้จำนวนหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้ง และฝนทิ้งช่วงในพื้นที่ต่างๆ เพิ่มขึ้น จำนวน 4,527 หมู่บ้าน

หมายเหตุ

สถานการณ์ภัยแล้งปี 2553 ช่วงระยะเวลาที่มีสถานการณ์ภัยแล้งสูงสุดอยู่ในห้วงระหว่างวันที่ 12-19 เมษายน 2553 มีพื้นที่ประสบภัยแล้ง จำนวน 60 จังหวัด 463 อำเภอ 3,005 ตำบล 24,248 หมู่บ้าน

1.2 ความเสียหาย

พื้นที่การเกษตรคาดว่าจะเสียหาย รวม 2,198,096 ไร่ แยกเป็น พืชไร่ 1,548,051 ไร่ นาข้าว 201,531 ไร่ พืชสวนและอื่นๆ 448,514 ไร่ โดยมีพื้นที่เกษตรกรเสียหายแล้ว จำนวน 1,012,381 ไร่ ในพื้นที่ 42 จังหวัด ได้แก่ ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ตาก น่าน พะเยาแพร่ ลำปาง สุโขทัย อุตรดิตถ์ พิจิตร พิษณุโลก อุทัยธานี กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา มุกดาหาร ยโสธร ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด เลย สกลนคร หนองคาย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรธานี อุบลราชธานี ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา กาญจนบุรี สุพรรณบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี กระบี่ นครศรีธรรมราช ระนอง พัทลุง สตูล สุราษฎร์ธานี และจังหวัดตรัง

1.3 การให้ความช่วยเหลือ

- 1) ไร่รถบรรทุกน้ำ 602 คัน แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภคแล้ว จำนวน 256,690,314 ลิตร
- 2) ซ่อมสร้างทำนบ/ฝายชั่วคราวปิดกั้นลำน้ำ 1,478 แห่ง
- 3) ขุดลอกแหล่งน้ำ 765 แห่ง
- 4) งบประมาณดำเนินการใช้จ่ายไปแล้ว 672,802,168 บาท แยกเป็น
 - งบอุดหนุนราชการของจังหวัด (งบ 50 ล้านบาท) 434,457,748 บาท
 - งบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 230,752,859 บาท (ข้อมูลกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)
 - งบอื่น ๆ 7,591,561 บาท
- 5) กรมชลประทาน ได้จัดส่งเครื่องสูบน้ำ 238 เครื่อง ไปให้ความช่วยเหลือในพื้นที่ 30 จังหวัด โดยแยกเป็นรายภาค ดังนี้ ภาคเหนือ 20 เครื่อง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 32 เครื่อง ภาคกลาง 83 เครื่อง ภาค

- ตะวันออก 25 เครื่อง และภาคใต้ 78 เครื่อง และรถบรรทุกน้ำ 33 คัน
3,628 เทียว รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 21,768,000 ลิตร
- 6) ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองทัพบก ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย จำนวน 3,292 เทียว รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 21,363,000 ลิตร
 - 7) ศูนย์บรรเทาสาธารณภัย หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย จำนวน 4,452 เทียว รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 30,399,000 ลิตร
 - 8) กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย จำนวน 836 เทียว รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 5,154,096 ลิตร
 - 9) การประปาส่วนภูมิภาค ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย โดยไม่คิดมูลค่าเป็นจำนวน 491,004,000 ล้านลิตร และคิดเป็นยอดเงินรวม จำนวน 7,856,064 บาท
 - 10) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้จัดรถบรรทุกน้ำ 30 คัน เพื่อแจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 40.79 ล้านลิตร
 - 11) กรมทรัพยากรน้ำ ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 1,346,000 ลิตร
 - 12) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล แจกน้ำจากจุดจ่ายน้ำถาวร 100 แห่ง ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 90.40 ล้านลิตร
 - 13) กรมอุทยาน สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 236,000 ลิตร
 - 14) สำนักฝนหลวงและการบิณฑบาต ปฏิบัติการ 113 วัน จำนวน 3,129 เทียว ในพื้นที่ 63 จังหวัด

อนึ่ง เมื่อในวันที่ **24 มิถุนายน 2553** เวลาประมาณ 11.08 น. ได้เกิดแผ่นดินไหวในทะเล ขนาด 5.3 ริกเตอร์ บริเวณหมู่เกาะนิโคบาร์ ประเทศอินเดีย ห่างจากชายฝั่งทะเลจังหวัดภูเก็ตประมาณ 705 กิโลเมตร หรือละติจูด 7.56 องศาเหนือ ลองจิจูด 91.84 องศาตะวันออก ไม่มีผลกระทบ ต่อประเทศไทย และเมื่อวันที่ **25 มิถุนายน 2553** เวลาประมาณ 01.07 น. ได้เกิดแผ่นดินไหวในทะเลขนาด 5 ริกเตอร์ บริเวณหมู่เกาะนิโคบาร์ ห่างจากชายฝั่งทะเลจังหวัดภูเก็ต ประมาณ 700 กิโลเมตร ไม่มีผลกระทบ ต่อประเทศไทยเช่นกัน

2. สิ่งของพระราชทานช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ว

สำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์ สภากาชาดไทย ได้นำหน่วยรถผลิตน้ำดื่มไปบรรเทาทุกข์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้วในพื้นที่อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม และอำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี รวมจ่ายน้ำให้กับประชาชนทั้งสิ้น จำนวน 2,910,500 ลิตร

3. สิ่งของพระราชทานช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย

เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2553 พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ (นายกิตติติมศักดิ์ตลอดชีพ) และพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ประธานมูลนิธิอาสาเพื่อนพึ่ง (ภาฯ) ยามยาก สภากาชาดไทย ทรงโปรดให้ ศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์พิชิต สุวรรณประการ รองประธานมูลนิธิอาสาเพื่อนพึ่ง (ภาฯ) ยามยาก สภากาชาดไทย เป็นผู้แทนพระองค์ มอบของขวัญพระราชทาน พร้อมตรวจเยี่ยมราษฎร และพระภิกษุสงฆ์ ที่ประสบอุทกภัย อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง จำนวน 726 ถุง และจำนวน 5 ถุง

4. การเตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาดภัย และดินถล่ม ปี 2553

4.1 กรมอุตุนิยมวิทยา ได้คาดหมายลักษณะอากาศในช่วงฤดูฝนของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ.2553 ว่า จะเข้าสู่ฤดูฝนประมาณสัปดาห์ที่ 2 ของเดือนพฤษภาคม โดยมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จะพัดนำความชื้นเข้าปกคลุมประเทศไทย กับมีร่องความกดอากาศต่ำพาดผ่านภาคกลาง และภาคตะวันออก และจะเลื่อนขึ้นไปพาดผ่านภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงต้นเดือนมิถุนายน ทำให้ประเทศไทย มีฝนเกือบทั่วไปและตกติดต่อกันหลายพื้นที่กับมีฝนหนักบางพื้นที่ จากนั้นประมาณครึ่งหลังของเดือนกรกฎาคมถึงกันยายนร่องความกดอากาศต่ำจะเลื่อนกลับลงมาพาดผ่านประเทศไทยตอนบนอีกครั้งหนึ่ง ทำให้มีฝนตกชุกเกือบทั่วไปโดยเฉพาะเดือนสิงหาคม และกันยายน จะมีฝนหนักถึงหนักมากและอาจเกิดน้ำท่วมฉับพลันในบางพื้นที่ ส่วนเดือนตุลาคมบริเวณประเทศไทยตอนบนฝน จะลดลงทั่วไป เนื่องจากร่องความกดอากาศต่ำจะเลื่อนลงไปพาดผ่านภาคใต้ และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จะเริ่มเปลี่ยนเป็นมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุม ทำให้ภาคใต้มีฝนเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะทางฝั่งตะวันออก สำหรับปีนี้ประเทศไทยตอนบนจะสิ้นสุดฤดูฝนประมาณกลางเดือนตุลาคม ส่วนภาคใต้ยังคงมีฝนต่อเนื่องไปจนถึงเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม คาดว่าจะมีพายุหมุนเขตร้อนเคลื่อนเข้าสู่ประเทศไทย 1-2 ลูก โดยก่อตัวในมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือด้านทางตะวันออกของประเทศฟิลิปปินส์ หรือทะเลจีนใต้ และเคลื่อนตัวมาทางทิศตะวันตกขึ้นฝั่งประเทศเวียดนามเข้าสู่ประเทศไทยตอนบน หรือเคลื่อนตัวผ่านอ่าวไทยเข้าสู่ภาคใต้ของประเทศไทย

4.2 กระทรวงมหาดไทย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้เตรียมความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาดภัยและดินถล่ม ที่อาจจะเกิดขึ้นในช่วงฤดูฝน ปี 2553 ตลอดจนการช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ประสบภัย การฟื้นฟูบูรณะสิ่งสาธารณประโยชน์ ที่ชำรุดเสียหายให้กลับคืนสู่สภาพเดิม รวมทั้งการประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้ดำเนินการแล้ว ดังนี้

1. จัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาตภัยและดินถล่ม ปี 2553 ขึ้น ณ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบประจำศูนย์ฯ เพื่อปฏิบัติงานเตรียมความพร้อมและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

2. ให้จังหวัด ทุกจังหวัด จัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาตภัย และดินถล่มระดับจังหวัด พร้อมทั้งให้อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจฯ ระดับอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้น เช่นเดียวกัน พร้อมทั้งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบประจำศูนย์ฯ โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

2.1 ด้านการเตรียมการ (ก่อนเกิดภัย)

- (1) **ตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยจากอุทกภัย วาตภัยและดินถล่ม** รวมทั้งข้อมูลพื้นที่ปลอดภัยเพื่อรองรับการอพยพให้เป็นปัจจุบัน
- (2) **จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาตภัย และดินถล่ม ระดับจังหวัด** โดยกำหนดระบบบัญชาการเหตุการณ์ วิธีการปฏิบัติ ขั้นตอนการปฏิบัติ บุคลากรและหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในแต่ละขั้นตอน สำหรับพื้นที่เสี่ยงภัยให้จัดวางระบบการเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัย รวมทั้งแผนการอพยพ ที่ระบุถึงขั้นตอนการอพยพเส้นทางการอพยพ และพื้นที่ปลอดภัยรองรับการอพยพ ไว้ในแผนอย่างเป็นระบบ ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้ทันทีที่เกิดภัย
- (3) **จัดเตรียมกำลังคน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือสื่อสารและโทรคมนาคมทั้งชายหลักและชายสำรอง ยานพาหนะ เรือท้องแบน เครื่องสูบน้ำ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** ไว้ให้พร้อมใช้การได้ทันที
- (4) **จัดเจ้าหน้าที่เฝ้าระวัง ติดตามสภาพอากาศจากกรมอุตุนิยมวิทยา และคำเตือน จากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อย่างใกล้ชิด ตลอด 24 ชั่วโมง** พร้อมทั้งตรวจสอบข้อมูลปริมาณน้ำฝนระดับน้ำในแม่น้ำ (สูงกว่า/ต่ำกว่าตลิ่ง) ระดับน้ำทะเลหนุน (สำหรับจังหวัดที่อยู่ใกล้ทะเล) รวมทั้งบริเวณพื้นที่ลุ่มที่มักเกิดน้ำท่วมขังในพื้นที่อย่างใกล้ชิด โดยให้ติดตามสถานการณ์ข้อมูลการพยากรณ์อากาศ แผนที่อากาศ ภาพถ่ายดาวเทียม เรดาร์กลุ่มฝน ปริมาณน้ำในลุ่มน้ำสายหลัก ฯลฯ จากข้อมูลในเว็บไซต์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กรมอุตุนิยมวิทยา กรมชลประทาน ฯลฯ) รวมทั้งประสานกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์และคาดการณ์แนวโน้มสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบ
- (5) **จัดให้มีระบบการแจ้งเตือนภัยล่วงหน้า** ผ่านขยายการสื่อสารของทางราชการ สื่อมวลชน วิทยุชุมชนในท้องถิ่น หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนติดตามข่าวสารจากกรมอุตุนิยมวิทยา หรือหน่วยงานอื่น อย่างใกล้ชิด และใช้ประโยชน์จาก

อาสาสมัคร "มิสเตอร์เตือนภัย" ที่ผ่านการฝึกอบรมแล้ว เพื่อเตรียมพร้อม เฝ้าระวัง ติดตามรับสถานการณ์อุทกภัย วาตภัย และดินถล่ม ให้สามารถ ดำเนินการอพยพประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยได้อย่างทันท่วงทีเมื่อเกิด สถานการณ์ขึ้น

- (6) **ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุการณ์** สারণอาหาร น้ำดื่ม ยารักษาโรคและอุปกรณ์ฉุกเฉิน สร้าง พนังกั้นน้ำหรือแนวป้องกันดินถล่ม พร้อมทั้งติดตามสถานการณ์อย่าง ใกล้ชิด เช่น สังเกตลม ฟ้า อากาศ การเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมของสัตว์ ตลอดจนเชื่อฟังคำเตือนและพร้อม ปฏิบัติตามคำแนะนำของทางราชการ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน **ตระหนักถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วมขังในบริเวณชุมชน** เช่น อันตรายจากกระแสไฟฟ้าดูด รั่วหรือลัดวงจร รวมทั้ง ระมัดระวังป้องกันมิให้เด็กพลัดตกน้ำ หรือ ลงเล่นน้ำในช่วงที่มีสถานการณ์ อุทกภัยเกิดขึ้น
- (7) **แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความสำคัญในการจัดหาพื้นที่รองรับน้ำ (แก้มลิง)** พร้อมทั้งจัดงบประมาณเพื่อดำเนินการล้างท่อ ระบายน้ำในเขตชุมชน ขุดลอก คู คลอง แหล่งน้ำสาธารณะ รวมทั้งกำจัด วัชพืชสิ่งกีดขวางทางน้ำ เพื่อให้สามารถระบายน้ำออกจากพื้นที่ที่เกิด อุทกภัยได้อย่างรวดเร็วและสามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง
- (8) **ติดตั้งเครื่องแจ้งเตือนภัยและเครื่องวัดปริมาณน้ำฝน ณ ตำบล หรือหมู่บ้านเสี่ยงภัย พร้อมทั้งจัดผู้ดูแลและบันทึกข้อมูล** (อาสาสมัคร "มิสเตอร์เตือนภัย") เป็นประจำและต่อเนื่องตลอดจนเฝ้าระวังติดตาม สถานการณ์ โดยให้แจ้งเตือนภัยให้ราษฎรหมู่บ้านทราบทันที เมื่อมี แนวโน้มว่าอาจเกิดสถานการณ์อุทกภัย น้ำป่าไหลหลากหรือดินถล่ม เกิดขึ้น
- (9) **จัดให้มีการฝึกซ้อมแผนปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยฯ ที่ได้จัดทำขึ้น** ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน และ อาสาสมัครในพื้นที่ ทั้งนี้งบประมาณในการฝึกซ้อมให้พิจารณาขอรับการ สนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เข้าร่วมทำการ ฝึกซ้อมฯ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

2.2 ด้านการปฏิบัติเมื่อเกิดภัย (ขณะเกิดภัย)

- (1) ในขณะที่สถานการณ์อุทกภัย น้ำป่าไหลหลากกัดเซาะคอสะพานขาด น้ำท่วม ศิวจรรยาในระดับสูงที่ไม่สามารถมองเห็นพื้นผิวจรรยาได้ ให้ผู้ว่า ราชการจังหวัดสั่งการกำชับแขวงทาง ทางหลวงชนบทและองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ติดป้ายเตือน/วางแผงปิดกั้นช่องทางจราจร เพื่อให้ประชาชนผู้ใช้เส้นทางถนนสายดังกล่าวได้ทราบ พร้อมกับจัด เจ้าหน้าที่ตำรวจหรืออาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ให้ความ ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกการจราจรในจุดอันตรายดังกล่าว

- (2) กรณีมีผู้สูญหายจากอุทกภัยที่เกิดขึ้น ให้จัดชุดเคลื่อนที่เร็ว โดยสนธิกำลังจากทุกภาคส่วนทั้งหน่วยทหาร ตำรวจ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขตพื้นที่ อาสาสมัครฯ เข้าไปกู้ภัย ค้นหา ผู้สูญหายและผู้ติดค้างในพื้นที่ประสบภัย เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยด่วน
- (3) ขณะที่เกิดภัย ให้จังหวัด อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกับมูลนิธิ ภาคเอกชน จัดอาหาร (ปรุงสำเร็จพร้อมบริโภค) น้ำดื่ม เครื่องยังชีพที่จำเป็น ให้แก่ราษฎรในพื้นที่ประสบภัยให้ทั่วถึงและเพียงพอ รวมทั้งจัดหาที่พักอาศัยชั่วคราวให้แก่ราษฎรที่บ้านเรือนเสียหาย และช่วยเหลือดูแลผู้ประสบภัย ทั้งด้านอาหาร น้ำดื่ม เครื่องนอน เครื่องนุ่งห่ม เวชภัณฑ์ และยารักษาโรค โดยใช้จ่ายจากเงินอุดหนุนของราชการของจังหวัด (งบ 50 ล้านบาท) หรือจากงบฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ให้ถือเป็นนโยบายสำคัญเร่งด่วน ที่จะต้องดูแลช่วยเหลือพี่น้องประชาชนผู้ประสบภัยเป็นลำดับแรก
- (4) ภายหลังจากน้ำลด ให้จังหวัดแจ้งแขวงทาง ทางหลวงชนบทจังหวัด หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดเครื่องจักรกลเข้าซ่อมแซมเส้นทางคมนาคม คอสะพานถูกน้ำกัดเซาะ ให้สามารถใช้สัญจรไปมาได้เป็นการชั่วคราวโดยเร็วที่สุด หากความเสียหายมีมาก ให้ขอรับการสนับสนุนจากหน่วยบัญชาการทหารพัฒนาในพื้นที่หรือพื้นที่ใกล้เคียง หรือศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เข้าไปสนับสนุนช่วยเหลือ
- (5) พื้นที่วิกฤติที่ไม่สามารถเดินทางเข้าไปในพื้นที่ประสบภัยทางรถยนต์ ได้ให้ประสานขอรับการสนับสนุนเฮลิคอปเตอร์จากหน่วยทหารหรือตำรวจในพื้นที่หรือพื้นที่ใกล้เคียง สำหรับเดินทางเข้าไปในพื้นที่วิกฤติเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยด่วน

2.3 ด้านการให้ความช่วยเหลือ และฟื้นฟูบูรณะ (หลังเกิดภัย)

- (1) ประสานงานมูลนิธิ องค์กรการกุศล เพื่อให้การสนับสนุนในเรื่องการประกอบเลี้ยงผู้อพยพ และให้การสงเคราะห์ผู้ประสบภัย อาทิ มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ฯ มูลนิธิอาสาเพื่อนพึ่ง(ภาฯ)ยามยาก สภากาชาดไทย มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง มูลนิธิร่วมกตัญญู หน่วยอาสาสมัครและองค์กรการกุศล ในพื้นที่
- (2) พิจารณาให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2549 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2552 ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งมีงบฉุกเฉิน ในวงเงิน 50 ล้านบาท สามารถให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการเตรียมการป้องกัน เช่น วางแนวกระสอบทราย ปิดกั้นทางน้ำ กำจัดสิ่งกีดขวางทางน้ำ การขุดลอกเปิดทางน้ำเพื่อป้องกันความเสียหายหรืออันตรายต่อสาธารณะ ตลอดจนช่วยเหลือ

ผู้ประสบภัยด้านเครื่องอุปโภคบริโภค น้ำดื่ม สิ่งจำเป็นต่อการยังชีพ (ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่เกิดภัย) การจ่ายเงินช่วยเหลือซ่อมแซมบ้านที่เสียหาย ค่าจัดการศพ (ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 3 วัน) และการซ่อมแซมถนน สะพาน เหมือง ฝาย ที่ชำรุดเสียหายให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยเร็ว (ควรดำเนินการภายหลังจากน้ำลดให้แล้วเสร็จภายใน 15 - 30 วัน)

- สำหรับพื้นที่การเกษตรและปศุสัตว์ บ่อปลา นาทุ่ง ที่ได้รับความเสียหาย ให้แต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบเป็นการเฉพาะ ประกอบด้วย เกษตรอำเภอ ประมง ปศุสัตว์ ผู้แทน อปท. กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน สำรวจความเสียหายที่แท้จริง และนำเสนอ ก.ช.ภ.อ.ให้ความช่วยเหลือโดยด่วนต่อไป

5. การคาดหมายลักษณะอากาศระหว่างวันที่ 28 มิถุนายน-4 กรกฎาคม 2553

- **5.1 กรมอุตุนิยมวิทยา** คาดหมายลักษณะอากาศว่า ในวันที่ 28 มิถุนายน 2553 หย่อมความกดอากาศต่ำปกคลุมอ่าวตังเกี๋ย ประกอบกับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้กำลังปานกลางพัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทย และอ่าวไทย ทำให้บริเวณประเทศไทยมีฝนเพิ่มขึ้น ส่วนในช่วงวันที่ 28 มิถุนายน-2 กรกฎาคม 2553 มรสุมตะวันตกเฉียงใต้กำลังค่อนข้างแรงพัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทยและอ่าวไทย ทำให้ทางด้านรับลมมรสุม หรือด้านตะวันตกของประเทศและภาคตะวันออกมีฝนหนาแน่น และมีฝนตกหนักบางแห่ง หลังจากนั้น ในช่วงวันที่ 2-4 กรกฎาคม 2553 มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมบริเวณดังกล่าว จะมีกำลังอ่อนลง ทำให้ประเทศไทยจะมีฝนลดลง
- **5.2 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** ได้จัดเจ้าหน้าที่เฝ้าระวังติดตามสถานการณ์ในพื้นที่อย่างต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง รวมทั้งเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ไว้ให้พร้อม เพื่อสามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ทันต่อเหตุการณ์เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น

37. เรื่อง ผลการเดินทางเยือนเขตปกครองพิเศษมาเก๊า ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นางพรทิวา นาคาศัย)

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลผลการเดินทางเยือนเขตปกครองพิเศษมาเก๊า ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นางพรทิวา นาคาศัย) ของกระทรวงพาณิชย์ ดังนี้

1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้พบหารือกับ Mr. Fernando Chui Sai On ผู้บริหาร สูงสุดเขตบริหารพิเศษเมืองมาเก๊า (Chief Executive) และ Mr. Francis Tam

Pak Yuen รัฐมนตรีเศรษฐกิจ และการเงินมาเก๊า (The Secretary for Economy and Finance) ซึ่งสามารถสรุปผลการหารือที่สำคัญได้ ดังนี้

- 1.1 ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าไทย-มาเก๊า
 - ฝ่ายไทยเสนอให้มีความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและการค้า โดยการหาคู่ค้าที่เหมาะสมและมีศักยภาพ ส่งเสริมการสร้างเครือข่าย และใช้ประโยชน์จากความเชี่ยวชาญที่แต่ละฝ่ายมี เช่น ไทยเป็นแหล่งผลิตสินค้าที่สำคัญของโลกหลายรายการ โดยเฉพาะด้านอาหาร รวมถึงมีที่ตั้งอยู่ในศูนย์กลางอาเซียน ซึ่งจะรวม กลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN economic Community: AEC) ในปี 2558 ในขณะที่ มาเก๊ามีความพร้อมด้านเงินทุน มีโครงการการลงทุนก่อสร้างขนาดใหญ่ มีธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมที่เข้มแข็ง รวมทั้งมีความตกลงทางเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด (Closer Economic Partnership Agreement : CEPA) กับสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งฝ่ายมาเก๊าได้เล็งเห็นถึงโอกาสดังกล่าวเช่นกัน และยินดีที่จะสนับสนุนผู้ประกอบการมาเก๊า ดำเนินธุรกิจร่วมกับฝ่ายไทย รวมทั้งมีโครงการที่จะจัดคณะนักธุรกิจมาเก๊าเยือนไทยในอนาคตอันใกล้
- 1.2 การผลักดันการส่งออกสินค้าเกษตรและอาหาร
 - ฝ่ายไทยแจ้งให้ทราบถึงศักยภาพด้านการส่งออก โดยเฉพาะสินค้าเกษตรและอาหาร และได้ให้ความมั่นใจในมาตรฐาน ความสะอาด ความปลอดภัยของสินค้า และขอให้ฝ่ายมาเก๊าผลักดันให้มีการนำเข้าสินค้าจากไทยโดยตรง แทนการนำเข้าผ่านฮ่องกง เพื่อขยายโอกาสการใช้สินค้าไทย โดยเฉพาะในโรงแรมและร้านอาหารต่างๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเยือนมาเก๊าปีละกว่า 30 ล้านคน ในการนี้ ฝ่ายมาเก๊ารับที่จะพิจารณาสนับสนุนในโอกาสที่เหมาะสมต่อไป
- 1.3 ความร่วมมือในธุรกิจบริการ
 - ฝ่ายไทยเสนอให้มีความร่วมมือด้านธุรกิจบริการ โดยเฉพาะธุรกิจสปา และนวดแผนไทย ในโรงแรมระดับ 5 ดาว ของมาเก๊า โดยฝ่ายไทยยินดีสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเดินทางมาร่วมพัฒนาระบบบริหารจัดการและบุคลากรยังมาเก๊า เพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจร่วมกัน ในการนี้ ฝ่ายมาเก๊าจะแจ้งให้ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อโอกาสในการดำเนินธุรกิจร่วมกันต่อไป

2. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้เข้าร่วมพิธีเปิดสภาหอการค้ามาเก๊า-ไทย Macao-Thailand Chamber of Commerce (MTCC) และเป็นสักขีพยานในการรับมอบตำแหน่งประธาน MTCC ของ Mr. Lino Ho Weng Cheong ซึ่งมีนักธุรกิจสำคัญของมาเก๊ามาร่วมงานประมาณ 300 ราย และได้กล่าวสุนทรพจน์เพื่อเน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ที่ดี

ระหว่างไทยกับมาเก๊า และโอกาสในการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้าระหว่างกัน

3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้แต่งตั้ง Mr. Lino Ho Weng Cheong ประธาน MTCC ให้ดำรงตำแหน่งเป็นที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำกระทรวงพาณิชย์ (Honorary Trade Advisor to the Ministry of Commerce) ทั้งนี้ คาดว่า Mr.Ho จะมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้การค้าระหว่างไทยกับมาเก๊าขยายตัวเพิ่มขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรมในอนาคต โดย Mr. Ho ในฐานะประธาน MTCC ได้เชิญให้ฝ่ายไทยเข้าร่วมงาน Macau International Trade and Promotion Exhibition ครั้งที่ 15 ในเดือนตุลาคม 2553 ด้วย

แต่งตั้ง

38. เรื่อง แต่งตั้ง

1. การแต่งตั้งข้าราชการ (สำนักนายกรัฐมนตรี)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอแต่งตั้ง นางจันทร์เพ็ญ ไชว์พันธุ์ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระเบียงราชการส่วนภูมิภาคและความสัมพันธ์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงาน ก.พ.ร. ให้ดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบราชการ (นักพัฒนาระบบราชการทรงคุณวุฒิ) สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ 5 ตุลาคม 2552 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

2. การแต่งตั้งผู้แทนรัฐบาลไทยเข้าร่วมการประชุมคณะมนตรีถาวรกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษา ฝรั่งเศสและการชำระค่าใช้จ่ายสมทบในส่วนงานธุรการประจำปีของสำนักเลขาธิการองค์การระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการแต่งตั้งเอกอัครราชทูต ณ กรุงปารีส เป็นผู้แทนรัฐบาลไทย โดยตำแหน่ง [เพื่อเป็นผู้ร่วมสังเกตการณ์การประชุมคณะมนตรีถาวรกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส (Conseil Permanent de la Francophonie)] และอนุมัติในหลักการให้คณะรัฐมนตรีไม่จำเป็นต้องพิจารณาให้ความเห็นชอบทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงบุคคลที่มาดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูต ณ กรุงปารีส ทั้งนี้ เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในครั้งต่อ ๆ ไป ตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) เสนอส่วนงบประมาณสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายสมทบที่ประเทศไทยต้องชำระในปี 2552 จำนวน 2,154 ยูโร และปี 2553 จำนวน 2,208 ยูโร รวมทั้งในปีต่อ ๆ ไป ให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับจัดสรรแล้ว และในปี

ต่อ ๆ ไปให้เสนอขอรับจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามความจำเป็นต่อไปตามความเห็นของสำนักงานงบประมาณ

สาระสำคัญของเรื่อง

กต. รายงานว่า

1. หลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ (4 มกราคม 2548) กต. ได้แจ้งความประสงค์ในการสมัครเป็นผู้สังเกตการณ์ของประเทศไทยต่อองค์การฯ และที่ประชุมสุดยอดผู้นำ ครั้งที่ 12 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2551 ณ เมืองควีเบก ประเทศแคนาดา ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบอย่างเป็นทางการให้ประเทศไทยเข้าเป็นผู้สังเกตการณ์
2. ประเทศไทยในฐานะผู้สังเกตการณ์มีพันธกรณี 2 ประการ คือ
 - 2.1 การแต่งตั้งผู้แทนของรัฐบาลเข้าร่วมการประชุมคณะมนตรีถาวรกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษา ฝรั่งเศส (Conseil Permanent de la Francophonie)
 - 2.2 การชำระค่าใช้จ่ายสมทบในส่วนงานธุรการประจำปีของสำนักเลขาธิการองค์การฯ
3. การแต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมคณะมนตรีถาวรกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสตามขั้นตอนของ องค์การฯ ประมุขแห่งรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลของประเทศที่เป็นสมาชิกใหม่รวมทั้งผู้สังเกตการณ์จะมีหนังสือแจ้งเลขาธิการองค์การฯ แต่งตั้งผู้แทนของตนเข้าร่วมการประชุมคณะมนตรีถาวรกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุก ๆ 3 เดือน โดยจำแนกเป็นคณะกรรมการฝ่ายการเมือง คณะกรรมการฝ่ายเศรษฐกิจ และคณะกรรมการฝ่ายความ ร่วมมือ ซึ่งจะประชุมที่สำนักงานใหญ่ของ องค์การฯ กรุงปารีส ทั้งนี้ ในทางปฏิบัติ ประเทศสมาชิกและผู้สังเกตการณ์ จะแต่งตั้งเอกอัครราชทูตของตนที่ประจำอยู่ที่สาธารณรัฐฝรั่งเศสเป็นผู้แทนเข้าร่วมการประชุม โดยเมื่อประมุขแห่งรัฐหรือหัวหน้า รัฐบาลมีหนังสือแต่งตั้งผู้แทนแล้ว จะมีพิธีการให้ผู้แทนดังกล่าวยื่นหนังสือแต่งตั้งต่อเลขาธิการองค์การฯ อย่างเป็นทางการด้วย
4. มติของที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศขององค์การฯ เมื่อเดือนกันยายน 2549 ที่กรุงบูคาเรสต์ ประเทศ โรมาเนีย มีข้อกำหนดให้ผู้สังเกตการณ์มีพันธกรณีต้องชำระค่าใช้จ่ายสมทบในส่วนงานธุรการของสำนักเลขาธิการ องค์การฯ โดยอัตราค่าใช้จ่ายสมทบที่สำนักเลขาธิการองค์การฯ เรียกเก็บจากผู้สังเกตการณ์จะแตกต่างกันไปในแต่ละปี ขึ้นอยู่กับการกำหนดของที่ประชุมประจำปีของรัฐมนตรีต่างประเทศขององค์การฯ โดยอัตราค่าใช้จ่ายสมทบในส่วนงานธุรการที่ ผู้สังเกตการณ์รวมทั้งประเทศไทยจะต้องชำระ ในปี 2552 เป็นเงินจำนวน 2,154 ยูโร และสำหรับปี 2553 เป็นเงินจำนวน 2,208 ยูโร

3. การเปิดสถานกงสุลและแต่งตั้งกงสุลกิตติมศักดิ์ประจำกรุงพอร์ต-ออฟ-สเปน สาธารณรัฐ ตรินิแดดและโตเบโก

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอทั้ง 2 ข้อดังนี้

1. เปิดสถานกงสุลประจำกรุงพอร์ต-ออฟ-สเปน สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก
2. แต่งตั้ง นางโจน วิลสัน (Ms. Joan Wilson) เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์ประจำกรุงพอร์ต-ออฟ-สเปน สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก

4. การปรับเขตกงสุลของสถานกงสุลใหญ่ไทยประจำสาธารณรัฐอินเดีย

คณะรัฐมนตรีอนุมัติเปลี่ยนแปลงเขตกงสุลของสถานกงสุลใหญ่ประจำสาธารณรัฐอินเดีย จำนวน 3 แห่ง ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ ดังนี้

1. สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองกัลกัตตา ให้มีเขตกงสุลครอบคลุมรัฐพิหาร รัฐโอริสสา รัฐเบงกอลตะวันตก รัฐฌาร์ขัณฑ์ รัฐฉัตตีสครห์ และหมู่เกาะอันดามันและนิโคบาร์
2. สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองมุมไบ ให้มีเขตกงสุลครอบคลุมรัฐมหาราษฏระ รัฐคุชราต รัฐมัธยประเทศ และรัฐกัว
3. สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเจนไน ให้มีเขตกงสุลครอบคลุมรัฐทมิฬนาฑู รัฐกรณาฏกะ รัฐอานธรประเทศ และรัฐเกรละ

5. แต่งตั้งข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอแต่งตั้ง นายศิริ เลิศธรรมทวี ผู้อำนวยการสำนัก [ผู้อำนวยการเฉพาะด้าน (นิติการ)สูง] สำนักนิติธรรม สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ให้ดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนทรงคุณวุฒิ) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ 29 กันยายน 2552 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

6. การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงการคลัง)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงการคลังเสนอแต่งตั้ง นายชูชาติ ัศวโรจน์ ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย กรมศุลกากร ให้ดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษากฎหมาย (นิติกรทรงคุณวุฒิ) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง ตั้งแต่วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2553 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

7. การแต่งตั้งผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (ปคร.)

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงวัฒนธรรมแจ้งรายชื่อผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาของกระทรวงวัฒนธรรม คือ นายอภิรักษ์ โปษยานนท์ รองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เป็นผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (ปคร.) ของกระทรวงวัฒนธรรม

8. การแต่งตั้งผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (ปคร.)

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแจ้งยืนยันให้ นายศิริชัย เขียนมีสุข รองปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปฏิบัติหน้าที่ผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (ปคร.) ของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อไป

9. การแต่งตั้งผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (ปคร.) กระทรวงอุตสาหกรรม

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมแจ้งยืนยันให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาของกระทรวงอุตสาหกรรม คือ นายอนุสรณ์ เนื่องผลมาก รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านส่งเสริมอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

10. แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการองค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเสนอแต่งตั้ง นายสันติ สาทิพย์พงษ์ ให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการองค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ แทนนายชัชวาล ชาตีสุทธิชัย ได้ลาออกจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน 2552 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 29 มิถุนายน 2553 เป็นต้นไป

11. การแต่งตั้งผู้ที่จะดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (สำนักนายกรัฐมนตรี)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอแต่งตั้ง นายอัชพร จารุจินดา รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ดำรงตำแหน่ง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 เพื่อทดแทนผู้เกษียณอายุราชการ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

12. แต่งตั้งข้าราชการการเมือง (กระทรวงศึกษาธิการ)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอแต่งตั้ง นางสาวณารีนี ตะล่อมสิน ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (รัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงศึกษาธิการ นายไชยยศ จิรเมธากร) ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 29 มิถุนายน 2553 เป็นต้นไป

13. การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษา นายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ ด้านประสานกิจการต่างประเทศ (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนระดับทรงคุณวุฒิ)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอแต่งตั้ง นางพัชราภรณ์ อินทริยงค์ ผู้อำนวยการสำนักการต่างประเทศ (ผู้อำนวยการระดับสูง) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี ให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ ด้านประสานกิจการต่างประเทศ (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนระดับทรงคุณวุฒิ) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

14. แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

คณะรัฐมนตรีอนุมัติมอบหมายผู้รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ในกรณีที่ไม้อาจปฏิบัติราชการได้ ตามความในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ ตามลำดับ ดังนี้ 1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (นายจตุ โกรธกษ) 2. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (นายวีระชัย วีระเมธีกุล)

15. แต่งตั้งข้าราชการการเมือง (กระทรวงการคลัง)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงการคลังเสนอแต่งตั้ง นายภูวเดช อินทวงศ์ ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายมัน พัทธโนทัย)
